

KORPIKOTURI

2/05

POHJOIS-KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

MIKÄÄN AUTOSI OSA EI OLE IKUINEN

LAADUKKAAT, EDULLISET VARAOSAT
USEIMPIIN AUTOMALLEIHIN
SUORAAN
VARASTOSTA

 Varaosa
Maailma

BROMAN
Group

(05) 260 6895 **KOUVOLA:** VaraosaMaailma (05) 311 6449, fax (05) 375 3162 **KUOPIO:** Puijon Varaosa (017) 266 9530, fax (017) 262 4220, VaraosaMaailma (017) 266 9500, fax (017) 266 9506 **LAPPEENRANTA:** VaraosaMaailma (05) 453 1321, fax (05) 415 3248 **MIKKELI:** VaraosaMaailma (015) 367 530, fax (015) 366 582 **TAMPERE:** VaraosaMaailma (03) 254 5737, fax (03) 254 5739

ANJALANKOSKI: VaraosaMaailma (05) 317 1192, fax (05) 363 4339
HELSINKI: VaraosaMaailma (09) 777 4262, fax (09) 777 4274 **JOENSUU:**
VaraosaMaailma (013) 254 4144, fax (013) 254 4191, VaraosaMaailma
(013) 254 4177, fax (013) 254 4171 **JYVÄSKYLÄ:** VaraosaMaailma (014)
334 8733, fax (014) 334 8791 **KAJAANI:** VaraosaMaailma (08) 618
0180, fax (08) 612 1480 **KOTKA:** VaraosaMaailma (05) 260 6877, fax

KORPISOTURI

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservin aliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

Kannen kuva
Jääkärikomppania

Graafinen toteutus
Toimitus

Päätoimittaja
everstiluutnantti
Matti Karjalainen
Puh. (013) 181 3205
Fax (013) 181 3208
GSM 040 756 6896

Toimitussihteeri
Mari Nyssönen
Puh. (013) 181 3218
Materiaalin käsittely
Jukka Tiihonen
Materiaalivastaava
Taneli Mäkinen
Puh. (013) 181 3221

Taloudenhoitaja
Jari Nousiainen
Puh. (013) 181 3242

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.mil.fi/pkarpr
E-mail: tiedotus.pkarpr@mil.fi

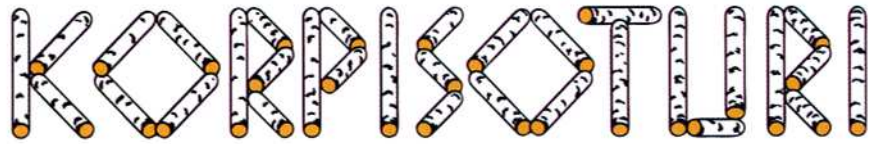
Ulkoasu/taitto:
Toimitus

Painopaikka:
Suomen Painotuote
KM-Yhtymä Oy, Joensuu

Painos 3 500 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
helmikuussa ja elokuussa

Tilaukset:
Puh. (013) 181 3242
Irtnumero 8,50 euroa
Vuositilaus 17 euroa
ISSN 0789-1474

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n lehti

2/05

Pääkirjoitus	4
Komentajan kynästä	5
Hyvinvointipalsta	7
Pakina	8
Vieraskynä	11
Historianurkka	13
Prikaatissa tapahtuu	16
Korven kätköistä	27
VMTK	32
Urheilu ja tekniikka	33
Kiltapalsta	39
JR 9 Perinneosasto	45
Sotilaskotipalsta	53
Kummikuntapalsta	54
AuK:n kurssijulkaisu	57

Mahdollisuuksien aika

Kuluva vuosi ja tulevat vuodet ennen vuotta 2008 tulevat olemaan monine muutoksineen organisaatioissa, tietojärjestelmissä ja toimintatavoissa vähintäänkin haasteellisia. Noita muutoksiahan tapahtuu monella tasolla. Valtakunnallisesti johtamis- ja hallintojärjestelmä, joukkojen sodan ajan vahvuus ja osa keskeisistä tietojärjestelmistä muuttuvat vain muutamia esimerkiksi mainitakseni. Lähempänä meitä keskeinen yhteistyökumppanimme sotilasläänin esikunta lopettaa toimintansa vuoden 2008 alkuun mennessä ja muutakin tapahtuu.

Meillä prikaatissa tätä kirjoitettaessa näyttää siltä, että organisaatiotamme tarkistetaan niin koulutusorganisaation kuin tuki- ja huolto-organisaationkin osalta. Muutokset eivät ole itsetarkoitus, vaan meidän on näin tehtävä, jotta selviämme prikaatille asetetuista tehtävistä myös tulevaisuudessa ja vieläpä kustannustehokkaammin kuin tähän mennessä.

Haasteita koko henkilöstölle ovat uusiutuvat tietojärjestelmät ja niihin liittyvät toimintatavat. Esikuntajärjestelmän korvaavan

Puolustusvoimien asianhallintajärjestelmän koulutus ja siihen liittyvä toimisto-ohjelmistopaketti ovat jo hyvällä mallilla ja koulutusta tullaan vielä antamaan runsaasti lisää ennen käyttöönottoa.

Organisaatiostamme Muonituskeskus siirtyy vuoden 2006 alussa Puolustusvoimien Ruokahuollon esikunnan johdettavaksi. Johtosuhteen muutos ei vaikuta kovinkaan paljon yksittäisen ruokailijan toimintaan, mutta budjetoinnin ja rahaliikenteen sekä monen muun järjestelyn kohdalla muutosta tapahtuukin senkin edestä. Kontiorannan muonituskeskuksesta saa varmasti jatkossakin vähintään yhtä hyvää palvelua ja ruokaa kuin tähänkin mennessä.

Kaikki nämä ympärillämme tapahtuvat muutokset perustyön tekemisen keskellä rasittavat varmaan monia, mutta asiaa ei edistetä olemalla muutoksia vastaan. On parempi hyväksyä muutosten välttämättömyys, nähdä ne suurena mahdollisuutena kehittää joukkomme toimintaa ja osallistua kehitystyöhön täysipainoisesti kukin kohdaltaan, jotta organisaatio saadaan pikaisesti toimimaan mahdollisimman hyvin.

Tämä "muutoksen kurimushan" on tavallaan juuri sitä, mihin organisaatiomme on perimiltään tarkoitettu. Kriisitilanteessakin joudumme toimimaan osin vajailla tai epävarmoilla perusteilla ympärillä olevan tilanteen jatkuvasti muuttuessa. Tällöin on pidettävä veteraanien osoittamalla tavalla tehtävä ja toiminta-ajatus/tahtotila kirkkaana mielessä ja toimittava niiden hengessä. Meillä on käytössämme yhteinen tahtotila, johon pyrimme - toimikaamme kaikki siihen suuntaan.

Korpisoturi-lehden edeltäjän, Vipinän, ensimmäisen numeron ilmestymisestä tuli 2.4.2005 kuluneeksi 45-vuotta. Tapausta juhlistamme lehdessä omalla artikkelilla. Viiden vuoden päästä lehti tulee "miehen ikään", jolloin lienee syytä juhliakin sen mukaisesti.

Toivotan Korpisoturi -lehden lukijoille lämmintä ja kalaista loppukesää sekä syksyille hyviä metsästys- ja marjastuskelejä.

Päätoimittaja
everstiluutnantti Matti Karjalainen

Pohjois-Karjalan Prikaati – yhteinen yrityksemme

Lukiessani Karjalan Poikien Kiltalta viime itsenäisyyspäivänä saamaani Oltermannin sauvan sisältämää viestiä tulin yhä vakuuttuneemmaksi siitä, että joukko-osastomme keskeisiä vahvuuksia ovat henkilöstön hyvä yhteishenki ja ammattitaito sekä ympäröivän yhteiskunnan tuki. Näiden vahvuuksien varassa on helppo johtaa prikaatia tulevissa haasteissa.

Puolustusvoimia kehitetään ottamalla huomioon muutokset Suomen turvallisuuspoliittisessa ympäristössä, valtiojohdon määrittämä toimintalinja sekä käyttöön saatavat varat.

Ensimmäinen edellä mainituista kohdista on siinä mielessä mielenkiintoinen, että Pohjois-Karjalan Prikaatin perustaminen ajoittuu samaan ajankohtaan kuin kylmän sodan päättymisen. Berliinin muurin murtumisesta alkanut kehitys on 15 vuoden kuluessa muuttanut sotilaallista toimintaympäristöä ratkaisevasti globaalilla tasolla. Tosin juuri Suomen sotilasgeopoliittinen asema on vaka vanha. Siinä suhteessa muutoksia ei myöskään ole näköpiirissä.

Eduskunnan viime joulukuussa hyväksymä turvallisuus- ja puolustuspoliittinen toimintalinja, joka perustuu yleisen asevelvollisuuteen ja alueelliseen puolustusjärjestelmään, vahvistaa joukko-osastomme roolia tulevassa johtamis- ja hallintojärjestelmässä sekä puolustusvoimien koulutusorganisaatiossa.

Puolustusvoimien rahavarojen käyttöä suunniteltaessa lähtökohtana on tehokkaan puolustuskyvyn varmistaminen mahdollisessa kriisitilanteessa. Se vaatii panostuksia sekä materiaaliin että henkilöstöön.

Kaiken kehittämisen perustana on kuitenkin maanpuolustustahto. Ilman sitä tehokkaatkaan asejärjestelmät eivät saavuta tavoitteeksi asetettua tulosta. Historiasta on löydettävissä tässä suhteessa riittävästi esimerkkejä. Onkin hienoa todeta, että varusmiesten maanpuolustustahto on kohoamassa. Siitä todistaa joukko-osastostamme heinäkuussa kotiutuneiden loppukyselyn tulos. Samoin varusmiespalvelusaikaa pidetään entistä myönteisempänä kokemuksena.

Tulevassa prikaatiamme kohtaavassa rakennemuutoksessa tarvitsemme edelleen omaehtoista osaamisen kehittämistä. Toimintojen eriytyessä etenkin huollon alueella, korostuu varuskunnallisen yhteenkuuluvuuden säilyttämisen merkitys. Kehittäessämme

joukko-osastomme voimme aina luottaa yhteistyökumppaniemme ja sidosryhmiemme tukeen.

Tulevaisuus rakentuu myös historiamme kautta. Kollaan ja Jalkaväkirykmentti 9:n taistelijat ovat esikuviamme. Oltermannin viestissä on ajattomasti annettu joukollemme tehtävä, joka päti myös viime sotiemme aikana: "Laki ja reglementti käskepi, iotta ioca mies maacunnista exeterata, jotta hän tulipyssyä handterata machtapi ynnä muutengin sotatempu tai tapi sekä sotain aikoina wihollista wastuta miehullisesti machtapi..."

Hyvää kesän jatkoa ja syksyn odotusta toivottaen Brigadin Oldermanni

Kuva: Toimitus

Prikaatin komentaja
eversti Harri Ohra-aho

**Jos ei halua heittäytyä sattuman
armoille, kannattaa keskittyä
olennaiseen.**

Yrityksen on kohdistettava voimansa. Me Stora Ensossa keskitymme asiakkaaseen. Sitoudumme täyttämään asiakkaidemme tarpeet ja haluamme ylittää heidän odotuksensa. Käy katsomassa, miten onnistumme.

www.storaenso.com

Pohjois-Karjalassa:
Stora Enso Packaging Boards
Pankakosken tehtaat
Enocell Oy
Stora Enso Metsä
Karjalan hankinta-alue
Stora Enso Timber Oy Ltd
Kiteen saha
Uimaharjun saha

STORAENSO
what paper can do

”Hymy huulilla vaikka sydän märkänis”

Kuva: Toimitus

Työpaikoilla kautta koko Suomenniemien tehdään voimallisesti töitä työhyvinvoinnin eteen. Näin myös meillä Pohjois-Karjalan Prikaatissa. Prikaatissa työskentelee aktiivinen tyhy-toimikunta, joka saa myös täyden tuen toiminnalleen prikaatin johdolta. Työtä varten on saatu ajanmukainen ohjeistus pari vuotta sitten Pääesikunnan taholta. Meillä on toimiva työterveydenhuolto, työsuojelujärjestelmä, yhteistoimintamenettely ja vielä erityisen vakavien tilanteiden varalta tukenamme on kriisiryhmä. Kaikki näyttäisi olevan kunnossa, ainakin paperilla.

Kuitenkin on pakko todeta, että työpahoinvointia on meidänkin työyhteisössämme. Kaikki tapaukset eivät tule esiin, ei tutkittaessa työilmapiiriä, ei työpaikkakokouksissa, ei kahdenkeskisissä kehittämiskeskusteluissa eikä edes työterveyshuollossa. Moni pitää vaikeudet sisällään ja koettaa puurtaa julkisivu kunnossa ja reipas ilme kasvoilla silloinkin, kun sisin on näänty epämääräisen ahdistuksen alle.

Mistä oikein on kyse? Mikä estää ottamasta asioita esiin, etsimästä apua ja rakentamasta tukitoimien avulla itselle ja omalle lähiympäristölle mielekkäämpää tätä ja huomista päivää?

Syitä on varmasti useita. Sotilas-yhteisössä miehen (naisen myös) on pärjättävä omillaan. Vaikka prikaatissa on kyse joukosta, olemme tottuneet ajattelemaan, että jokainen yksilö vastaa itse ”tontistaan”. Vastuuntuntoa joukoltamme ei puutu, siitä

olen varma. Työt halutaan tehdä hyvin, eikä helposti väistetä uusiakaan haasteita. Kasvojen menettäminen oman vajavuuden paljastuessa kammokuttaa ja pistää yrittämään. Vastuullisuuden ies käy sekä mielen että kehon päälle.

Toiseksi sotilalta odotetaan tietynlaista kovuutta. Ei saa antaa periksi, ei vaikka mikä tulisi. Samat miehet, jotka iltaisin leppoisina työntävät lastenrattaita Lehmossa tai Joensuun kävelykadulla, taipuvat virka-ajan roolinsa odotuksiin ja uskottelevat haavoittumattomuuttaan. Kuviteltu tai todellinen sotilasyhteisön jäseneltä vaadittava kovuus toimii peilinä, jonka edessä arvioidaan omaa oloa. Edelleenkin joku saattaa luulla olevansa lähes ainoa raskaiden aatosten koettelema.

Kolmas este on pelko työpaikan puolesta. Tätä pelkoa moni kantaa hiljaa sisällään, joku uskaltaa lausua asian ääneen. Vaikka juuri keväällä saimme uutta aikaa toimia täällä Kontiorannassa, on osa työntekijäjoukostamme koko prikaatin historian ajan jatkuneen epätietoisuuden arkuuttamia. Eikä heitä voi siitä moittia, onhan meille luontaista pyrkimys suunnitella tulevaisuutta ja siten vaikuttaa omaan elämäämme.

Monet elämäntilanteen osa-alueet vaikuttavat merkittävästi kokemukseemme hyvin- tai pahoinvoinnista työssä. Ikä, työura ja sen näkymät, perhetilanne, yleinen

terveydentila, taloudellinen tilanne jne. ovat näitä asioita. Niiden vaikuttavuuden ymmärtäminen auttaa hahmottamaan omaa nykyhetkeä.

Positiivisuuden säilyttämiseksi tärkeintä on pyrkimys tehdä parhaansa. Meidän tulee ajatella ensisijaisesti itseämme suhteessa työyhteisöön. Elämämme suuretkin ratkaisut ovat hämmästyttävän usein omassa käsissämme. Kun sitten pyrimme parhaimpaamme omana itsenämmä, omassa tehtävissämme, seuraa siitä parasta mahdollista myös yhteisöllemme. Ja siitä taas seuraa parasta itsellemme. Asiat kulkevat väistämättä käsi kädessä!

Pyrkimys hyvään, jopa parhaimpaan, kannustaa meitä silloin, kun edessä olevat haasteet ovat suuria, joskus aivan ylittämättömiltä näyttäviä. Pyrkimys on hyvin armollinen asia; eihän tarvitse olla maahan lyöty, kun ja jos kaikki tavoiteltu ei toteudukaan. Meidän tulee siis pyrkiä hyvään ja olla armollisia - ennen kaikkea itsellemme! Ja kun kiinnitämme huomiomme siihen, mitä jo olemme tehneet, ja vähemmän siihen, mikä vielä on tekemättä, jaksamme paremmin. Meillä on syytä iloon hyvin tehdystä työstä ja onnistumisista omalla kohdallamme.

Juha Eklund
Sotilaspastori, työhyvinvointitoimikunnan puheenjohtaja

Eläkkeellä

Jäin sitten ihan oikeasti viime aprillipäivänä eläkkeelle, vaikka työkaverit pelkäsivätkin siitä etukäteen puhuesani sen olevan pelkkää aprillia. Eläkkeelle jäämisen ongelmista ja vaikeuksista olivat useat tutut ja työkaverit minua etukäteen valistaneet. Mutta yllättävän helposti pystyin kuitenkin rustaamaan vapaamuotoisen eroilmoitukseni puolustusvoimain komentajalle. Valtiokonttoriin lähetettävän eläkehakemukseni täyttämässä jouduin kuitenkin tukeutumaan työkaveriini Timoon, joka lomaketta täyttäessäni totesi minun olevan toinen henkilö, jota hän on virkaurallaan kyseisessä asiassa joutunut auttamaan. Näin ollen vaikeudet eläkkeelle jäämisessä ovat mielestäni lievästi sanottuna liioiteltuja.

Eläkkeellä ollessa on ollut myös aikaa - töisähän ei muuta ollutkaan - pohdiskella ja tehdä tutkimustyötä luonnon ihmeistä ja vähän muustakin. Merkittävää apua näihin ovat tarjonneet sanomalehti Karjalaisen Suora linja- ja Mielipidepalstat, erityisesti niiden tekstiviestit. Sillä kansa tietää, minkä totuuden keksivät aikanaan ensimmäinen tunnettu Pappatunturin kuljettaja Eino Poutiainen ja sodanjälkeinen asutusministeri Veikko Vennamo.

Kun nyt keväällä oli paremmin aikaa seurata lumien sulamista, tuli mieleeni minua jo aikaisemminkin askarruttanut ilmiö, jonka tutkiminen on suorastaan retuperällä. Eli minnekä häviää lumesta sen valkoinen väriaine, kun lumi muuttuu vedeksi. Tätä ihmettelin katsellessani kirkasta ja välistä sameaakin vettä, joka huilasi myötävirtaan tonttini kulmalla olevassa valtaojassa. Soittaessani asian johdosta Joensuun yliopistolle siellä

ei tuntunut olevan aikaa paneutua tähän sinänsä merkittävään ilmiöön. Pysyivät palaamaan myöhemmin asiaan.

Kuten lähes koko maaliskuun ajan käsittelivät perjantaina 18.3. ilmestyneen Karjalaisen Suora Linja-palstalla tekstiviestit yhtä aikamme kipeimmistä ongelmista, nimittäin mattojen kopistelu, mihin olen "kotihengettärenä" - kuten vielä töissä kulkeva vaimoni minua usein tituleeraa - joutunut syyllistymään lukuisia kertoja. Palstalla oli muun muassa viesti: "Nyt kaikki, jotka ette ole kuulleet sanaa huomaavaisuus, kuudelta mattoja hakkaamaan. Ei ihme, että maailmassa soditaan." Tästä vain tuli mieleen, että olisikohan talvisodan syytymisyyllä kolmaskin vaihtoehto. Tähän astihan niitä vakavasti otettuna on ollut vain kaksi, eli Mainilan laukaukset joko venäläisten tai

suomalaisten ampumina. Olisiko kuitenkin ollut niin, että sota sai alkusysäyksensä suomalaisella rajavartioasemalla palleesta himosiivoojaemännästä, jonka mattojen tampaamiseen naapurimaan vähemmän siivousintoiset rajamiehet lopulta kyllästyi-vät. Mene ja tiedä. Kannattaisi tutkia.

Jänikset mellastavat talvisin joskus hyvinkin tuhoisasti talojen puutarhoissa jyrkien siellä heitteille jätettyjen työkalujen lisäksi mm. omenapuuta. Tätäkin tuholais toimintaa vastaan löytyi Suora Linjan tekstiviesteistä auttava neuvo. Sen mukaan puutarhaan piti hommata hiuksia ja kahvinporoja. Kokeilin neuvoa. Menin kasvimaan reunaan ja istuin pilkkirepulle, jonka sivutaskuun olin laittanut Presidentti-kahvipaketin ja hiuksethan minulla oli valmiiksi päässä. Lääke tepsi. Kasvimaalle asti ei tullut yhtään jänistä. Yksi jänis tuli tosin näkösillemme lähelle pellolle, mutta pötki pakoon heti, kun otin hatun päästäni ja heilutin sille kahvipakettia. Tosi tehokasta.

Mutta toisesta asiasta kolmanteen. Kotoa pois päästäkseni olen aikani kuluksi hakanut polttopuuta, jotta kylminä talvipäivinä olisi mahdollista oleskella lämpimissä sisätiloissa. Polttopuiden rekrytointiluettani on ollut Kontiorannan Sairaalasuo.

Seuraavasta ei pitäisi vielä kirjoittaa, koska tutkimukset asian johdosta voivat olla kesken vielä tämän lehden jakeluun tullessakin.

Mutta koska puhuminen auttaa monesti vaikeittenkin paikkojen yli, kuten Venäjän tulissa, kerron 22.5. klo 10.25 käynnistyneestä tapahtumien sarjasta, jonka loppua ei ole vielä näkyvillä. Ajaessani taas 22.5. poltopuilla lastattu peräkärry perässäni varuskunnan kulunvalvontapaikalle sotilaspoliisi avasi ystävällisesti puomin ja lähtiessäni jälleen liikkeelle puomi ikään kuin hyökkäsi autoni kimppuun tuulenpuuskan avustamana. Puomin pää naarmutti autoni maalipintaa noin 67,4 cm:n matkalta vääntäen lisäksi peilin mukailemaan sen virtaviivaista pintaa. Välittömästi onnettomuuden tapahtuttua en pystynyt tekemään mitään, mutta hieman toivuttuani tein asianmukaiset ilmoitukset tapahtumasta Pelastakaa Lapset ry:lle, Upseeriliittoon, Kulkua Rajoittavien Puomien Vastustajat ry:lle, Pääesikunnan ja Itäisen Maanpuolustusalueen Esikunnan tilannepäivystäjille sekä varmuuden välttämiseksi myös varuskunnan vartiopäällikölle, Paperiliittoon sekä heidän työnantajaosa-

puolelleen - olinhan kuljettanut puutavaraa heidän julistamansa työsulun aikana - Sanomalehti Karjalaiselle sekä esikuntapäällikkö Karjalaiselle. Selvitettyäni tapausta jälkimmäiselle ja esitettyäni samalla varovaisen toiveen autoni korjauksesta ja sen korvaamisesta, tämä totesi: "Sehän on sinun henkilökohtainen kantasi asiasta. Lisäksi pitää katsoa nyt, miten pahoja vaurioita sinä olet meidän pitkään ja uskollisesti palvelleelle puomille aiheuttanut ja mitkä ovat sitten sinun korvausvelvoitteet". Asia on siis vielä kesken ja toivon vain, etten tarvitsisi maksaa kovin suurta väli rahaa aiheutuneista vaurioista.

Paperiliitosta tuli mieleen, että eikö upseereidenkin kannattaisi liittyä siihen, kun se ajaa niin hyvin työntekijöittensä palkkaetuja.

Tätä kirjoittaessani pitää paistaa toisella kädellä - kuvaannollisesti tietenkin - piira-

koita. Ovat nimittäin ylioppilasjuhlat lähestymässä meidänkin perheessämme eli poika pääsi ylioppilaaksi ja vieläpä yleisarvosanalla hyvin tyydyttävä. Tuleva ylioppilas tyhentelee tuossa vieressä komeroitaan ja aikoo heittää pois autoradan, joka piti ehdottomasti saada jouluna 1991. Merkillistä tuo nykyajan nuoriso, miten niillä mielipiteet ailahtelevat. Muuten kauniiksi piirakoita kehuvat, vaikka malli on ihan omasta päästä, toisin kuin eräät likaisella mielikuvituksella varustetut lukijat ehtivät ajattelemaan.

Hyviä sienestys-, marjastus-, taistelijan koe- ynnä muita sellaisia keleşä toivotellen,

Everstiluutnantti evp. Ahti Korhonen

SUOMEN MATKATOIMISTO

Vakuutuksia ja varainhoitoa

Pohjola, Joensuun toimisto, Siltakatu 20

www.pohjola.fi

POHJOLA

Timberjack

A John Deere Company

E. HARTIKAINEN OY

Maanrakennusta ja autokauppaa

Pamilonkatu 31 Joensuu

www.hartikainen.com

Myös Teidän tukenanne

KARJALAISEN KULTTUURIN
EDISTÄMISSÄÄTIÖ
puh. 122 155

Kalevala®

K O R U

ROHKEA
TYYLIKÄS
PERINTEINEN

Prisman Kultra

KAUPPAKESKUS PRISMA, VOIMATIE 2, PUH (013) 127 820

MEILTÄ SAAT
BONUSIA

TERVETULO A PRISMAN KULTTAAN!

MEILTÄ SAAT
BONUSIA

Terveiset Metsähallituksesta

Metsähallitus on valtion liikelaitos, jonka hallinnassa on noin neljäsosa Suomen maapinta-alasta. Maat sijaitsevat etupäässä Pohjois- ja Itä-Suomessa. Maita käytetään hyvin monipuolisesti liiketoimintaan (metsätalous, maan- ja maa-aineksen jalostus), virkistykseen, matkailuun ja luonnonsuojeluun.

Puolustusvoimat tarvitsee toimintansa harjoittamiseen maa- ja vesialueita. Valtion kiinteistöstrategian mukaan rakentamattomat valtion omistuksessa olevat maat on keskitetty Metsähallitukselle, joka vastaa Puolustusvoimien maatarpeesta sopimalla ja vuokraamalla maita Puolustusvoimien käyttöön.

Aikaisemmin osa alueista oli suoraan puolustusministeriön hallinnassa, mutta vuoden 2003 alusta kyseiset maa-alueet ja ministeriön metsäosaston henkilökunta siirtyivät Metsähallitukselle. Maiden tultua vuokran maksun piiriin Puolustusvoimat on tarkistanut maankäyttötarpeensa ja nykyisin sen käytössä on noin 260.000 hehtaaria valtionmaata. Samanaikaisesti Metsähallitus hankkii ostokaupoin tai vaihdoin lisää maata Puolustusvoimille erikseen määritellyiltä alueilta.

Pohjois-Karjalan Prikaatin käytössä ovat Kontiorannan lähiharjoitusalue (n. 500 ha) ja Sotinpuron ampuma-alue Rautavaaralla (n. 7.500 ha). Alueet ovat hyvin erilaiset Kontiorannan sijaitessa yhä laajenevan asu-

tuksen kupeessa ja Sotinpuron edustaessa hyvinkin erämaista aluetta Pohjois-Savossa ja Pohjois-Karjalassa.

Alueiden käytössä pyritään yhdistämään Puolustusvoimien tarpeet ja metsien hoito normaalin metsätalouden periaatteilla. Ennen metsien käsittelytoimenpiteisiin ryhtymistä suunnitelmat hyväksytetään prikaatissa. Maalialueet ovat luonnollisesti poissa muusta käytöstä. Myöskään normaaliin virkistykseen ja eränkänntiin alueita ei voi käyttää. Rajoitetusti niitä voi käyttää prikaatin henkilöstön metsästysharrastukseen.

Metsähallituksella on Itä-Suomen alueella päätoiminen palveluesimies hoitamassa asioita Puolustusvoimiin päin. Metsätalouden operaativiset yksiköt, metsätiimit, hoitavat käytännön töiden toteutuksen edellä mainituilla alueilla. Henkilöstöä on Ilomantsissa ja Lieksassa, josta hoidetaan Kontiorannan aluetta sekä Nurmeksessa, josta hoidetaan Sotinpuron aluetta. Puolustusvoimien yksiköt voivat tilata erikseen Metsähallitukselta muitakin palveluja, kuten polttopuita, hakkuutähteiden keruuta palonaroilta alueilta,

Kuva: Toimitus.

erilaisia raivaustöitä sekä karttapalveluja tai -tuotteita.

Ajankohtaisista yhteistoiminta-asioista esimerkkeinä voi mainita Sotinpuron maalialueen laajentamisen, Salpalinjan avaus-hakkuut, Kontiorannan uuden tieyhteyden suunnittelun sekä edunvalvonnan maakuntakaavoituksessa. Näissä kaikissa yhteistoiminta on ollut hyvää ja ongelmatonta.

Yhteistoiminnan pelisäännöt on määritelty Pääesikunnan ja Metsähallituksen puitesopimuksessa, joka on juuri uusittavana. Edelleen maanpuolustusalue- ja joukko-osasto-kohtaisesti sovitaan tarvittavista yksityiskohdista. Unohtaa ei myöskään pidä pitkäaikaista ja perinteikästä yhteistyötä näiden valtion laitosten välillä, joka yhdessä edellä mainittujen sopimusten kanssa varmistaa valtion maiden monikäytön parhaalla mahdollisella tavalla.

Hyvää kesää!
Aluejohtaja Markku Vainio

Vireä Kontioniemen kyläyhdistys toimii Kontiorannan varuskunnan kupeessa

Kyläyhdistyksen väkeä vierailulla prikaatissa syksyllä 2004. Isäntänä eversti Harri Ohra-aho. Kuva: Toimitus.

Kylä luonnonkauniilla paikalla Höytiäisen läheisyydessä, Kontiorannan varuskunnan kupeessa rauhallisessa ympäristössä ja silti hyvien yhteyksien päässä palveluista – se on Kontioniemi. Ja vireät, aktiiviset asukkaathan tekevät kylästä vieläkin paremman.

Kontioniemi voisi hyvinkin ylpeillä olevansa ”hyvien ihmisten kylä”, sillä sehän valittiin vuonna 2004 Pohjois-Karjalan vuoden kyläksi! Kontioniemen kyläyhdistykselle tämä oli merkittävä huomionosoitus, sillä kyläyhdistys on toiminut viime vuosina hyvin aktiivisesti yhteisen hyvän puolesta. Kyläyhdistys järjestää erilaisia tapahtumia kyläläisille ja tekee yhteistyötä lähistöllä vaikuttavien tahojen, mm. Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Kontiolahden avantouimareiden kanssa.

Kontioniemen kylän väestörakenne on nuorekas, lapsiperheitä on paljon ja uutta asutusta tulee jatkuvasti lisää. Kontioniemeen voidaan laskea itse niemen lisäksi myös Kontiolahden asemankylä, jolloin kylän asukasluku on noin 800. Kontioniemeen luetaan kuuluvaksi myös Kontiorannan asuinalue, joka on ajan saatossa hiljentynyt, mutta jonka tulevaisuuden varalle on uusia, huijamiakin suunnitelmia. Tontteja tulee myyntiin ja sijoitellaanpa alueelle parin vuoden kuluessa Markku Pölösen elokuvakyläkin. Uusia tontteja on kaavoitettu myös golfkentän läheisyyteen ja Kontioniemeen on peruskunnostettu vanhan sairaalan asuinrakennus asuinhuoneistoiksi. Tämä kaikki

tuo kylälle uusia asukkaita ja lisää haasteita myös kyläyhdistykselle. Kenties kyläyhdistys pääsee tekemään yhteistyötä Pölösenkin kanssa...

25 -vuotista taivaltaan helmikuussa juhlinut Kontioniemen kyläyhdistys on luonut asuinympäristöönsä viihtyisyyttä ja turvallisuutta. Kylän venerantaan on rakennettu niin sanotut verkkokopit, mattolaituri ja uimakopit. Samalle rannalle on talkootyön ansiosta syntynyt viime keväänä valmiiksi saatu rantapaviljonki, jossa voi järjestää erilaisia tilaisuuksia. Ja niitähän riittää. Vuosittain rannassa järjestetään muun muassa juhannusjuhla ja yhteislaulutilaisuuksia. Kesäloman alkuun ajoittunut lasten disco saavutti suuren suosion ja tulee saamaan jatkoa vastaisuudessakin, sillä lapsiahan Kontioniemessä on paljon. Kun oma kylätalotila saadaan talkoovoimin kunnostettua Kontioniemen vanhan sairaalan hallintorakennukseen, on kyläläisillä uusi kokoontumispaikka, jossa voidaan pitää kokouksia ja vaikkapa harrastaa käsitöitä. Lasten ja miksei varttuneempienkin kerhotoimintaa voisi siten kylälle viritellä. Yhteiset tapahtumat luovat myös osaltaan turvallisuutta, yhteisöllisyyttä, joka mainittiin yhtenä vuoden kylän valintakriteerinäkin. Ns. kylämäisyys on säilynyt, vaikka eletäänkin suhteellisen lähellä kirkonkylää ja Joensuuta.

Kontioniemen kyläyhdistyksessä toimii aktiivisia, uusista asioista innostuvia ihmisiä. Muutaman viime vuoden aikana kylällä on

innostuttu tekemään lajissaan ainutlaatuisia satureikkailuja, joissa yhdistetään tarinoita, draamaa sekä seikkailu- ja elämyspedagogiikkaa. Kontioniemessä seikkailuja ovat olleet kokemassa muun muassa kontiolahtelaiset koululaiset. Maastoon sijoituvan seikkailupäivän tavoitteena voi olla esimerkiksi ryhmän vuorovaikutuksen parantaminen yhdessä tekemällä ja kokemalla sekä ongelmia ratkaisemalla.

Pohjois-Karjalan Prikaati on ollut mukana järjestämässä vuosittain monia varuskunnan ja kylän yhteisiä tapahtumia. Esimerkiksi koko perheen talviriehassa Kontiorannassa kyläläiset ovat saaneet kokeilla telakuorma-autokyytiä. Kylärannassa järjestettävissä kevätrentakirkossa ja jouluhartauksessa on paikalla ollut puhumassa sotilaspastori. Kontioniemen kyläyhdistyksen suurin tapahtuma kuitenkin on heinäkuussa Höytiäisen Hummaus Kontiolahden satamassa. Sen kävijämäärä on noussut jo yli tuhanteen. Koko perheelle sopivassa kesätapahtumassa on ohjelmaa, tanssia, kilpailuja sekä arpajaisia, joissa on hyvät palkinnot. Arpajaisen pääpalkintona oli tänä vuonna vuosimallia 1989 oleva Mitsubishi-henkilöauto! Prikaatikin on osallistunut Hummaukseen esittelemällä toimintaansa ja kalustoaan sekä järjestämällä ekoaseammuntakilpailun. Kontioniemen kyläyhdistys iloitsee hyvästä yhteistyöstä.

Teksti: Kontioniemen kyläyhdistys

Korpisoturi-lehti 45 vuotta

Korpisoturi-lehden voi katsoa saaneen alkunsa 2.4.1960 ilmestyneestä Karjalan Jääkäripataljoonan aliupseerikurssi 39:n kurssijulkaisuna painetusta Vipinä-lehdestä. Lehti muutti nimensä jo seuraavasta numerosta alkaen Korpisoturiksi. Alun kurssijulkaisuna toimimisen jälkeen vuonna 1967 lehti päätettiin laajentaa Karjalan Jääkäripataljoonan ja sen killan tiedotus- ja jäsenlehdiksi. Nimi muuttui samalla Karjalan Jääkäriksi, josta palattiin alkuperäiseen nimeen jälleen vuonna 1991.

Lehti on ilmestynyt vuosien varrella pääsääntöisesti 2-4 kertaa vuodessa. Poikkeuksen muodostaa vuosi 2001, jolloin ilmestyi vain yksi numero lehden ilmestymisaikataulun muutoksen vuoksi. Nykyisin lehti ilmestyy kaksi kertaa vuodessa siten, että se on valmiina saapumiserien valapäivänä.

Alussa lehden toimitti aliupseerikurssin oppilaskunta. Karjalan Jääkäriksi muuttessaan lehti sai vakituisen päätoimittajan. Vuoden 1970 toisesta numerosta alkaen siirryttiin käytäntöön, jossa pataljoonaupseeri ja prikaatin tultua perustetuksi 1990 esikuntapäällikkö on vastannut lehden päätoimittajan tehtävistä.

Lehden sisältö on vuosien varrella vaihdellut. Kurssijulkaisuvaiheen jälkeen sisältö

on monipuolistunut. Nykyisen kaltainen sisältö on pääpiirtein ollut jo vuodesta 1979 alkaen. Viimeisin merkittävä muutos sisällöllisesti ajoittui vuoteen 2003, jolloin JR 9 Kilta liittyi perinneosastoksi Pohjois-Karjalan Prikaatin kiltaan. Tällöin lehdestä tuli osaltaan myös JR 9:n veteraanien tiedotuslehti.

Lehden sivumäärä on 72 ja painos on tänä päivänä 3500 kappaletta. Lehti jaetaan jokaiselle Pohjois-Karjalan Prikaatissa palvelevalle varusmiehelle ainakin kerran palveluksen aikana. Sidosryhmien ja killan jäsenjakelun jälkeenkin lehteä jää riittävästi jaettavaksi vierailijaryhmille sekä eri tapahtumissa. Painopaikkana on tällä hetkellä Suomen Painotuote KM-yhtymä Oy. Lehden talous nojaa vahvasti mainoksista saataviin tuloihin sekä sidosryhmiltä saamaansa tukeen. Toki prikaatikin kustannuksiin osallistuu.

Lehden taittotyö on vuosien varrella tehty välillä itse ja välillä ostopalveluna. Jo muutamia vuosia taittotyö on tehty prikaatissa nykyaikaisilla välineillä. Lehden laadusta kertokoon, että se on palkittu Maanpuolustuskiltojen liitto ry:n kunniamaininnalla "vuoden kiltalehti-kilpailussa" vuosina 1992 ja 1993 sekä valittu vuoden kiltalehdiksi kahdesti vuosina 1988 ja 2003.

Korpisoturilehti jatkaa tulevaisuudessakin hyväksi havaitulla perinteisellä linjalla, mutta avoimin mielin, katsoen luottavasti tulevaisuuteen. Viiden vuoden päästä lehti tulee "miehen ikään" täyttäessään 50 vuotta. Tuolloin voisi olla paikallaan jopa erillisen historiikkinumeron painaminen.

Teksti ja kuvat: Toimitus.

Korpisoturi-lehden numerossa 5 vuonna 1961 kurssijulkaisussa oli tällaiset kuvat aliupseerikurssin oppilaista.

2000-luvun sissi tähyystä

Kuvat: Toimitus.

I/JR 34

Res. luutn. Väinö Siitonen

Sissitoiminta

Talvisodan päätyttyä kesällä 1940 saivat Kontiorantaan ryhmittyneet jalkaväkirykmentti 34:n upseerit tehtäväkseen kirjoittaa yhteenvetoja kokemuksistaan talvisodassa. Korpisoturilehden 2/04 numerossa julkaistiin ensimmäinen näistä kirjoituksista. Sarja jatkuu reservin luutnantti Väinö Siitosen kirjoittamilla kokemuksista sissitoiminnasta. Olkoonkin, että sissitoiminta oli tuolloin vielä hajanaista ja eikä siihen koulutettu rauhan aikana erityisiä joukkoja ainakaan mittavissa määrin, ovat kirjoituksesta löytyvät opit ja vinkit sovellettavissa myös tämänkin päivän sissitoimintaan. Teksti on alkuperäisasussaan. Esittelyteksti: Toimitus.

Sodassa, se on vastustajan tuhoamisessa tai ainakin pyrkimyksessä siihen ei riitä yksinomaan juuri vihollisen rintaman, nimenomaan etulinjan taistelu- joukkojen heikentäminen ja niiden tuhoaminen, vaan on sen ohella kiinnitettävä riittävää huomiota myöskin vihollisen huoltomuodostelmien ja liikenneyhteyksien häirintään ja hävitykseen. Tähän tarkoitukseen on parhaimmat edellytykset joukoilla, jotka voivat tarvittaessa siirtyä toimintaan vihollislinjojen selkäpuolelle. Tällaista toimintaa on alettu nimittää sissitoiminnaksi ja se toimeenpanijoita sisseiksi.

Kulunut taistelutalvi oli poikkeuksellinen meidänkin maassamme vallitseviin normaalioloihin, joten ajatukset, joita silloin saaduista kokemuksista esitetään, eivät aina ole oikean osuneita. Yritän kuitenkin alla tuoda esiin sissitoiminnan edellyttämiä vaavaatimuksia nimenomaan, miehistön varusteisiin aseihin nähden.

Sissimiehistön tulisi olla edeltäkin valittua joukkoa, ehkä mieluummin vapaaehtoisia, kestäviä, rauhallisia ja kaikenlaisten aseiden tuntijoita ja käsittelijöitä. Erinomaisesti talviolosuhteita silmälläpitäen, hyviä sukien käyttäjiä. En tällä tarkoita, että heidän

tulisi olla erikoisesti kilpahiittäjiä, vaikkapa heistä juuri parhaimmat sissit saisikin, mutta vahvakätisiä ja tervejalkaisia, pitkiin hiihtorasituksiin tottuneita. Suomalainen suksimies on kyllä tarpeeksi nopea tarvittaessa. Mieluusti olisi mielestäni jo rauhan aikana koulutettava sissitoimintaa silmälläpitäen. Erilaisten aseiden, myös vihollisen käyttämien, tuntemus on hyvin tarvittavaa. Samoin kaikenlaisten räjähdysaineiden käsittely ja niiden käyttö olisi jokaisen sissin osattava.

Kompassin ja kartan tuntemattomuus ja käytön taitamattomuus ei saisi tulla kysymyksenäkään. Epävarmuus tässä suhteessa saattaa johtaa tilanteihin, joista voi olla epämiellyttäviä seurauksia.

Mitä lähemmin sissimiehistö tuntee toisensa kaikkine puutteineen, sen luottavampaa joukkoa se on. Siellä kaukana, vielä selvemmin kuin varsinaisella etulinjalla täytyy olla selvillä sanonta ”yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta”.

Aseistuksessa, joskin se on yksinomaan jalkaväen kevyitä aseita, on mielestäni muutamia seikkoja huomioitava. Sen tulisi olla kevyttä ja mahdollisimman suuren tulino-

peuden kehittävää. Tässä mielessä on, kiivään ohella, konepistooli juuri sissin ase. Pikakiväärinkin tuntuu raskaimmilla taipaleilla liian painavalta, mutta sen poisjättämisen, huomioiden sen toimintavarmuuden ja tehon, ei ainakaan toistaiseksi voi tulla kysymykseen. PK:n ja KP:n patruunalippaille olisi vain järjestettävä käytännöllisemmät lipaslaukut, kuin selkäreppu ja leipälaukku. Sissit joutuvat harvoin toimimaan pitkiltä etäisyyksiltä, joten varsinkin konepistoolien lukumäärä tulisi olla ainakin 2 kpl. ryhmää kohden.

Varustuksen tulisi olla kevyttä ja lämmintä. Nykyinen pusero m/27 on hiihtotoimintaan sopiva. Kun sen lisäksi on hiihtopusero ja villapaita, ei erikoista huolta miesten hyvinvoinnista tarvitse pitää. Jalkineena joko lapikas tai huopasaapas tai huopainen hiihtokenkä. Juuri viimetelva silmällä pitäen oli huopakenkä ja 3-4 numeroa tavallista suurempi lapikas parhain.

Sukset tavallista murtomaamalla, joskin tavallista leveämmät. Tavallisella nahka- tai pelti vahvikkeisella nahkasiteellä varustetuna. Kokemukseni on, ettei hiihtoside ole sopiva ainakaan sissipartion siteeksi, josko yleensä sotilassiteeksikään.

Ottaen huomioon, että sissiosasto matkoilla joutuu yöpymään metsässä, on huomiota kiinnitettävä myös majoitusvälineihin. Teltta kaminoineen on kyllä erinomainen, mutta sen mukana kuljetus, varsinkin runsaan ja upottavan lumen aikana on melko hankalaa. Se hidastaa huomattavasti ja raskauttaa miehistöä, olisi helpompaa kuljettaa sama paino sovitettuna useamman miehen selkään pienemmiksi välineiksi. Ehkä pienempiä telttoja sopivilla lämmityslaitteilla varustettuina. Tämä erikoisesti esim. joukkueen liikkeessä muutamia vuorokausia kestävällä matkalla. Useimmissa tapauksissa toiminta on soveliainta joko illalla taikka aikaisin aamulla, joten matkanteko ja lepoajaksi jää pieni hetki keskyyöstä tai päivästä, yön kuitenkin useimmiten kuluessa matkalla.

Sisseillä on ainoastaan lepoaikana tilaisuus käyttää tavallista keittoruokaa joten hänen on turvaututtava melkein pä yksinomaan

n.s. sissimuonaan, joka on kyllä maukasta ja ravitsevaa.

Pyrittäessä toiminta saamaan mahdollisimman tehokkaaksi olisi osaston vahvuus pyrittävä saamaan Kiv. komppanian vahvuiseksi joskin liikkeellä ollut osat olisi tilaisuudessa useamman vuorokauden yhtämittaisen toiminnan jälkeen, saamaan pienen levon ja voitaisiin pitää ainakin joukkueen vahvuinen reservi, joillain tarvittaessa olisi tilaisuus iskeä vahvemmalla joukolla. Lähtekäämme hetkeksi aikaa seuraamaan sissi-osastoa sen toiminnassa.

Lähdemme etulinjoilta. On oltu yhteydessä omien etulinjo osastojen kanssa, saatu sieltä tiedot vihollisesta, mahdollisista omista partioista liikkeellä olevista tai lähiaikoina lähetettävistä. Selvitetty oma toimintasuunnitelma ja ajateltu paluuaika. Sovittu erikoismerkeistä paluusta ja niin alkaa hiljainen matka kohti tuntemattomuutta.

Jo muutamalla retkellä ollut sissi ei pidä ääntä, ei kuulu puhetta, ei aseiden kolinaa, ei edes suksien eikä sauvojen kalahtelua toisiinsa. Silloin tällöin vain pysähtyy tarkistamaan suunnan pysyminen määrättyssä jo edeltä käsin kartalta otetussa kompassi luvussa. Tähytys täytyy olla joka suuntaan, kaikkea on tarkkailtava ja yöllä varsinkin usein kuunneltava. Kun alkupää pysähtyy, lakkaa liike samalla hetkellä koko joukossa. Käskyt ja ilmoitukset kulkevat aivan kuulomatta mieheltä toiselle siksi kunnes ovat saavuttaneet määränpänsä. On pyrkimys parin kymmenen kilometrin päässä vihollisen selustassa olevalle huoltotielle. Mitä lähemmäksi määräpaikkaa tullaan, sitä hiljaisemmaksi matkan täytyy muuttua. Ylitetään vihollisen partio ja varmistus latuja ja polkuja, kuuluu vihollisääniä. Tie on edessä. Nyt nopea maastokohdan tiedustelu ja valmista. Sen jälkeen varmistus eri suuntiin ja valmistelu tuliylläkköä varten, sekä tien miinoitus.

Odotus joskus täppää muutaman minuutin, joskus useiden tuntien kuluttua. Ellei 6-7 tunnin odotuksen jälkeen päästy toimintaan täytyy lähteä uusia apajia hakemaan tai palata lähtöpaikkaan. Edullista on myös siirtyä jonkun matkan päähän lepäämään, josta käsin tiedustellen etsiä sopivaa kohdetta.

Jos me tällaisellä toiminnalla pystymme vaikka pienessä määrin vaikeuttamaan, ellei joksikin ajaksi kokonaan, lakkauttamaan vihollisen huoltotoiminnan, taikka häiritsemään joukkojen lepoa on sissi osastojen tarpeellisuus huomion arvoisen.

Sissiosastojen varsinaiseen taistelutoimintaan en tässä esityksessä ole ryhtynyt, syystä, että tilanne melkein aina on hieman erinlainen ja toiminta useinkin lyhytaikainen, pysähtyen useinkin vain tuliylläkkön auttamiseen mahdollisten sotasaalistavarain keräämiseen ja sen jälkeen poistumiseen. Kuitenkin on usein pakko jo edeltä käsin määrättyyn paikkaan ensin kokoon-tua (esim. 2km kompassin suunnassa xx) puolelle ryhmittäin tai puolijoukkueittain ja sen jälkeen taas jatkaa matkaa yhdessä. Erikoista huolto on sissitoiminnassa kiinnitettävä kaatuneiden ja haavoittuneiden evakointiin. Se on monta kertaa hyvin vaikeaa ellei melkein mahdotonta. Mutta toiselta puolen päästään toiminnassa monin verroin pienemmillä tappioilla verrattuna muihin taistelu osastoihin kunhan on tarpeeksi hyvin valmistellut toimintatavan, eikä anna itseänsä yllättää levossa ollessa. Kun tappioita kuitenkin ei kokonaan voida välttää on varauduttava jo lähtiessä niiden varalle on oltava mukana ahkioita tyhjinä, joiden avulla evakuointi on mahdollista suorittaa ja on niissä myöskin mahdollisuus poiskuljettaa viholliselta saatua sotasaalista.

Edellä on käsitelty sissitoimintaa yksinomaan talviolosuhteissa, syystä että kokemuksia kesäajan toiminnasta viimesodasta ole, mutta voitaneen toiminnan periaatetta, joskin pienemmässä mittakaavassa, soveltaa myös kesäaikaan ottaen huomioon ilmastoin erillaisuuden.

Tämän päivän sisseejä keväisissä olosuhteissa.

Ylennykset

Tasavallan Presidentti on ylentänyt 4.6.2005 seuraavat Pohjois-Karjalan Prikaatissa palvelevat:

Kapteeniksi

Yliluutnantti
Mika Kärsämä

Yliluutnantiksi

Luutnantti
Janne Suhonen

Reserviin

Yliluutnantti
Tapio Sivonen
1.8.2005

Henkilöstöön hyväksytyt

Luutnantti
Pekka Hirvonen
27.1.2005

Luutnantti
Juha-Matti Kulppi
27.1.2005

Luutnantti
Markku Saarelainen
27.1.2005

Sairaanhoitaja
Seija Häkkinen
1.3.2005

Luutnantti
Janne Nikkinen
1.6.2005

Kenttäsairanhoitaja
Piia Sivonen
28.3.2005

Yliluutnantti
Kristian Värri
3.6.2005

Yliluutnantti
Kari Pietilä
3.6.2005

Siirrot

Kapteeni
Mika Kuutsa
Karjalan Lennosto
1.6.2005

Musiikkikapteeni
Juha Tiensuu
Lapin Ilmatorjuntarykmentti
Lapin Sotilassoittokunta
1.6.2005
(ylennetty 4.6.2005 musiikki-
majuriksi)

Siviiliin

Varastonhoitaja-
Pertti Pulkkinen
1.4.2005

Vierailuja ja tapahtumia

Teksti ja kuvat: Toimitus

Puolustusvaliokunta tutustui Pohjois-Karjalan Prikaatiin ja sen antamaan koulutukseen 24.2.2005.

Kontiolahden esikoululaiset kokoontuivat yhteiskuvaan tutustuessaan prikaatiin 20.4.2005.

Vasemmalta luutnantti Martti Rieki, Tellervo Hakapää, luutnantti Mauno Sorsa. Kuva: Mikko Perón.

Kontiorannan Päälystöyhdistys ry. 60 vuotta

Kontiorannan Päälystöyhdistys ry juhlisti 60-vuotistaivaltaan Karjalantalolla 6.5.2005. Paikalle oli kutsuttu jäsenten ja evp- jäsenten lisäksi joukko maakunnan sidosryhmien edustajia. Päälystöliittoa juhlisti edusti pääsihteeri Erkki Tähtinen.

Juhlissa palkittiin yhdistyksen standaarilla yhdistyksen pitkäaikainen vaikuttaja, ltn Seppo Hyttinen. Perusteina mainittiin mm. jäsenen merkittävä toiminta yhdistyksen hyväksi paikallisella, alueellisella ja valtakunnallisella tasolla.

Lisäksi muistettiin reserviin siirtyneitä ltn Martti Riekiä ja ltn Mauno Sorsaa yhdistyksen standaarilla ja perinteisellä kepillä.

Molemmat kutsuttiin yhdistyksen ainaisjäseniksi. Tervehdyksen reserviin siirtyneille lausui kapt evp Tenho Ilvonen.

Virallisen osuuden jälkeen yhdistyksemme "oma poika" Petri Peltoniemi ja Foxia viihdyttivät juhlayleisöä tanssimusiikilla.

Haluan omasta ja Kontiorannan päälystöyhdistys ry:n puolesta lausua kiitokset kaikille yhdistystä muistaneille, juhlien valmisteluihin osallistuneille sekä ennen kaikkea kaikille niille, joilla oli mahdollisuus juhlia kanssamme 60-vuotiaasta yhdistystämme.

Kontiorannan Päälystöyhdistyksen pj
Mika Räisänen

Kontiorannan varuskunnan varuskuntakerho perustettiin

Kerhojen entinen vireä toiminta on varuskunnassa hiipunut. Väki on muuttanut varuskunnasta pois ja viimeinen sinetti kerhojen toiminnan hiipumiselle oli tilojen menetys. Ensin jouduttiin yhdistämään upseerikerhon ja päälystökerhon toiminta samaan tilaan ja tämän vuoden huhtikuun alussa myös tuo tila menetettiin.

Varuskunnassa ja sen kanssa kiinteässä yhteistyössä toimivan henkilöstön yhteinen toiminta on tarkoitus saada uudelleen viriämään. Tätä varten on varuskuntaan perustettu maaliskuun 3. päivänä varuskuntakerho upseerikerhon ja päälystökerhon rungolle. Kerhon puheenjohtajana toimii Matti Karjalainen ja varapuheenjohtajana Petri Myller. Hallitukseen kuuluvat Mika Räisänen, Jani Hiltunen, Janne Vattulainen ja Lassi Kellberg. Kerhoa aiotaan laajentaa syksyn aikana siten, että sen jäsenistö käsittää kaikki varuskunnassa työskentelevät, keskeiset yhteistyökumppanit ja Kontio-

niemen kyläyhdistyksen. Tilakysymykseen haetaan myös parhaillaan ratkaisua yhteistoiminnassa prikaatin kanssa.

Osallistumistasi ja ideoitasi kaivataan – tervetuloa mukaan varuskuntakerhon toimintaan!

Teksti ja kuva: Toimitus.

Yllä paraatikatselmus ja valatilaisuus Kuopio-hallissa.
Alla sotilasvakuutuksenantotilaisuus.

Yllä kuvia ohimarssista.
Oikealla Aliupseerikoulun pystyttämä kalustonäyttely
Kuopio-hallissa.

Teksti ja kuvat: Toimitus.

Vala 1/05

Saapumiserä 1/05 kokoontui valapäivän tapahtumiinsa Kuopioon 19.2.2005. Aamulla ensimmäisenä laskettiin seppelä Sankaripuistossa ja sen jälkeen oli sotilasvakuutuksenantotilaisuus Klassillisen lukion liikuntasalissa. Paraatikatselmus ja valan vannominen suoritettiin suuren yleisön seurattessa Kuopio-hallissa. Valakaavan luki kaupunginjohtaja Petteri Paronen. Ohimarssin jälkeen oli varusmiehille ja heidän läheisilleen tarjolla kenttälounas Kuopio-hallilla.

EDULLISTA OSTOAIKAA JO 26 PÄIKKÄKUNNALLA!

*Aina etulinjassa kun haluat
ostaa todella edullisesti!*

TOKMANNI

Aina Hintansa Väärti

Raatekankaantie 4, p. 013 254 511 Joensuussa avoinna ma-pe 9-20, la 9-18

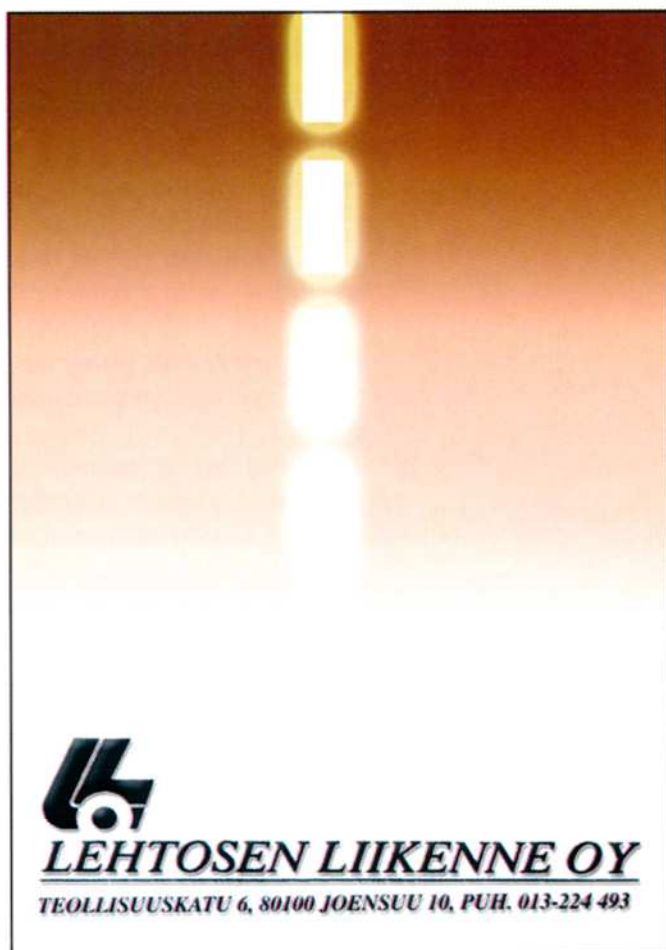
Pohjois-Karjalan Ammattiopisto
LIEKSA

Kotiutumisen jälkeen opiskelemaan...

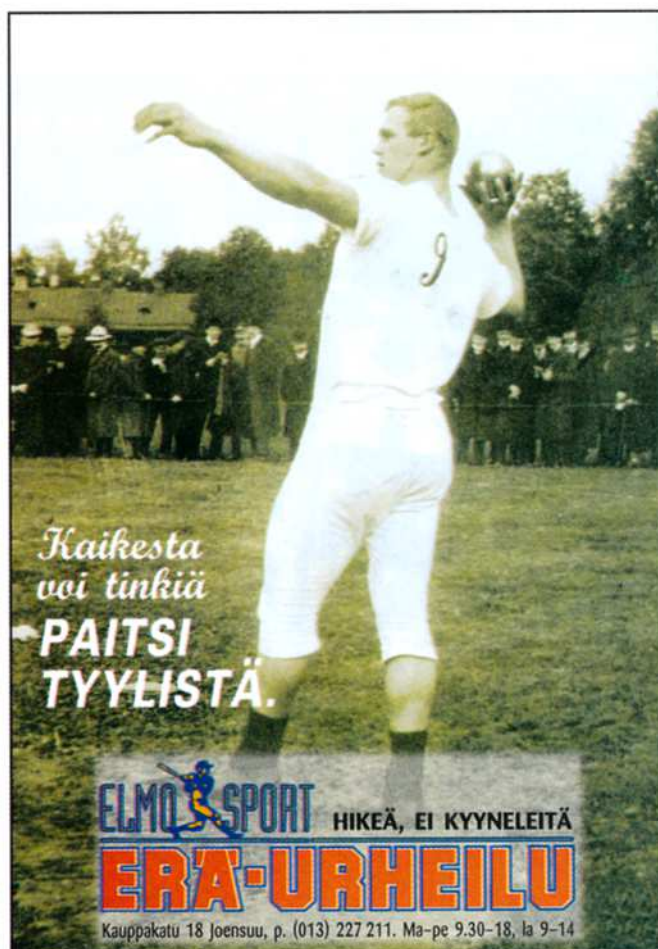
Vapaita opiskelupaikkoja eri aloilta
voit tiedustella myös lukuvuoden aikana.

KATSO!
www.pkky.fi/oma/liekka

Pohjois-Karjalan Ammattiopisto LIEKSA
Kuhmonkatu 32 81700 Lieksa
puh. (013) 244 3750

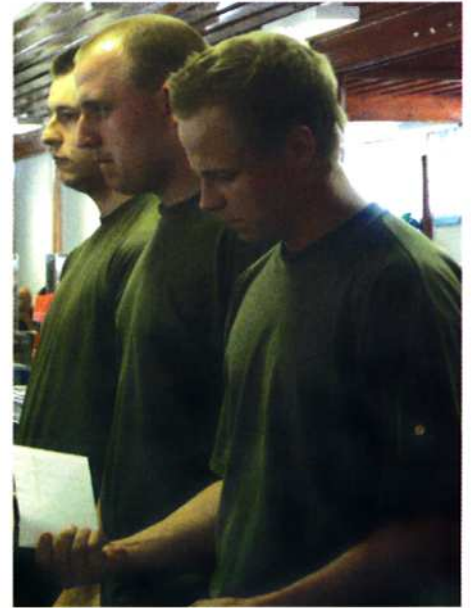
LEHTOSEN LIIKENNE OY
TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 013-224 493

*Kaikesta
voi tinkiä
PAITSI
TYYLISTÄ.*

ELMO SPORT HIKEÄ, EI KYNELEITÄ
ERA-URHEILU
Kauppakatu 18 Joensuu, p. (013) 227 211. Ma-pe 9.30-18, la 9-14

Ohi on 270, 180, 362

Heinäkuussa jalkaväkisäätiön mitalilla palkitut.

Huhtikuussa kotiutettiin 2/2004 saapumiserän miehistön erikoiskoulutuksen saaneet 270 vuorokautta palvelleet taistelijat.

Heinäkuussa kotiutettiin 2/2004 saapumiserän varusmiesjohtajat sekä miehistön erikoiskoulutuksen saaneet 362 vuorokautta palvelleet taistelijat ja 1/2005 saapumiserän 180 vuorokautta palvelleet.

Jalkaväen mitali ja killan stipendillä:

Korpraali Torvinen Markus Antero

Hyvän jääkäriin palkinnolla:

Korpraali Savolainen Tero Tuomas

Kummikuntien esinepalkinnoilla:

Korpraali Kilpeläinen Esko Aki Tapani
Jääkäri Kärkkäinen Petri Juhani

Korpraali Markus Antero Torvinen.

Jalkaväen mitalilla ja killan stipendillä:

Vänrikki Ryyänen Ville Tuomas
Kersantti Pekkarinen Timo Pentti Johannes
Korpraali Keskitalo Kari Juhani

Reserviupseeriin palkinnolla:

Vänrikki Lindgren Antti Elias

Reserviläispiirin palkinnolla:

Kersantti Järvenpää Tommi Olavi

Hyvän jääkäriin palkinnolla:

Korpraali Sorsa Mikko Tapio

Kyllikki Tepon rahaston stipendillä:

Kersantti Vornanen Jukka Tapio
Korpraali Vatanen Mika Juhani

Kummikuntien esinepalkinnoilla:

Kersantti Räsänen Jukka Samuli
Alikersantti Hakkarainen Jyri Johannes
Korpraali Malinen Juha-Matti Antero
Jääkäri Makkonen Jussi Heikki Sakari
Vänrikki Pulkkka Olli-Pekka Antero
Korpraali Kankkunen Kimmo Antero
Jääkäri Lipponen Kuisma Sulevi
Jääkäri Kortelainen Antti Einari
Alikersantti Väänänen Tatu Erkki Matias
Korpraali Aarnio Jussi Tuomas
Jääkäri Gavrilov Antti Johannes
Jääkäri Karhu Juho Jesse Mikael
Jääkäri Solehmainen Mikko Lari Henrik
Vänrikki Pirinen Sami Janne Petteri
Jääkäri Rätty Aki-Pekka
Jääkäri Luostarinen Tero Tapani
Vänrikki Silvasvuori Heikki Olavi Tapio

Viestikillan palkinnolla:

Kersantti Valén Veli Matti
Korpraali Pietarinen Johan Eemil

Teksti ja kuvat: Toimitus

Vänrikiksi ylennettävät Kollaan Vasamalla heinäkuussa.

Valtakunnallinen
asiakaspalvelu: 0203-70000
www.metrotukku.com

Asiantuntevaa palvelua lähellä Sinua

Metro tarjoaa asiakkailleen kokonaisvaltaisen
tavarahuollon sekä asiantuntevan palvelun.
Palvelemme asiakkaitamme valtakunnallisen
tukkumyyntin sekä 34 Metro-Pikatukun kautta.

S-Edut
S-Etukortilla

**Bonusta
kaikista
elämän
menoista!**

Aina edullisuuden etulinjassa.

**Lippu korkealla. Uutta rakentaen.
Maakuntamme kehitystä tukien.**

S-market Kontiolahi

Prikaatin lippu saapuu paraatikatselmukseen Kollaen Vasamalle.

Ohimarssin vastaanottivat prikaatin nykyinen komentaja eversti Harri Ohra-aho ja vanhin paikalla ollut entinen komentaja eversti Pekka Ripatti (oik.).

Yllä vääpeli Pertti Uimonen esittelee sotilaspoliisi-ajoneuvoa ja prikaatin valvontakoiran toimintaa. Alla kalustonäyttely.

Prikaati 15 vuotta

Pohjois-Karjalan Prikaatin perustamisesta tuli 1.7.2005 kuluneeksi 15 vuotta. Juhlapäivän vietto aloitettiin Kollaen Vasamalla järjestetyllä paraatikatselmuksella, minkä jälkeen suoritettiin varuskunnallinen ohimarssi. Juhlia vietettiin pääasiassa palkatun henkilöstön, heidän läheistensä ja varusmiesten kesken. Päivän aikana järjestetyssä kotiväkipäivässä esiteltiin muun muassa työhyvinvointitoimikunnan toimintaa ja käytössä olevaa kalustoa.

Illalla järjestettiin buffet-tilaisuus Sotilaskodin rannassa, jonne oli kutsuttu palkatun henkilöstön lisäksi kutsuvieraita ja prikaatin entisiä työntekijöitä 15 vuoden ajalta. Tilaisuudessa oli myös mahdollisuus tanssiin, Karjalan Sotilassoittokunnan solistina lauloi Marko Tuovinen.

Teksti ja kuvat: Toimitus

Tanssia buffet-tilaisuudessa.

Oletko jo tutustunut uuteen **ABLOY® IQ** -lukitukseen, jossa yhdistyvät yksilöllinen elektroninen tunnistusteknologia ja mekaaninen lukitusturvallisuus?

Lisätietoja uutuudesta saat Abloy Oy:ltä, kotisivuiltamme www.abloy.fi sekä ABLOY -valtuutetuista lukkoliikkeistä

ABLOY® IQ

Lukitusturvallisuuden uusi sukupolvi

Abloy Oy

An ASSA ABLOY Group company

ASSA ABLOY

Varusmiesten ja reserviläisten liikuntamerkit

DEXAL

START
The Feeling for Snow

SKI SPEED

Myynti hyvinvarustetut urheiluliikkeet
ja tavaratalojen urheiluosastot
Redex-markkinointi Oy
Antti Toivola
Puh. 0500-672 113
www.redex.fi, www.skispeed.fi

Valvontakoira

Teksti ja kuvat: Toimitus

Jaki syntyi 19.10.2000 kasvattajansa Tiina Malisen luona. Elossa olevia sisaruksia Jakilla on neljä, joista yksi on valvontakoira Satakunnan Lennostossa, kaksi siviiliharrastajilla Joensuun seudulla ja yksi siviilikoirana Kajaanissa. Sukutaustat Jakilla ovat hyvät, emän veljistä kaksi on edustanut useammankin kerran Suomea WUSV-kilpailuissa eli saksanpaimenkoirien MM-kilpailuissa.

Jaki (isä SchH3 Xarko von Spitzbubezwinger, emä SchH3 Russpelz Arna) tuli ohjajalleen vääpeli Pertti Uimoselle SA Ringon lopettamisen jälkeen huhtikuussa 2003. Siihen saakka Jaki oli elänyt siviilikoirana ja ikää oli tuolloin 2,5 vuotta. Yhteistyö olikin aloitettava luottamuksen rakentamisella, mikä ei aina ole helppoa, jos ei tunne koiran taustoja. Luottamus rakentuu ajan kuluessa kovalla työllä, harjoituksilla ja yhdessäolemisella.

Tullessaan vääpeli Uimoselle Jaki oli arka liikkeessaan uusilla alustoilla ja muutoinkin epävarma. Harjoitukset raunioradalla Onttolassa ja lukuisat kaupunkikävelyt ovat kuitenkin tuottaneet tulosta ja tänä keväänä Jaki osoittikin taitonsa huumekoulutuksessa liikkumalla varmasti kaikissa ympäristöissä.

Jo kesällä 2003 koirakko kävi Niinialossa Tykistöprikaatissa kuuden opintoviikon peruskurssin. Jatko-opetustilaisuus oli syksyllä 2004, jolloin Jaki ja vääpeli Uimonen suorittivat suojelussa SchH1-koulutustunnuksen. Tänä keväänä he suorittivat 330 tuntia

Seuraaminen on tottelevaisuuden, ja koiran hallittavuuden, perusta. Jaki ja vääpeli Pertti Uimonen seuraamisliikkeessä.

käsittävän huumekoiranohjaajakurssin, joka nimestään huolimatta kouluttaa myös koiran huumeiden etsintään. Koirakko suoritti kurssista hienosti ja kurssin päätteeksi Jaki nousikin valioluokkaan.

Valvontakoirat ovat usein niin sanottuja combi-koiria, niiden täytyy hallita useita erilaisia taitoja. Näin on myös Jakin kohdalla. Tottelevaisuus on itsestään selvää ja tärkeää jo koiran omankin turvallisuuden vuoksi. Suojelukoulutusta tarvitaan mahdollisten tunkeilijoiden kiinniottamiseen, jäljestämistä henkilöiden etsimiseen jäljen avulla. Huumeiden etsintä tulee kuitenkin todennäköisesti olemaan Jakin tärkein tehtävä.

Jälkityöskentelyä

Yläkuvassa Jaki on suojeluharjoituksessa, maalimiehenä toimii luutnantti Antti Hämäläinen. Alhaalla olevassa kuvassa Jaki etsii repuista huumeita.

Karjalan Jääkäripataljoonan perinnepäivä 25.2.2005

Teksti ja kuva: Karjalan Jääkäripataljoonan Esikunta

Karjalan Jääkäripataljoonan perinnepäivää vietettiin perjantaina 25.2.2005 Kontiorannassa jo varsin perinteisellä tavalla.

Perinnepäivän ohjelmaan kuuluivat paraatikatselemus ja seppeleenlasku Kollaan Vasamalla. Paraatikatselemuksen jälkeen seurasi ohimarssi varuskunta-alueella. Paraatikatselemuksen suoritti ja ohimarssin vastaanotti pataljoonan komentaja everstiluutnantti Jyrki Kaiponen. Paraatikatselemuksen ja ohimarssin jälkeen Karjalan Jääkäripataljoonan paikalla ollut palkattu henkilöstö ja varusmiehet sekä kutsuvieraat osallistuivat sotilaskodissa pidettyyn kahvi- ja palkitsemistilaisuuteen.

Kapteeni Panu Pelkonen Jääkärikomppaniasta palkittiin pataljoonan perinnelipulla erittäin ansiokkaasta palveluksesta Karjalan Jääkäripataljoonassa. Ansiokkaasta palveluksesta pataljoonassa perinneristillä palkittiin majuri Rainer Kuosmanen Utin Jääkäriyrykmentistä, kapteeni Markus Nojonen Karjalan Jääkäripataljoonan Esikunnasta, yliluutnantti Jari Parviainen Karjalan Jääkäripataljoonan Esikunnasta, yliluutnantti Markku Kanko Kranaatinheitinkomppaniasta, luutnantti Kari Sinkkonen Jääkärikomppaniasta ja luutnantti Santeri Hasunen Sissikomppaniasta. Rovasti Kalevi Kokkonen palkittiin kaikkien varusmiesten eteen tehdystä työstä Karjalan Jääkäripataljoonan ansioviekkyellä.

Jääkäri liikkeen historia keskeinen päivän teema

Tänä vuonna perinnepäivän teemana oli erityisesti Jääkäri liikkeen syntyhistoria.

Tulihan nyt vietettynä perinnepäivänä kuluneeksi reilut 90 vuotta Jääkäri liikkeen syntymisestä, sillä Jääkäri liikkeen syntysanat oli lausuttu 90 vuotta aikaisemmin marraskuun 20:nä vuonna 1914 pohjalaisten osakuntien talossa Ostrobotnian Kassahuoneessa.

Jääkäri liikkeen perustajat olivat nuoria ylioppilasaktiivisteja, joiden toiminta johti Suomen itsenäistymisliikkeen perustamiseen. Jääkärikoulutuksen ensimmäiseen vaiheeseen tammikuusta elokuuhun vuonna 1915 osallistui 189 miestä, joista pääosa oli ylioppilastutkinnon suorittaneita ja ruotsinkielisiä. Elokuussa 1915 jääkäri liike laajeni Saksan keisari Vilhelm II:n käskyllä aina 2000 miehen pataljoonan vahvuiseksi.

Toukokuussa 1916 syntyi legendaarinen Kuninkaallinen Preussin Jääkäripataljoona 27, jota voisi kutsua Suomen miespuolisen väestön peiliksi.

Pataljoonassa olivat edustettuina kaikki eri yhteiskunta- ja ammattiryhmät. Verrattaessa tätä tämän päivän Karjalan Jääkäripataljoonan pataljoonan yhteiskunnallinen perusta ja henkilöstökoostumus on jokseenkin samantyyppinen kuin perinnejoukollamme – monipuolisen taustan omaavia suomalaisia sotilaita laajalta Pohjois-Karjalan ja Pohjois-Savon alueelta.

Jääkärit saivat sotakokemusta Saksan itärintamalla kehittäen itseään tulevaa tärkeää tehtävää – Suomen itsenäisyyden turvaamista ja puolustusvoimien perustamista varten.

Jääkäreiden kotiinpaluun hetki koitti 25. helmikuuta 1918 – tasan 87 vuotta sitten. Yli kolmen Saksassa sotilaskoulutuksessa vietetyn vuoden jälkeen Suomeen saapui karaistunut, hyvin koulutettu ja ankarissa olosuhteissa karsitutun valiojoukko. Jääkärit esiintyivät tulopäiväänsä seuraavana päivänä Vaasan torilla paraatissa – itsenäistyneen Suomen armeijan runkona.

Jääkäripataljoona 27 tuotti itsenäistyneen Suomen puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen henkilökunnan ytimen. Jääkärit myös rakensivat puolustusvoimat ja olivat merkittävässä asemassa Rajavartiolaitoksessa sekä Suojeluskuntajärjestössä. Heidän mukanaan tuli myös sotilaskotiaate Suomeen. Jääkäreiden osuus viime sotiemme johto- ja komentajatehtävissä oli ratkaiseva.

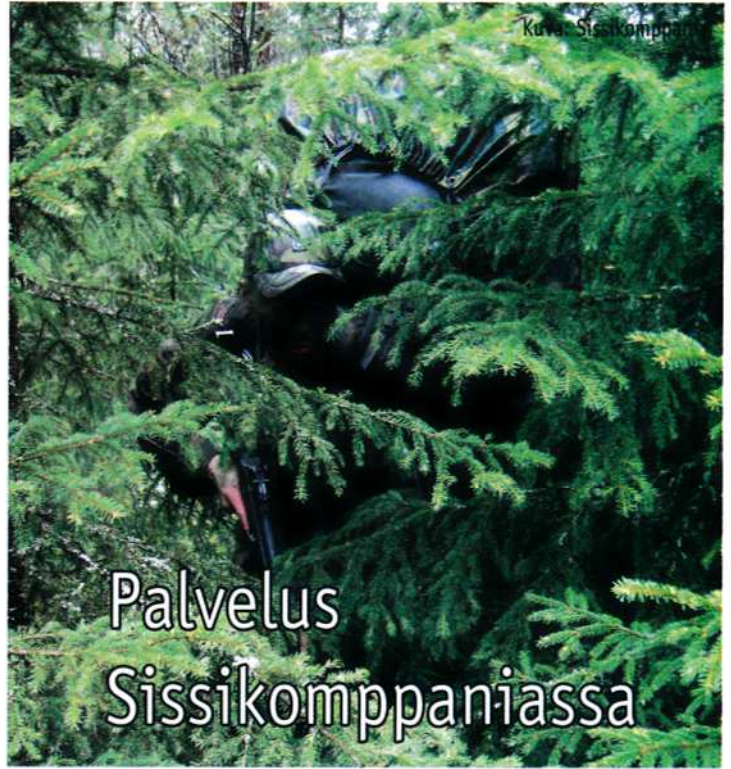
Iltajuhlassa Hammaslahdessa

Perinnepäivän ilta jatkui Karjalan Jääkäripataljoonan ja Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan yhteisellä iltajuhlalla, joka tänä vuonna vietettiin Pyhäselän Hammaslahdessa sijaitsevalla Pyhäselän koululla.

Iltatilaisuuteen osallistui lukuisa joukko sotiemme veteraaneja, alueemme yhteistyökumppaneita ja joukkomme ystäviä sekä Karjalan Jääkäripataljoonan, Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan entistä ja nykyistä henkilöstöä.

Päivästä ja illasta jäi hieno muisto perinnepäivän viettäjäni mieliin.

Sissikompaniassa koulutetaan sissejä ja tiedustelijoita, jotka kykenevät taistelemaan ja tiedustelemaan tarvittaessa vihollisen selustassa. Koulutusjoukkueiden määrä vaihtelee saapumiserittäin joukkotuotantotehtävien mukaisesti. Sissikompaniaan kuuluvien sissijoukkueiden, komento- ja huoltojoukkueiden lisäksi yksikössä koulutetaan sissikompanioihin kuuluvat kevyet kranaatinheitinjoukkueet tulenjohtoryhmineen. Sissien lisäksi miehistöön kuuluvista koulutetaan sissitarkkaampujia, lääkintämiehiä, taistelulähetettä, huoltomiehiä, kranaatinheitinmiehiä, viestimiehiä sekä tulenjohtomiehiä. Sissijohdajien ja miehistön lisäksi Sissikompania kouluttaa sissiradioaliupseereita, jotka toimivat tiedusteluryhmien radioaliupseereina. Ryhmänjohtajakoulutuksen ja tiedustelutaitojen lisäksi sissiradioaliupseerit hallitsevat HF-radiolla sähköttämisen. Tällä erikoistaidolla he saavat yhteyden vasta-asemiinsa sääolosuhteista ja alueesta riippumatta.

Kuva: Sissikompania

Palvelus Sissikompaniassa

Sissikompanian johtajakoulutuksen tavoitteena on, että tuleva reservin johtaja hallitsee joukkonsa kouluttamisen ja johtamisen itsenäisesti sodan vaikeissa olosuhteissa. Johtajakaudella keskitytään varusmiesjohtajien kouluttamis- ja johtamistaidon kehittämiseen. Tässä kehitystyössä työkaluina käytetään johtaja- ja kouluttajakoulutusta, tiimipalavereita sekä koulutuskausittain ja kouluttamis- tai johtamissuoritusten perusteella annettavia palautteita. Yksilön oma asenne, halu ja aktiivisuus itsensä kehittämässä vaikuttavat ratkaisevasti siihen, minkälaiset perusteet kykenemme luomaan elinikäiseen ihmisenä ja johtajana kehittymiseen jo varusmiespalvelusaikana.

Sissit koulutetaan toimimaan vihollisen hallussa olevalla alueella tehtävänään häiritä vihollisen toimintaa sen selustassa ja sivustoilla. Sissitoiminnan eri taistelutavoilla ja menetelmillä tuotetaan tappioita vihollisen joukoille, tuhotaan sen materiaalia ja välineistöä sekä vaikeutetaan alueen hyväksikäyttöä. Käytettävät menettelytavat ovat vaihtelevia ja yllätyksellisiä, joissa korostuvat päättäväisyys ja aktiivisuus. Pie-ninä partioina - ja jopa yksinkin - toimivilta sisseiltä vaaditaan fyysistä ja psyykkistä kuntoa. Vaativien tehtävien täyttäminen

kaikissa olosuhteissa vaativat vankaksi perustaksi taistelijan ja sissin perustaitojen hallitsemisen, joiden lisäksi monipuoliseen koulutukseen sisältyvät sissipioneer-, viesti-, tiedustelu- ja liikuntakoulutukset sekä selviytymis- ja erätaitojen opettaminen. Sisseiltä vaaditaan kylmähermoisuuden lisäksi nopeaaälyisyyttä, kestäväää fyysistä kuntoa ja ennen kaikkea loppumatonta rohkeutta ja urhoollisuutta.

Sissikompaniassa kaiken toiminnan perustana ovat henki, kuri ja koulutus. Sissitoiminnan erityisominaisuuksien vuoksi joukon yhteishenki ei saa rakoilla tiukimmissakaan tilanteissa. Hyvän yhteishengen avulla ammattitaitoisista yksilöistä muodostuu yhtenäinen, samaan hiileen puhaltava sissijoukko. Sotilaallinen kuri yksikössä ei tarkoita preussilaista kuria vaan yksilöiden ja joukon toimintamallia, jossa joukon toiminta ja asetettujen tavoitteiden saavuttaminen perustuvat yhteiseen tahtoon toteuttaa annetut tehtävät parhaalla mahdollisella tavalla. Yhtenä iskulauseena yksikössä pidetäänkin arvostetun edesmenneen Jalkaväenkenraali Adolf Ehrnroothin sanontaa: "Kyse ei ole siitä, mitä minä jaksan, vaan siitä, mitä minun pitää tehdä". Tällainen tehtävä-

kohtainen kuri pidetään kirkaana mielessä muistaen, että kuriton joukko ei menesty taistelussakaan! Kurinalainen sissijoukko toimii myös väsyneenä tunnollisesti ja taisteluteknisesti oikein. Hyvän yhteishengen ja sotilaallisen kurin lisäksi keskeinen merkitys sotakelpoisen joukon luomisessa on koulutuksella. Monipuolinen sissikoulutus toteutetaan nousujohteisuutta korostaen alkaen yksittäisen sissin perustaidoista jatkuen partio- ja ryhmäkohtaisiin taitoihin. Koulutus huipentuu joukkokoulutuskauden sissitaisteluharjoitukseen ja yhtymäharjoitukseen, jotka kehittävät sissitaktiikan ja -taistelutekniikan osaamista joukkueena.

Monipuolisesta, haastavasta ja kovasta koulutuksesta selviytyneet erähenkiset sissit kantavat ylpeänä kunnioitusta herättävää sissihavua käsivarressaan. Sissihavun kantaja voi olla varma siitä, että hän kuuluu kunnioitettujen korpisotureiden joukkoon.

Sissikompanian päällikkö
Kapteeni Markku Hämäläinen

Kokelas Korhonen antaa käskyä valvontalinjan perustamisesta.

Napakymppimatka Mikkelin metsiin

Otetaan varusmiehistä rapiat parikymmentä kaupunkilaispoikaa. Laitetaan nämä nuorukaiset keskelle metsää, sanotaan heitä sotilaspoliiseiksi ja tyrkätään heille aseet ja patruunat parasta toivoen. Annetaan näiden vielä edustaa Pohjois-Karjalan Prikaatia itäisen maanpuolustusalueen (IMpa) spol-loppusodassa. Yhdentoista tapahtumarikkaan päivän jälkeen ihastellaan Itä-Suomen parhaalle sotilaspoliisijoukkueelle myönnettävää pokaalia naama näkkärillä.

Matkaan ampumaleirille

IMpa:n mestaruus tuli siis jälleen Kontiorantaan. Joka tapauksessa maanantai aamuna 14.03.2005 marssiosastomme starttasi kohti Taipalsaaren ampuma-alueetta, jossa loppusotamme ampumaleirivaihe alkoi telttojen pystytyksellä ja ankaralla henkisellä valmistautumisella. Seuraavana päivänä käynnistyivät amunnat osaltamme joukkueen hyökkäysammunnalla rakennetulla alueella. Joukkueenjohtajana toimi tässä vaiheessa kokelas Tolvanen. Alku ei luvannut hyvää. Yleensä eloisa joukkueemme oli täysin jäässä, eikä suoritus kenenkään mielestä ollut edes tyydyttävä, minkä vahvasti amunnanjohtajan antama palaute. Tästä keskinkertaisesta esityksestä onneksi toivuttiin ja sama ammunta pimeällä onnistuikin jo paremmin, siitäkin huolimatta tai ehkä pikemminkin juuri siksi, että prikaatimme komentaja, eversti Harri Ohra-Aho saapui vartavasten tarkastelemaan suoritustamme.

Vielä seuraavan päivän amuntoja seurannut Ohra-Aho valisti joukkuettamme ajattelemaan myös vastustajan liikkeitä, mitä hän havainnollisti siteeramalla muinaista kiinalaista sotataitojen asiantuntijaa Sun Tzua. Syvennyimme siis joukkueella tutkimaan vihollista kuvaavien Jaster-maalilaitteiden sielunelämää, mikä näkyikin suorituksissamme leirin loppuun asti. Ampumavaihe kokonaisuudessaan kattoi taistelua rakennetulla alueella, tukikohdan puolustamista, suojueen toimintaa, kouluammuntaa sekä käsikranaatin heittoa, unohtamatta tietenkään myös joukkueen kahdelle tarkka-ampujalle suunnattua omaa harjoitusta. tiesimme taistelun kiertopalkinnosta olevan kovan ja neljän hikisen päivän jälkeen olimme suurista ponnisteluista huolimatta muutaman pisteen jäljessä Karjalan lennoston taistelijoita kokonaiskilpailussa toisena.

Taisteluharjoituksen mitaamaan taitoja

Lauantaina 19.3.2005 marssimme Savon prikaatin harjoitusalueelle Mikkelin jonne perustimme sotilaspoliisiaseman (muut koulutushaarathan ryhmittivät puolustukseen, mutta me vaan perustellaan sotilaspoliisiasemia) täältä alkoi loppusodan taisteluharjoitusvaihe. Muutamana ensimmäisenä päivänä joukkue sai ennalta määrätyn aikataulun mukaan tehtäviä, jotka käsittivät mm. tarkastuspisteiden pyörittämistä ties-töllä, Vip-henkilön suojausta, valvontalinjan perustamista, henkilöiden etsintää ja

vaarallisten henkilöiden kiinniottoa kasarmien huoltoalueella. Pääosa rasteista meni erittäin hyvin, pientä korjaamista kouluttajat löysivät valvontalinjan perustamisesta ja palautteen jälkeen kokosimme itsemme taas omalle tasollemme.

Loppusodan kaksi viimeistä päivää olivat sovellettua toimintaa, johon kuuluivat vihollisen erikoisjoukkojen haltuunottaman rakennuksen takaisinvaltaaminen Mikkelin keskustassa (jossa tv-ryhmä kävi haastattelemassa joukkueemme miehiä, ehkä ennakkoiden menestystä) sekä sissiryhmän tuhoaminen maastossa.

Joukkueenjohtajaksi upseerikokelas Tolvasen tilalle taisteluvaiheeseen tullut kokelas Korhonen oli kauttaaltaan tyytyväinen miehistön rutiininomaiseen toimintaan tehtävissä. - "Miehiä oli helppo johtaa, kun äijät tiesi mitä tekee, avautumistakin oli yllättävän vähän", hän kommentoi. Korhosen mukaan viestiyhteyksistä syntyi turhaa stressiä, mutta muuten leiri oli antoisa ja haastava, joskin henkisesti ja fyysisesti raskas. Lopulta, torstaina 24.3 oli odotettu tulosten julkistamispäivä. Joukkueenjohtajat oli käsketty käskynjakoon komppanian komentopaikalle....joukkue odotti yhdessä malttamattomana Korhosen saapumista tukikohtaan. Kun Korhosen auto sitten saapui asemalle ja autosta noustuaan Korhonen nosti pokaalin ylös alkoi koko joukkue spontaanisti hyppiä ja kiljua yhdessä. Varmistui viimein se, mitä oli odotettu. Karjalan Len-

nosto oli jäänyt taakse ja olimme ansainneet "pojan" taas Kontiorannan pölyjä keräämään.

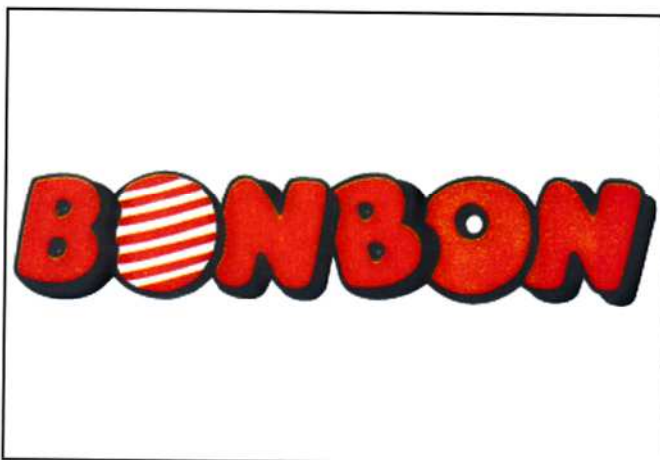
Vaikka reservin aurinko lämmittelikin jo Mikkelin katuja, tunnelma leirillä ei jatkuvasti ollut onnellista puurtamista. Kulunvalvontapaikan vartiointi, siirtymiset, valvontalinjat alkoivat ja painaa joukkueessa, ja puutumista tapahtui aina alikersantteja myöten. Sitä suurempi olikin euforia leirin jälkeen. Kaiken kaikkiaan leirin jälkeen fiilikset olivat kauttaaltaan hyviä, erityisesti joukkueen toisella lääkintämiehellä, Jari Johannes Laitisella: - "Hyvä leiri oli, ei hajottanut yhtään. Marjoja poimittiin ja sienä ja oli hirven mehtuuta, nimenomaan sitä mehtuuta". Millä lie leirillä mies sitten oli, vai viljeleekö sarkasmia, lukija miettiköön.

Kiitokset leirin menestyksestä kuuluvat varmasti kaikille, mutta eritoten joukkueen johtajille, kokelas Korhoselle ja Tolvaselle sekä kouluttajillemme luutnantti Ratiselle

ja Tarvaiselle. Lyhyesti ja ytimekkäästi alikersantti Partasen sanoin: - "Koulutuksen hyvän tason johdosta voitto tuli oikeaan paikkaan".

Kirjoittajana toimi harjoituksen sotilaspoliisijoukkueen taistelulähetä, kouluttajan tarkassa valvonnassa.

Kuvat: Esikunta- ja Huoltokompania.

Itäisen maanpuolustusalueen "loppusota" Salpa -05

Koko itäisen maanpuolustusalueen taisteluharjoitus Salpa -05 pidettiin 6.-16.6.2005 Kymenlaaksossa Savitaipaleen-Luumäen sekä Pahkajärven alueilla. Harjoitukseen osallistui joukkoja kaikista itäisen maanpuolustusalueen joukko-osastoista: Pohjois-Karjalan Prikaatin lisäksi Karjalan Prikaatista, Savon Prikaatista, Utin Jääkäriyrykmentistä, Pohjois-Karjalan Rajavartiostosta sekä Meri- ja Rajavartiokoulusta sekä Viestirykmentistä. Kokonaisuudessaan harjoitukseen osallistui 3600 henkeä, joista 1200 reserviläistä oli harjoittelemassa omaa sodan ajan tehtäväänsä. Salpa -05 oli saapumiserän 1/05 sekä 12 kk saapumiserässä 2/04 palvelleiden loppusotaharjoitus.

Miten tilanteeseen jouduttiin?

Kansainvälinen tilanne alkoi kiristyä. Sini-sen valtion ulkopoliittiset suhteet joutuivat painostuksen alle ja eduskunta piti ylimääräisiä täysistuntoja. Oli olemassa uhka, että Keltainen hyökkää Sinisen alueelle. Tilanteen kiristyessä alueloukkauksia alkoi tapahtua ja ilmeni väkivaltaista tiedustelua sekä sabotaasitekoja ympäri valtakuntaa. Keltainen alkoi valmistautua sotatoimiin Sinistä vastaan.

Ylimmän valtionjohdon päätöksellä julistettiin sotatila. Muodostettiin Karjalan Jääkäriprikaati. Ensimmäisen jääkäripataljoonan taistelijat olivat Pohjois-Karjalan Prikaatin varusmiehiä ja palkattua henkilöstöä lukuun ottamatta reserviläisistä muodostettua

toista jääkärikomppaniaa. Pataljoonan sisäinen yhteistyö alkoi varsin hyvin, olivathan pataljoonaamme kuuluvat ensimmäinen jääkärikomppania, kranaatinheitinkomppania ja esikuntakomppania harjoitelleet yhteistoiminnassa maanpuolustusta useassa Jaamankankaalla käydyssä "tappelussa". Eikä siinä vielä kaikki. Karjalan Prikaatin pioneereista koostunut liikkeenedistämisosasto sai vastuualueekseen pataljoonaamme pioneeroiminnan. Myös prikaatin tykistö-patteristo tuli mukaan tukemaan pataljoonaamme epäsuoran tulen kuvioissa. Pohjois-Karjalan Prikaatin sissit ja sissiradistit sitä vastoin liittoutuivat Keltaisen kanssa (tämä takinkääntö ei ole suinkaan maanpetturuutta, vaan harjoitustekninen seikka, toim. huom.).

Valmistautuminen taisteluun alkoi hyvissä ajoin

Matka harjoitukseen alkoi maanantaina kesäkuun 6. päivänä. Aiemmista taisteluharjoituksista poiketen Pohjois-Karjalan Prikaatista lähetettyjen joukkojen oli matkattava Kymenlaaksoon junalla, sillä yhdellä kertaa liikkui niin paljon varusmiehiä ja ajoneuvoja. Itse junan kuormaaminen oli toimenpide sinänsä.

Karjalan Jääkäriprikaati alkoi harjoitella vihollisen lyömistä hyökkäämällä. Pahkajärven ampumaleirialueella ammuttiin komppanian hyökkäysammunnat. Ammunta ei käsittänyt ainoastaan käsiasetulen harjoittelua. Jääkärikomppanian hyökkäystä amunnassa

tukivat sinkojoukkue sekä molemmat epäsuoran tulen yksiköt, oma kranaatinheitinkomppania ja 9-tykkinen tykistö-patteristo. Pioneerien ammattitaito näkyi räjäytystöinä. Ammunnan lisäksi pataljoonassamme harjoiteltiin hyökkäystä komppaniakoossa "kehysharjoittelunakin". Tällöin vastustajana toimi oma sinkojoukkue.

Varusmiesten perinteiset ilot eivät unoh-tuneet Kymenlaaksossakaan: sotilaskoti-autosta saatiin ostettua munkkikahvit ja vaikkapa suklaata. Mukana saattoi olla kartalaukussa ehkä digitaalikamerakin loppusotamuistojen tallentamista varten.

"Tilanne päällä"

Keltainen aloitti offensiivinsa Sinistä vastaan lauantaina 11. kesäkuuta. Karjalan Jääkäriprikaatin komentaja antoi samana päivänä hyökkäyskäsken ja niin alkoivat toimenpiteet vihollisen torjumiseksi myös ensimmäisessä jääkäripataljoonassa. Käskyn mukaan vihollisen lyöminen hyökkäämällä oli aloitettava seuraavana päivänä, sunnuntaina. Pataljoonan esikunnan seinällä oleva perustilannekartta alkoi täyttyä sinisistä ja punaisista nuolista sekä taktisista merkeistä. Esikunnan upseerien päätä vaivasi toden teolla, mitä Keltainen aikoi seuraavaksi tehdä. Pataljoonallamme alistettu Savon Prikaatin joukoista muodostunut tiedustelujoukkue alkoi tehdä pohjustustyötä ja antaa tietoja Keltaisen määrästä ja laadusta toiminta-alueellamme.

Vihollisen torjumistoimenpiteet alkoivat sunnuntaina noin 70 kilometrin moottorimarssilla hyökkäyksen lähtöalueelle. Tavoitteena oli, että ensimmäinen tavoite saadaan vallattua keskiyöhön mennessä. Pataljoonamme lähti hyökkäämään 1. ja 2. jääkärikomppania kärkeä. Matka tavoitteisiin ei ollut kovin helppoa. Sitkeän vihollisen vuoksi tavoitteille asetettujen aikataulujen noudattaminen oli vaikeaa, välillä lähes mahdotonta.

Taistelu otti koviin aselajista riippumatta. "Mä oon ihan poikki", huokaisi uutera viestimies, kun pataljoonan komentopaikka oli saatu pikavauhia johtamisvalmiiksi. Ei liene vaikea kuvitella, millaisia ajatuksia on ollut telamiinoja ja sinkoja kantavalla sinkomiehellä tai vaikka syöksyen eteenpäin etulinjassa menevällä konekivääritaistelijalla. Kovan taistelutahdin lisäksi joukkojen voimia alkoivat heikentää vähäinen yöni ja lepo. Kaikesta huolimatta taistelijoiden yhteishenki ja aselajien välinen yhteistoiminta nousivat suureksi voimavaraksi tehtävämme toteuttamisessa. Toimivan huoltomme ansiosta taistelijoille saatiin toimitettua ruokaa ja autoille polttoainetta aina, kun suinkin oli mahdollista.

Maanantain ja tiistain välisenä yönä tilanne rauhoittui Siniselle edullisella tavalla ja kaikki taistelijat saivat kunnon levon. Myös tiistain ja keskiviikon välillä taistelu taukosi niukahkojen yönien verran, kunnes oli jälleen määrä aloittaa eteneminen. Lepo olikin joka taistelijalle tarpeen, sillä heti keskiviikkoamuna tuli prikaatista käsky, jonka mukaan hyökkäys oli vietävä "kertaryminällä" prikaatin tavoitteeseen.

Kiivaimmat taistelut käytiin torstaina kesäkuun 16. päivän aamulla ja keskipäivällä. Vihollinen pääsi murtoon etulinjassa ja jopa pataljoonan komentopaikka joutui Keltaisen sissien häirinnän kohteeksi. Pataljoonan komentopaikkaa oli asetettava suojaamaan kaikki "kynnelle kykenevät" aina sotilaskeittäjiä ja esikunnan tiedustelu-upseereita myöten.

Tilanteesta selvittiin kuin selvittiinkin. Torstaina iltapäivällä Karjalan Jääkäriprikaatin komentaja kiersi pataljoonien esikunnissa

kiivaiden taistelujen jälkeen. Prikaatin komentaja totesi, että vihollinen oli lyöty prikaatin vastuualueella ja käski pataljoonan mennä huoltamaan ja valmistautumaan seuraavaan tehtävään. Samalla komentaja kätteli kaikkia paikalla olleita esikunnan upseereita. Se tiesi sitä, että loppusotamme oli käyty ja sininen oli voittanut. Karjalan Jääkäriprikaati ja siten myös pataljoonamme oli onnistunut tehtävässään ja Keltainen oli lyöty Savitaipaleen-Luumäen alueelta.

Kuvat: Henkilöstötoimisto.

Upseerikokelas Antti Makkonen

Gonarieha järjestettiin aurinkoisena ja kuumana päivänä 6.7.2005 sotilaskodissa, päivää ennen liikuntapäivää.

Kellon lähestyessä puolta kuutta palkatun henkilöstön bändi aloitti soittamisen. Sen ohjelmisto käsitti muun muassa Apulannan viivakoodin ja kesti n. 20 minuuttia. Tämän jälkeen aloitti soittamisen varusmiesten kovassa suosiossa oleva Julma Keltainen, joka soitti muun muassa Popedan ja Klamydian kappaleita. Huumorilla höystetty ohjelma oli varusmiesten mieleen. Molemmat bändit olivat ammattitaitoisia, mikä yllätti jotkut varusmiehet erityisesti palkatun henkilöstön bändin osalta.

Sotilaskoti tarjosi kaikille kotiutuville juomaa ja pientä syötävää, mikä houkuttelikin paikalle todella paljon varusmiehiä. Arvion mukaan kaksi kolmasosaa varusmiehistä. Sotilaskodin tarjottavat näyttivät maistuvan. Tarjoilulinjat oli sijoitettu hyvin ja sekä juomien että syömisten jakelu oli sujuvaa.

Gonarieha reserviin siirtyville

Tekstit ja kuvat: Varusmiestoimikunta.

Kiitoksen sanat kuuluvat soittokunnalle, mistä saimme juhlaan tarvittavat välineet. Kiitämme myös erityisen hyvää miksaajaamme, jo reserviin siirtynyttä alikersantti Haukkapaasia. Ilman edellä mainittuja emme olisi voineet järjestää Gonariehaa. Sotilaskoti ansaitsee myös suuret kiitokset tilaisuuden sponsoroinnista ja tarjoilun järjestämisestä.

Liikuntapäivä Joensuu Arenalla

Keväällä 2005 varusmiestoimikunnan toimihenkilöt saivat uuden haasteen harteilleen. Tehtävänä oli järjestää heinäkuussa reserviin siirtyville ikimuistoinen tapahtuma, joka palvelisi myös armeijan tehtävää toimia pysyvänä liikuntaharrastuskipinän luojana reserviin siirtyville. Tehtävä ei ollut helppo, liki 700 varusmiestä piti saada mahtumaan Joensuun Arenan ympäristöön ja sisälle. Visio tapahtumasta oli selkeä, päivästä olisi tultava varusmiehelle mielekäs ja samalla sen pitäisi antaa heille mahdollisuus tutustua uusiin lajeihin sekä sitä kautta auttaa löytämään kipinä uuden lajin harrastamiseen reservissä. Koska lajeja oli useita, todettiin heti alussa, että Joensuun paikallisten seurojen panos ja mukaan lähteminen olisi edellytys hankkeen onnistumiselle. Vastuu urheilurasteista jäisi siis seurojen harteille. Vaikka runko oli kunnossa, tarvittiin tapahtumalle vielä päätös. Kun päätösrastia mietittiin, ajatuksiksi kehkeytyi idea saada suurin osa varusmiehistä yhteiseen lopputapahtumaan. Lopputapahtuma sai lopullisen muotonsa, kun Pohjois-Karjalan Liikunta ry:stä saatiin

aerobic-ohjaaja vetämään loppujumppa varusmiehille.

Tapahtuman alkamisajankohta oli määritelty heinäkuun seitsemänneksi päiväksi eli vain päivää ennen reserviin siirtymistä. Tapahtumapäivänä rastit alkoivat aamulla aikaisin, koska oli monta osastoa, jotka piti saada viiden urheilulajirastin läpi kohtuullisessa ajassa. Rastit koostuivat lentopallosta, koripallosta, salibandystä, jalkapallosta ja aerobic-jumpasta. Lentopallosta vastasi Mutalan Riento, koripallosta Joensuun Kataja, salibandystä Josba, jalkapallosta Jippo ja aerobic-jumpasta jo edelläkin mainittu Pohjois-Karjalan Liikunta ry. Rastien yhteiskesto yhden osaston kohdalta oli n. 2½ tuntia. Liikuntaohjaajat olivat lajiensa ammattilaisia ja näin rastien taso oli korkea, myös lajeihin perehdyttäminen tapahtui nopeasti ja oikein. Tämä mahdollisti pidemmän peliajan ja näin rasteista saatiin urheilullisempia. Sää urheilupäivänä oli erittäin lämmin ja pilvetön, joten sekään ei muodostunut tapahtuman esteeksi.

Jalkapalloa pelattiin ulkona. Rastilla oli

kaksi kenttää, joista toisella harjoiteltiin pallonkuljetuksia ja muuta yleistekniikkaa. Toisella kentällä taas pelattiin jalkapallo-otteluita. Lentopallo oli jaettu kolmeen kenttään. Rasti alkoi lyöntiharjoituksilla ja pienellä pallottelulla, sen jälkeen siirryttiin pelaamaan jokaisella kentällä. Koripallorasti puolestaan koostui tekniikkaharjoituksista ja pienestä pallottelusta. Sen jälkeen pelattiin koripallo-otteluita kahdella kentällä. Sählykenttiä oli kaksi, joista toisella harjoiteltiin pallon käsittelyä sählymailan kanssa ja toisella pelattiin sählymatseja. Loppusalaus saatiin hyvin vedetyllä aerobic-esityksellä hallin takaosassa.

Kiitokset tapahtuman järjestämisestä kuuluvat Joensuun urheiluseuroille, Karjalan Jääkäripataljoonan komentajalle everstiluutnantti Jyrki Kaiposelle, VMTK:n ohjaajalle yliluutnantti Jari Parviiselle, Pohjois-Karjalan Prikaatin liikuntakasvatuspuseerille luutnantti Esa Kärjelle ja 2/04 saapumiserän VMTK:n puheenjohtajalle alikersantti Pauli Kärkkäiselle.

Puheenjohtaja alikersantti Antti Kupiainen

Prikaatin jalkapallojoukkue taisteli itsensä pronssille Haminassa järjestetyssä itäisen maanpuolustusalueen mestaruusturnauksessa 19. -21.7.2005.

Joukkueen valmistautuminen alkoi jo kevättalvella Joensuu Areenassa vaihtelevalla osanottajamäärällä. Kuusimäen Tuukka maanitteli valmentajaksi Aimo Sairasen. Joukkueen valmistautumisohjelman muokasimme kuntoon ja toteutimme sen heinäkuun kahdella ensimmäisellä viikolla varuskunnassa ja Lehmossa, sekä harjoituksissa että peleissä. Räihän Jarnolla kävi huono tuuri, häneltä katkesivat nivelsiteet ja matka Haminaan jäi haaveeksi. Hyvä alkua siis. Onneksi joensuulaisen JIPPO-joukkueen kanssa tehtävä yhteistyö kantaa hedelmää ja saimme kolme A-nuorten pelaajaa varusmiespalvelukseen ykkösjoukkueen maalivahdin Arsi Voutilaisen lisäksi.

Joukkueemme pelaajisto koostui huomattavasti alemmalta sarjatasolta kuin tulevien vastustajiemme, joiden pelaajaluettelot täyttyivät Kuopion Palloseuran (KuPS), Myllykosken Pallon (MyPa), FC KooTeePeen ja Warkauden Jalkapalloklubin (WJK) vähintään kakkosdivisioonatason pelimiehistä. Kovaan seuraan Outokummun ja Lehmon nuorukaiset joutuivat. Olihan meilläkin FC Hakan apu Nikkisen Jarmo, mutta valitettavasti se huomattiin ja hänet "eliminoitiin" loukkaantuneiden listoille heti toisessa pelissä.

Turnauksen aloitimme tulevaa maanpuolustusalueen mestaria Karjalan Lennostoa vastaan, jolla oli mukanaan kolme kappaletta KuPS:n liigapelaajia ja tietysti siirtokorvauksetta Lennostoon siirtynyt Kuutsan Mika. Hävettävää ei ole, vaikka hävisimme 3-0. Ylärima ja tolppa hieman harmittavat. Toisessa ottelussa vastustajiamme oli järjestävän joukko-osaston Kotkan Rannikkoalueen joukkue. Hyökkäys on paras puolustus ja rohkeasti kävimme kolmella kärjellä kimppuun. Tilanteita riitti. Myllerin Matin tekemä maalikin jäi hyväksymättä, sillä vaikka kaikki muut näkivät pallon käyneen kaksikin kertaa maalissa ei tuomaristo asiaa noteerannut! Peli päättyi 2 - 2 ja se harmittaa, kun vastustaja pääsi puolellemme vain kolme kertaa ja onnistui tekemään maalin kahdesti. No, näistä on vain opittava.

Kuva: Kotkan Rannikkoalue.

Toisena päivänä vastaamme asettui rakas vihollisemme Savon Prikaati nimimiehineen. Pallohan liikkui heillä hyvin, mutta varsinaisia vaarallisia tilanteita ei ollut. Saimme pallon kerran ylärimaan, mutta emme sen lähemmäksi, ja lisäksi meillä oli muutama hyvä tilanne. Mustia hetkiä sattuu ja niin nytkin, kahden minuutin aikana savolaiset tekivät kaksi maalia ja homma oli paketissa. Oppia tuli taas roppakaupalla! Tuon pelin jälkeen tilanne oli se, että voittamalla suuri ja mahtava Karjalan Prikaati (Myllykosken Pallon miehet) olisi taskuissamme pronssia. Valmennusjohto aloitti keskittymisen seuraavan päivän otteluun jo iltapäivällä ja varusmiehet tekivät sen hiukan myöhemmin samana iltana. Tavoitteena oli vain ja ainoastaan voitto. Kuten alovak Mustonen totesi: "Tyhjin käsin täältä ei lähdetä!"

Heti aamusta alkaen porukasta näki, ettei periksi anneta. Pelaajat raahautuivat kentälle kuka mitenkään. Pelikuntoisia oli viisi-kuusi, muut enemmän tai vähemmän raihnaisia. Toinen Auvinen, alovakaita hänkin, tokaisi: "Et sitten pois vaihda, vaikka mikä olisi. Nyt taistellaan ja haluan olla mukana!" Ottelun alussa, heti parin minuutin pelin jälkeen turnauksen maalitykki, alovak Kakkonen JIPOsta murtautui oikealta läpi ja toimitti pallon pömpeliin. Peli oli hyvin hallussa ja ei hätää, mutta rangaistusalueen yllättävän tilanteen seurauksena määrättiin pallo pilkulle. Eikä liigapelaaja erehtynyt, tilanne oli 1 - 1. "Pää pystyyn ja omaa peliä", kannusti joukkueemme kapteeni, alovak Inkeri ja saimme taas otteen pelistä. Viimeisenä lukkonamme jääkäri Arsi Voutilainen pelasi niin kuin maalivahdin pitäähän, vastustajan oli turha tulla kahta met-

riä lähemmäksi ilman seurauksia. Lopulta maalitykkimme Kakkonen murtautui taas läpi, laukoi kohti maalivahtia ja sen jälkeen paluupallosta verkot tötterölle. Johdimme ottelua 2-1!

Ottelun lopussa Karjalan Prikaati painoi päälle kuin vimattu. Joukkueemme taistelua kuvaa hyvin Kuusimäen Tuukan tokaisu: "Kyllä jaksaa!" Olihan hän parikymmentä minuuttia aikaisemmin pyytänyt: "Ota vaihtoon, ei jaksakaan millään!" Näin lajivalmentaja tsemppaa pelaajiaan! Viimeisellä minuutilla maalivahti Voutilainen esitti kuukauden torjunnan. Hän nousi parilla taka-askeleella kolmen metrin liitton oikeata yläkulmaa kohti kuin batman, otti pallon yläriman alta kiinni ja nosti sen maalin yli. Torjunnan jälkeen hän päätyi itse verkkoon ilmalentonsa päätteeksi. Oli muuten yksi ilmiömäisimmistä torjunnoista, mitä urani aikana olen nähnyt.

Lopulta pilli soi. Kentällä oli yksitoista raatoa kaikkensa antaneina ja valmentajan ilmaan heittäjä juomapullo lentämässä kohti taivasta! Pitää nauttia pienistä asioista. Pronssin arvoa nostaa ero joukkueemme pelaajien ja vastustajiemme sarjatasoissa, valtava etu oli vastustajiemme puolella.

Jalkapallon osalta odottelimme Areenan aukeamista ja Lappeenrannan turnausta. Joukkueeseemme mahtuu mukaan sarjatasosta riippumatta.

Palloiluterveisin yll Aimo Sairanen

Ps. Kollaan henki elää myös jalkapallossa!

Kilpailusuoritus.

Pohjois-Karjalan Prikaati menestyi Erna Retk-sotilastaitokilpailussa 2. – 6.8. 2005 Virossa

Pohjois-Karjalan Prikaati osallistui partiollaan Virossa vuosittain pidettävään kansainväliseen Erna Retk -sotilastaitokilpailuun. Partio menestyi neljä vuorokautta kestäneessä kilpailussa erinomaisesti sijoittuen parhaana ulkomaalaisjoukkueena neljänneksi. Prikaatin partiossa kilpailivat majuri Jouni Nykänen, yliluutnantti Jukka Päivinen, yliluutnantti Pertti Kettunen ja yliluutnantti Jukka Rynnänen. Partio edusti kilpailussa virallisesti Suomea yhdessä Pohjois-Karjalan reserviläispiirin partion kanssa. Reserviläispiirin joukkue sijoittui kilpailussa sijalle 16. Kilpailun voitti virolainen tiedustelupataljoona.

Kilpailuun osallistui yhteensä 26 partiota yhdeksästä eri maasta, isäntämaan lisäksi Kiinasta, USA:sta, Saksasta, Tanskasta, Ruotsista, Italiasta ja Belgiasta. Suomalaisjoukkue on voittanut kilpailun kaksi kertaa eli vuosina 1995 ja 2003. Pohjois-Karjalan Prikaatin kilpailujoukkueen sijoitus kilpailussa on kaikkien aikojen neljänneksi paras suomalaissijoitus.

Erna Retk:n juuret historiassa

Erna-tiedusteluryhmä oli tärkeä osa virolaisen vapaaehtoisten toimintaa toisen maailmansodan aikana. Vapaaehtoisjoukko muodostettiin ja koulutettiin Suomessa vuonna 1941 ja se toimi saman vuoden kesällä Virossa tiedustelu- ja taistelutehtävissä.

Nykyään samoilla alueilla järjestetään vuosittain Erna-tiedusteluryhmän toimintaan perustuva kaukopartiokilpailu, jossa nelihenkkiset partiot siirtyvät reilun sadan kilometrin matkan neljän vuorokauden aikana koko ajan vihollistoiminnan alla. Kilpailussa testataan partioiden sotilastaitoja erilai-

silla rastitehtävillä amunnasta ensiapuun, sekä fyysistä ja henkistä kestävyyttä pitkien siirtymisten ja suunnistuksen aikana. Vastatoiminta on myös koko ajan aktiivista. Maailman vaativimpana pidetyssä kaukopartioidustelukilpailussa Erna Retk -kisassa nelihenkkiset partiot nousevat maihin Viron rannikolla, etenevät vastatoiminnan alaisuudessa suorittamaan tiedustelutehtävää ja aloittavat lopulta siirtymisen takaisin omien linjojen taakse.

Syvä iskumme on...

Tänä vuonna kilpailun pystyi jakamaan kärkeästi kolmeen toiminnalliseen osioon. Ensimmäisenä oli siirtyminen tiedusteltavalle kohteelle ja ensimmäiset tehtävärastit. Toisena osiona oli 48 tuntia kestänyt tiedustelutehtävä ja viimeisenä osiona loppusiirtyminen ja tehtävärastit sekä lopussa noin kahden kilometrin pikamarssiosuus.

Tehtävärasteja olivat köysilaskeutuminen, kumivenekelaus, viestin noutaminen puusta verkkotikkaita pitkin, yhdistetty rynnäkökivääri ja pistooliammunta, vedessä olevan miinakentän ylittäminen, käsikranaatin tarkkuusheitto, haavoittuneen kantaminen vesiesteradalla, ammuslaatikon kantaminen, ensiapu, kirjallinen koe Nato-viestiperusteista, pistooliammunta käytävässä, esterata ja veitsenheitto sekä köysiesterata.

Matkaa kertyi likimain neljän maratonin verran ja aikaa kului lähdöstä maaliin noin 90 tuntia. Partiot liikkuiivat valtavyliä ja avoimia maastoja vältellen. Kiinnijääminen oli usein hiuskarvan varassa. Viholliskoketuksiin jouduttaessa oli nopeus ja hyvä maastoutuminen valttia.

Vastatoiminnasta vastasi tehtävänsä motivoitunut virolainen tiedustelupataljoona, jossa oli noin 380 vastasisiä. Kalustonaan pataljoonalla oli muun muassa helikoptereita, lämpökameroita, kuljetuspanssariajoneuvoja ja muita maastoajoneuvoja.

Suomen edustusjoukkueet. Alhaalla prikaatin palkatun henkilöstön joukkue ja ylävissä reserviläisjoukkue.

Kuvat: Erna-joukkue.

Liikuntakooste

Oltermannin 60-vuotisjuhlahihto

Itäisen Maanpuolustusalueen perinteinen Oltermannin hiihto hiihdettiin 15.-17.2.2005 Pohjois-Karjalassa. Tämän vuotuinen reitti kulki Pyhäselän-Tohmajärven ja Joensuun alueella. Poikkeavaa tämän vuotuiselle kilpailulle oli jo etukäteen annettu tieto siitä, että kilpailu käydään Pohjois-Karjalassa. Järjestyksessään jo 60. Oltermannin hiihto keräsi 14 joukkuetta Itäiseltä Maanpuolustusalueelta, joista 5 kilpaili A-sarjassa.

Majuri Jouni Nykäsen johtama Pohjois-Karjalan Prikaatin joukkue toi viestin Oltermannille upeasti toisena, ajalla 9 tuntia 58 minuuttia, häviten Utin Jääkäriyrykmentille vaivaiset 3 minuuttia. PKarPr 1:n huoltajana toimi Oltermanni konkari yliluutnantti Pertti Kettunen ja varajohtajana yliluutnantti Jukka Päivinen, jolle kilpailu oli järjestyksessä kymmenes. Muut joukkueen jäsenet olivat Alikersantit Kauppinen HS, Kontiainen OJ, Nygård TAM, Närväinen TJ, Ojasalo JV, Ruutiainen MJ, Tanskanen LH, Toivanen TV, Tolvanen O-P, Valkovirta JP, Huovinen MI, alokas Kröger JM, kuljettajana korpraali Malinen J-M ja varamiehenä alokas Kontkanen LA.

Palkatusta henkilöstöstä koostuva PKarPr 2 kilpaili B-sarjassa ollen mukana kilpailussa toista kertaa. Joukkuetta johti kapteeni Juha Kosunen, varajohtajana oli kapteeni Miika Huovinen ja joukkuetta huolsi luutnantti Timo Tolvanen. Lisäksi joukkueessa kilpailivat majuri Risto Vairinen, kapteeni

Lassi Kellberg, kapteeni Tuukka Kuusimäki, yliluutnantti Jarmo Kolu, luutnantti Ville-Heikki Nieminen, vänrikki Janne Nikkinen, vänrikki Sami Kolehmainen, vänrikki Vesa Voutilainen, ylikersantti Mikko Pehkonen ja ylikersantti Simo Puumalainen. Varamiehenä toimi luutnantti Juha-Matti Kulppi ja kuljettajana yliluutnantti Ville Keinänen. Joukkue suoriutui kilpailun läpi saavuttaen tavoitteen, viesti perille.

Itäisen Maanpuolustusalueen hiihtomestaruuskilpailut

Karjalan Prikaatissa, Vekaranjärvellä 1.-3.3.2005 hiihdetyt Itäisen Maanpuolustusalueen hiihtomestaruus kilpailut olivat PKarPr:n varusmiesten osalta ylivoimaista hallintaa. Hienoissa keleissä, joskin pakasen purissa välillä kirpeästikin, joukkueemme rohmusi henkilökohtaisia mitaleja ja kiertopalkintoja, joista näyttävin on varmasti hiihtäjöpatsas. Lisäksi mukaan lähti yleismestaruus.

Ensimmäisenä kisapäivänä ampumahiihdon 45-v miehissä maj Risto Vairinen nappasi hopeaa, samoin yleisessä sarjassa hopealle tuli alik Lasse Tanskanen ja samassa sarjassa kuudenneksi ylsi alik Tapio Toivanen. Varusmiesten rynnäkkökivääriampumahiih-

dossa PKarPr otti vaatimattoman nelosvoiton. Voittajaksi itsensä taisteli ylivoimaisesti alik Olli-Pekka Tolvanen, toiseksi tuli alik Juha Valkovirta, kolmanneksi alik Antti Nygård ja neljänneksi alik Mikko Ruutiainen. Lisäksi kymmenen parhaan joukossa olivat kuudentena alik Juuso Ojasalo, kahdeksantena jääk Juha Kröger ja kymmenentenä alik Olli Kontiainen. Kumpikin laji sivakoitiin vapaalla hiihtotavalla.

Toisena kisapäivänä perinteisellä hiihtotavalla hiihdetty maastohiihto oli jälleen varusmiesten juhlaa. Tällä kertaa he veivät viisi ensimmäistä sijaa. Kultaa nappasi alik Toni Närväinen, Nygård hihti hopealle, Valkovirta pronssille, Ojasalo neljänneksi ja Ruutiainen viidenneksi. Kröger ylsi tässäkin lajissa kahdeksanneksi. 35-v miehissä yllä Jukka Päivinen otti hopeaa ja oli yllä Petri Tiainen oli viides.

Kolmantena päivänä oli vuorossa varusmiesten viestihiihto, jossa PKarPr:n ykkösjoukkue sijoittui ensimmäiseksi ja PKarPr:n kakkosjoukkue toiseksi. Ykkösjoukkueessa hiihtivät Tolvanen, Tanskanen ja Närväinen. Kakkosjoukkueessa kilpailivat Kontiainen, Toivanen ja Kröger. Partiohiihdon B-sarjassa prikaati nappasi komeasti hopeaa. B-sarjan joukkueessa partion johtajana toimi kapt Juha Kosunen, varajohtajana ltn Ville Nieminen, muut partion hiihtäjät Ojasalo ja Ruutiainen. A-sarjassa PKarPr:n partio oli sijalla viisi.

Prikaatin partio SM-kilpailujen partiohiihdossa.

Kuvat: Toimitus.

Sotilaiden hiihdon Suomenmestaruuskilpailut

Tänä vuonna sotilaiden hiihdon Suomenmestaruuskilpailujen järjestämisvastuu oli Pohjois-Karjalan Prikaatilla. Kilpailut pidettiin 4.-7.4.2005 Kontiorannassa ja Pärnävaaralla. Vaikka kevät oli jo pitkällä, lunta riitti, vaikka sitä jouduttiinkin muutama paikkoihin ajamaan lisää. Sää oli kyllä kaunis ja lämmin, mutta se laittoi kilpailijat tekemään töitä, että sukset saatiin vauhtiin. Poikkeavaa näissä kilpailuissa oli myös se, ettei protesteja syntynyt yhtään, mikä on erittäin harvinaista tämän tason kilpailuissa.

IMpa:n kilpailujen voitto tahti säilyi lähes samana, vaikkakin henkilökohtaisia kärkisi-joja ei tullut niin montaa. Kuitenkin PKarPr vei partiohiihdon kiertopalkintoa lukuun ottamatta kaikki muut tittelit ja kiertopalkinnot eli yleis-, varusmiesten viestihiihdon-, maastohiihdon joukkuekilpailun-, varusmiesten maastohiihdon joukkuekilpailun- ja ampumahiihdon joukkuekilpailun mestaruuden.

Ensimmäisenä kisapäivänä ampumahiihdon 40-v miehissä yllä Pertti Kettunen sijoittui kymmenenneksi. 35-v miehissä yllä Petri Tiainen tuli seitsemänneksi ja samoin yleisessä sarjassa alik Lasse Tanskanen otti seitsemännen sijan. Varusmiehet näyttivät jälleen kerran kuntonsa ottamalla rynnäk-kökövääri ampumahiihdossa upean nelosvoiton. Voittajaksi itsensä taisteli alik Toni Närväinen, hopeaa otti alik Juuso Ojasalo, pronssia alik Olli-Pekka Tolvanen, neljänneksi tuli alik Mikko Ruutiainen ja kymmenen kärkeen pääsi vielä alik Juha Valkovirta seitsemäntenä. Ampumahiihdot hiihrettiin vapaalla hiihtotavalla.

Toisena kisapäivänä oli vuorossa perinteisellä hiihtotavalla hiihdeävä maastohiihto, jossa menestys ei ollut aivan samaa luokkaa kuin edellisenä päivänä. 40-v miehissä yllä Jukka Päivinen sijoittui kuudenneksi. Varusmiesten sarjassa Urheilukoulun napatessa

kolme ensimmäistä sijaa, alik Olli-Pekka Tolvanen tuli heidän jälkeen neljänneksi ja kahdeksannen sijan otti alik Antti Nygård. Ykkösuusosikki Toni Närväinen ei osallistunut kisaan lainkaan sairastumisen vuoksi.

Kolmantena kisapäivänä hiihrettiin partiohiihto ja varusmiesten viestihiihto. Viestissä PKarPr:n ykkösjoukkue pääsi kuittaamaan edellispäivän tappion Urheilukoululle viemällä viestihiihdon mestaruuden. Joukkueessa hiihtivät alikersantit Olli-Pekka Tolvanen, Lasse Tanskanen ja Toni Närväinen. Kakkosjoukkue sijoittui myös hyvin ja oli seitsemäs, joukkueessa kilpailivat alikersantit Olli Kontiainen, Heikki Kauppinen ja Tapio Toivanen. Partiohiihdossa menestys jäi puuttumaan prikaatilta, A-sarjassa sijoitus oli neljästoista ja B-sarjassa vasta kahdeksymmenestoinen.

Vattulainen ja salibandymiehet Sotilasurheiluliiton mestareiksi

Kontiolahden Varuskunnan Urheilijat (KontVU) on menestynyt alkuvuonna Suomen Sotilasurheiluliiton mestaruuskilpailuissa varsin mukavasti. Tuloksena mestaruudet esteuinnissa ja salibandyssä sekä muutama muu mitali.

SotUL:n uintimestaruuskilpailuissa Janne Vattulainen otti esteuinnin mestaruuden peräti 0,6 sekunnin erolla seuraavaan. Hengpelastusuinnissa Vattulainen oli 10. Lasse Vilhunen sijoittui rintauinnissa hopealle, sekauinnissa 9. ja esteuinnissa sijalle 11.

4x50 m vapaauintiviestissä KontVU sijoittui seitsemänneksi joukkueella Vattulainen, Kankkunen, Torssonen ja Vilhunen.

Kuopiossa järjestetyissä salibandykisoissa rajamiehistä koostunut KontVU I voitti Sotilasurheiluliiton A-sarjan mestaruuden vakuuttavasti. Joukkue ei hävinnyt turnauksessa yhtään ottelua. Välierässä kaatui

Valkeala maalein 9-2 ja loppuottelussa Helsingin VU numeroin 6-4.

PKarPr:n henkilöstöstä koostunut KontVU II sijoittui B-sarjassa hienosti hopealle. Välierässä HelVU (kadetit) taipui maalein 6-3, mutta loppuottelussa Mikkeli oli parempi maalein 3-5.

Varusmiessarjassa KontVU teki eräänlaista historiaa. Nimittäin ensimmäistä kertaa historiansa aikana KontVU:n varusmiehet hävisivät kaikki alkulohkonsa ottelut, eivätkä luonnollisesti selvinneet jatkoon. Tulos oli varmasti pettymys, sillä muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta KontVU on ollut kiinni mestaruudessa tai sijoittunut ainakin mitaleille.

Kaukalopalloturnauksessa KontVU pelasi ensimmäistä kertaa B-sarjassa. Joukkue voitti puhtaalla pelillä oman alkulohkonsa ja puolivälierässä kaatui Turku maalein 4-1. Välieräottelussa Lappeenranta (raja) voitti KontVU:n lukemin 5-2. Pronssiottelua ei pelattu, joten tuloksena kontiolahtelaisille näin ollen jaettu kolmas tila.

Lopuksi muistutus

Muistutuksena, että kaikki lajit, missä sotilas liikkuu ovat "sotilaslajeja". Ja kaikki liikunta on hyödyksi myös sotilaskoulutuksessa! Kokeile rohkeasti myös itsellesi ous-toja lajeja, ei kilpailumielessä, vaan omaksi iloksesi ja oman hyvinvointisi vuoksi.

Teksti Simo Puumalainen ja Esa Kärki

Alikersantti Toni Närväinen.

5,56x45mm H&K G41A2 rynnäkkökivääri.

5.56 x 45 mm H&K G41 rynnäkkökivääri - kaikilla tarpeellisilla mausteilla?

Kuvat: Robie Kulokivi.

Määrärahoja riitti 1970-luvulla useisiin kansainvälisiin tutkimuksiin, joissa selvitettiin, mitä kaikkia integroituja erityisominaisuuksia jalkaväen tulevaisuuden rynnäkkökivääri tarvitsee. Tutkimustulosten perusteella saksalainen Heckler & Koch-asetehdas aloitti kehittämistyön, jonka tuloksena markkinoille tuotiin vuonna 1981 uuden sukupolven rynnäkkökivääri. Tämä G41-kivääriksi nimetty ase sisälsi lähes kaikki tutkimustuloksissa luetellut lisäominaisuudet, mutta oliko niitä liikaa? Rynnäkkökivääristä tuli niin kallis, ettei se valitettavasti löytänyt varsinaisia viranomaismarkkinoita.

Saksalaistehtaan perusratkaisut

Kaupparekisteriin 28.12.1949 kirjattu Heckler & Koch GmbH -niminen yritys aloitti valmistamalla teknisten välineiden ja kodinkoneiden osia sekä mittalaitteita. Yrityksen 50-luvun lopun menestystuote, 7,62x51mm H&K G3 -rynnäkkökivääri, loi pohjan merkittävälle osalle asehtaan modulaarisesta ja laadukkaasta tuotannosta. On todettava, että tähän mennessä kyseistä G3-kivääriä on mallimuunnokset ja lisenssituotteet huomioiden valmistettu noin kolme miljoonaa kappaletta. Samaa rakenteellista konseptia käytettiin 9x19 mm H&K MP5-konepistooliperheen valmistuksessa 60-luvun puolivälistä lähtien. Kyseinen konepistooli ja muutamat muutkin Heckler & Koch -ase on käytössä Suomen Puolustusvoimienkin sota-

varusteina. Näiden aseperheiden ydin, korkean laadun lisäksi, on sulkukoneiston rullilla hidastettu lukkorekyyljärjestelmä. Tätä mekanismia Heckler & Koch kehitti edelleen jo 40-luvun puolivälissä tehtyjen alustavien saksalaisten asekoekilujen pohjalta. Esimerkiksi Mauser-tehtaan prototyypikivääriässä 7,92x33 mm Mauser StG45 oli niin sanottu rullahidasteinen sulku.

Rynnäkkökivääreiden kaliiperit pienenevät yleisesti 70-luvulta lähtien. Ampumatarvikkeen luodin mitassa siirryttiin yleisesti 7,62 mm:n nimellishalkaisijasta 5,56 mm:n nimellishalkaisijaan, silloisissa itäblokin maissa jopa pienempään 5,45 mm:n halkaisijaan. Tämä päätös mahdollisti rynnäkkökivääriaseelle monta samanaikaista asiaa. Tulivoima kokonaispainon suhteen kasvoi (merkittävästi enemmän laukauksia samaan painomäärään), aseiden fyysistä kokoa ja painoa voitiin pienentää (pienempi rekyyli-impulssi) ja luodin lentorata muuttui entistä laaheammaksi tarjoten suuremman pyyhkäisyalan (osumatodennäköisyys kasvaa).

Heckler & Koch vastasi tähän pienenevään kaliiperiin tuomalla markkinoille melko hyvin, varsinkin Aasiassa ja Etelä-Amerikassa, myyneen 5,56x45 mm HK33-rynnäkkökivääriin, joka periaatteessa oli hieman pienennetty G3.

Näitä kahta Heckler & Koch kivääriä, G3:a ja HK33:a, käytettiin suunnitteluperusteina, kun G41-rynnäkkökivääriä ryhdyttiin kehittämään Heckler & Koch'n tehtaalla 70-

luvun lopussa. Kaikki hyväksi todetut perusratkaisut päätettiin tuolloin säilyttää ja lisätä niihin kokeiluraporttien luonnehtimat keskeiset tulevaisuuden jalkaväkikivääriin integroidut erityisominaisuudet.

Modulaarirakenteen perusratkaisut

Korkean laadun lisäksi ominaista Heckler & Koch'n aseiden peruskonstruktioille on teräslävystä puristettu ja hitsattu runkorakenne. Erityisten lujitemuovien käyttö on myös erittäin onnistunut ratkaisu, esimerkiksi kädensuojuksissa, olkatuissa ja kahvoissa. Modulaarinen, helposti käyttöhuoltoon varten purettava rakenne on erinomainen. Olkatuen mallia voi vaihtaa kiinteästä niin sanottuun teleskooppiolkatukeen. Tällä kuljetusta varten kokoon työnnettävällä olkatukimallilla saavutetaan hyvä tilansäästö esimerkiksi ajoneuvon sisällä.

Myös kädensuojuksia voi helposti vaihtaa eri mallisiin. Kahva, joka sisältää laukaisukoneiston, on myös vaihdettavissa ja tämä mahdollistaa eri tyyppisten toimintojen käyttöön saattamisen, kuten erilaisten vaihdinmekanismien. Perusominaisuuksiin kuuluu myös taittuva viritin, joka sijaitsee aseiden vasemmalla puolella etutähtäimen takana ohjainputkessa. Ylärungon päällä on tarttumapinnat optisten ja optronisten tähtäimien jalkarakenteille.

Aseperheen tähtäinrakenne on myös vaki-
oitu. Kohdistussäädöt tehdään vain taka-
tähtäimelle. Käyttäjakohtaisen peruskoh-
distuksen jälkeen, joka tehdään työkalun
avulla, on rumpumaisen takatähtäimen
käyttö helppoa. Tähtäimessä on neljä vaki-
oitua, kiertäen vaihdettavaa asentoa; avara
tst-tähtäin, 200m, 300m ja 400m. Liekin-
sammutin ja vakiomittaisen piipun mitoitus
mahdollistavat myös standardin mukaisen,
pyrstöllisen kiväärikranaatin ampumisen.
Kaikkia näitä käytännöllisiä ja ergonomisia
perusominaisuuksia hyödynnettiin G41-mal-
lissa, mutta näiden lisäksi siihen liitettiin
merkittävä määrä erityisominaisuuksia.

Erityisominaisuusluettelo

Tässä alempana on lyhyesti lueteltu ne
aseessa olevat ratkaisut, joita voidaan pitää
perusratkaisujen lisäarvona.

A. Laukaisukoneiston neli-asentoinen vaih-
din. G41-rynnäkkökiväärin vaihtimella on
neljä asentoa; varmistettu, kertatulit, kolmen
laukauksen pursketuli ja sarjatuli. Tutkimus-
ten perusteella osumatodennäköisyys ja
vaikutus maaliin tehostuivat merkittävästi
kolmeen laukaukseen rajoitettua sarjatulta
ammuttaessa.

B. Lipasratkaisu. Lippaan malliksi valittiin
silloisen NATO-standardointisopimuksen
(STANAG 4179) mukainen lipas, joka käy-
tännössä on samantyyppinen kuin amerikka-
laisen M16-aseperheen 20 tai 30 patruunan
lippaat sekä useiden muiden valmistajien
vastaavat. Käytännössä on todettu, että on
logistisesti järkevää täydennysten kannalta,
että monikansallisesti saman kaliiperin li-
säksi perusaseet käyttäisivät samaa lipas-
mallia. Kuten esimerkiksi myös vyösyöttöi-
sissä aseissa samaa vyönivelmallia.

C. Luistin pidätin. Lippaan vaihdon kannalta
huomiota herättävä ja kätevä mekaaninen
ratkaisu on jättää luistin taka-asentoon,
kun viimeisen patruunan hylsy on poistu-
nut laukauksen yhteydessä aseesta. Ampuja
osaa vaihtaa oikea-aikaisesti patruunoilla
täytetyn lippaan tyhjän tilalle. Samantapai-
nen ominaisuus on myös M16-aseperheen
rynnäkkökiväreissä.

D. Ulosheittoaukon suoja. Aseen oikealla
puolella oleva välttämätön hylsyn ulosheit-
toaukko on monesti kuljetuksen ajan ongel-
mallinen, jos joudutaan liikkumaan hiek-
kaisissa olosuhteissa. Hiekka, roskat ja lika
voivat mennä aseeseen koneistoon, esimerkiksi
kaaduttaessa, ja haitata aseeseen luotettavaa
toimintaa ammuttaessa. G41-rynnäkköki-
väärin ulosheittoaukkoa peittää jousitettu
ja saranoitu suojakansi, joka kuljetuksen
aikana voidaan pitää kiinni, ja joka aukeaa
ensimmäisen laukauksen yhteydessä. Am-
munnan jälkeen se pitää sulkea sormin, jos
siihen on tarvetta.

E. Kantokahva. Rynnäkkökiväärin rakenteel-
lisessa painopisteessä on kääntyvä, akse-
loituu kantokahva, joka helpottaa ase-
siirtelyä tietyissä kuljetustilanteissa. Samalla
se tarjoaa käyttäjälleen vaihtoehdoisen
aseen kantotavan.

F. Lukon työnnin. Aseen ylärungon oikealla
puolella oleva apuväline, jota painamalla
voidaan pakottaa sulkukoneiston luistia ja
lukkua painumaan täysin kiinni-asentoon.
Laitteesta voisi olla hyötyä esimerkiksi, mi-
käli käyttäjä haluaa ladata aseeseen erityisen
hiljaa, tai mikäli pitkäkestoisessa taistelun-
tilanteessa ase on karstottunut niin paljon,
että lukko ei mene palautinjousen työntä-
mänä täysin sulkuasentoon. Aseen luistissa-
han ei ole mitään kiinteää viritintappia (vrt.
RK62 tai RK95), josta lukon voisi muuten
pakottaa kiinni.

Näiden erityisten ominaisuuksien lisäksi
aseen kädensuojuksen etupäähän voidaan
kiinnittää alumiiniset etutuet. Lisäksi käyt-
täjän toimenpitein on rynnäkkökiväärin
kiinnitettävissä 40x46SRmm H&K M79 -kra-
naattikivääri ja sen tähtäin. Tällä kranaat-
tipatruunoita ampuvalla lisäaseella voidaan
suorittaa ryhmää suojaavaa tulitukitehtävää
(vrt. M16A1- ja M203-kranaattikivääriyhdis-
telmä).

Lopuksi

Tätä laadukasta rynnäkkökivääriä markki-
noitiin eri mallimuunnoksina ja ne nimeti-
ttiin sen mukaan. Nimityksiin (G41, G41A1,
G41A2, G41A3, G41K ja G41TGS) vaikuttivat
piipun pituus, rihlan nousu, olkatuen

malli jne. Heckler & Koch-tehtaan asealan
tuotteet eivät koskaan ole olleet asemark-
kinoiden halvimpia tuotteita ja tämän
G41-aseperheen kohtaloksi tuli sen kallis
kappalehinta. Integroidut mekaaniset eri-
tyisominaisuudet lisäsivät rynnäkkökiväärin
kokonaishintaa niin paljon, että samalla
viranomaishinnalla olisi saanut melkein
kolme M16-aseperheen kivääriä. Nyt tämä
kokonaisuus jäi asetekniseksi, laadukkaaksi
80-luvun kuriositeetiksi.

Tänä päivänä, siis 2000-luvulla, onkin ai-
heellista pohtia asevarustemarkkinoinnin
suuntausta ja helposti trendien mukaan oh-
jattavia hankintapäätösten tekijöitä. Tämän
päivän rynnäkkökiväärin ulkopinta täyte-
tään varustekiskoilla, joihin on mahdollista
kiinnittää jos jonkinmoista lisälaitetta, niin
sähköllä toimivaa kuin ilman, optronista ja
optista, valaisinta ja etukahvaa. Virtalähteiden
sijoituspaikat piilotetaan kahvojen ja
olkatukien sisään. Irakista tulvivia sotila-
suutiskuvia ja amerikkalaisia varusteita tar-
kastelemalla meidän tulisi vetää aseteknisiä
johtopäätöksiä. Jos G41-rynnäkkökiväärin
kohtaloksi koitui ylimitoitettu mekaanisten
ominaisuuksien kirjo, niin mikähen käytän-
nön kohtalo on sähkösyöppöä ja laahaavaa
akkutekniikkaa täynnä olevilla amerikkalai-
sen jalkaväen erikoisjoukkojen M4-jouluku-
silla? Yrittävätköhän suomalaiset erikoisjää-
kärit astua samaan sudenkuoppaan?

Robie Kulokivi
weretco@nettilinja.fi

Rynnäkkökiväärin vasemmalla puolella, lippaan
kiinnityskohdalla, näkyy alhaalta ylös lukien
lippaan salpa, luistin vapautin ja ase-
kanto-
kahva.

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta on jäsenenä Maanpuolustuskiltojenliitossa. Liitto muodostuu 105 jäsenyhdistyksestä, joihin kuuluu tällä hetkellä noin 28 000 jäsentä. Liitto vastaa perinteisestä keskusjärjestötoiminnasta, kuten tiedottamisesta, julkaisu- ja näyttelytoiminnasta sekä koulutuksesta. Liitto järjestää myös turvallisuuspoliittisia seminaareja. Vuosittain toiminnalle valitaan yhteinen teema. Tämän vuoden teemana on jäsenhankinta. Se on ajankohtainen myös meidän killallemme. Toivonkin, että jäsenemme ottaisivat sydämen asiakseen värvätä uusia jäseniä killtaamme. Hallituksen suunnittelukouksessa tätä asiaa käsiteltiin laajasti ja pyrkimyksenä onkin saada mahdollisimman monet kiinnostumaan kiltatyöstämme. Pyrimme tekemään jäseneksi liittymisen mahdollisimman helpoksi.

Tarvitsemme joukkoomme kaikenikäisiä jäseniä, nuorista varusmiehistä aina veteraanijäseniin. On ilahduttavaa nähdä, miten aktiivisesti JR 9 perinneesasto toimii. Kiitän perinneesaston hallitusta ja ennen kaikkea puheenjohtaja Jorma Mikkosta sekä sihteeri Erkki Lehtistä. Nuorten jäsenten mukaan saamiseksi meidän on kohdistettava katseemme varusmiespalvelusta suorittaviin ja juuri palvelustaan päättäviin. Meillä on mahdollisuus esitellä toimintaamme varusmiehille ja -naisille kotiväkkipäivänä heidän palveluksensa alussa sekä toisen kerran kotiuttamisinfojen yhteydessä aivan heidän palveluksensa loppuvaiheessa. Näiden tilaisuuksien järjestämisen mahdollistaa prikaatimme johdon erittäin myönteinen suhtau-

tuminen toimintaamme. Tästä parhaimmat kiitoksemme.

On selvää, että kiltatoiminta tarvitsee monia yhteistyökumppaneita ja toimintamme tukijoita. Tarvitsemme myös henkilöitä, jotka ovat valmiit auttamaan meitä joko vapaaehtoisesti tai virkatehtävissään. Tässä yhteydessä haluan lausua Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan ja JR 9 perinneesaston puolesta parhaat onnittelumme kiltaveli Juha Tiensuulle musiikkimajuriksi ylentämisen johdosta. Hänen siirtyessään Rovaniemelle kiitän häntä arvokkaasta tuestaan, jota olemme saaneet häneltä Karjalan Sotilassoittokunnan päällikkönä. Monissa tilaisuuksissa, kuten järjestämissämme maanpuolustusjuhliissa, olemme saaneet häneltä arvokasta tukea. Toivotamme hänelle menestystä uudessa tehtävässään.

Tämä killtamme ja Pohjois-Karjalan Prikaatin yhteinen Korpisoturi-lehti on saavuttanut 45 vuoden iän. Ilolla on todettava, miten hyvin tämä keski-ikäinen voi. Lehti on korkeatasoinen ja hyvin toimitettu. Tämä asia on noteerattu myös valtakunnallisesti, sillä

valitsihan Maanpuolustuskiltojenliitto Korpisoturin vuoden 2003 kiltalehdeksi. Tähän vaikuttivat lehden artikkeleiden monipuolisuus, soveltuvuus laajalle lukijakunnalle ja todella hyvä ulkoasu. Tämäkin Korpisoturi lehti tavoittaa laajan lukijakunnan. Lehti saavuttaa JR 9 perinneesaston jäsenet, oman killtamme jäsenet, palveluksessa olevat varusmiehet ja -naiset sekä laajan joukon yhteistyökumppaneitamme. Jälleen on todettava, että ilman monien ahkerien henkilöiden työpanosta lehtemme ilmestyminen ei olisi mahdollista. Haluankin kiittää kaikkia niin aikaisemmin mukana olleita kuin tällä hetkellä Korpisoturin hyväksi työskenteleviä henkilöitä. Kiitos kuuluu Pohjois-Karjalan Prikaatille, päätoimittajallemme everstilutnantti Matti Karjalaiselle, toimittussihteerille Mari Nyyssöselle, Jukka Tiihoselle, Taneli Mäkiselle sekä taloudenhoitaja Jari Nousiaiselle. Kiitokset kuuluvat myös lehden tukirenkaalle ja kaikille ilmoittajillemme. Korpisoturilla on jatkossakin tärkeä tehtävä Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan ja JR 9 perinneesaston tiedotusvälineenä.

Hannu Saharinen
Killan puheenjohtaja

Arvoisa Korpisoturi-lehden lukija

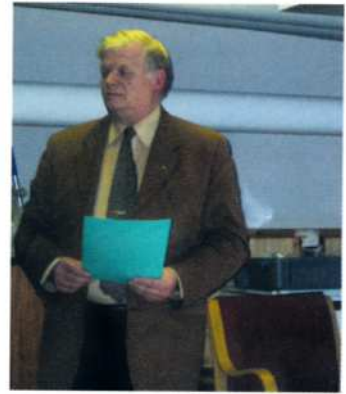
Onko sinulla toiveita kiltatoiminnan suhteen?
Onko joku paikka, minne voisimme järjestää kiltaretken?
Millaista toimintaa odotat killalta?
Haluaisitko mukaan aktiivitoimintaan?
Ruusuja ja risuja...

Kaikkiin näihin kysymyksiin voitte vastata ja samalla kehittää killtamme toimintaa. Otamme mielellämme vastaan palautetta niin sähköisessä kuin perinteisessäkin muodossa.

Lähetä palautteesi oheisiin osoitteisiin:
PkarPrKilta@netti.fi Pohjois-Karjalan Prikaati
PL 5, 80791 Kontioranta

Vuosikokous

Killan vuosikokous ja sitä edeltänyt perinteinen esitelmätilaisuus pidettiin Poterolla ke 27. huhtikuuta. Esitelmätilaisuuteen oli kutsuttu puhujaksi Eversti Pekka Ripatti. Hän esitelmöi ennätysuurelle kuulijakunnalle talvisodan ajasta Joensuussa. Pekalle ominaiseen tyyliin saimme kuulla vaikuttavan ja perusteellisen esitelmän. Hän selvitti esityksessään kuulijoille miten Joensuu selvisi talvisodasta, mitä vahinkoja kaupunki kärsi, ketkä johtivat toimintaa ja mikä oli "valekaupungin" merkitys pommitusten aikana. Näin lehden välityksellä vielä kerran kiitokset mielenkiintoisesta valotuksesta Joensuun historiaan. Vuosikokous sujui ripeästi Laakkosen Reinon heiluttaessa puheenjohtajan nuijaa. Hallitukselle myönnettiin vastuuvapaus tilintarkistuksen perusteella.

Pekka Ripatti esitelmöi talvisodasta Joensuussa.

Kuva vuoden 2004 maanpuolustusjuhlasta Outo-kummusta.

Maanpuolustusjuhla Nurmeksessa

Kilta järjestää yhdessä Kirkkokadun yläkoulun kanssa maanpuolustusjuhlan pe 30. syyskuuta klo 13.00. Mukana perinteisesti Karjalan sotilassoittokunta, koulunoppilaiden omaa ohjelmaa, juhlapuhe, nuorten puheenvuoro ja kahvitarjoilu. Tervetuloa!

Tekstit: Jari Jurvanen.

Kuvat: Pekka Vuojärvi ja Jari Jurvanen.

Tämän vuoden perinteinen kiltapäivä järjestetään Kontiorannassa la 8. loka-kuuta klo 10.00 alkaen.

Luvassa on jälleen mukavaa yhdessäoloa, tietoisuutta Prikaatin kuulumisista, hyvää ruokaa, pientä kisailua ja mahdollisuus saunoa.

Päivän aikana voitte myös vaikuttaa tulevien vuosien kiltapäivien sisältöön. Olemme uudistamassa jäsenillemme suunnatun kiltapäivän ohjelmarunkoa. Otamme mielellämme vastaan ideoita, sekä toiveita miten kiltapäivää voisi kehittää jatkossa. Tervetuloa ja muistathan, että myös läheisesi ovat tervetulleita mukaan!

Ilmoittautumiset Leena Piipariselle 30. syyskuuta mennessä puh. (013) 181 3215.

Kiltapäivä 2005

Lutnantti Riku Mölsä opastaa kiltapäivän osanottajia vuoden 2004 kiltapäivässä.

Hallitukseen suunnittelukokous

Muutaman vuoden välein on hyvä istua alas ja ihan rauhassa miettiä tulevia aikoja. Visio eli hahmotus tulevasta on tärkeä niin ihmiselle itselleen kuin yhteisöllekin. Vain harvoilla meistä on se omituinen taito, jolla voi vaeltaa päämäärättä sekä ennalta suunnittelematta elämän mutkaisilla poluilla. Välillä eteemme tulee ajanjaksoja, jolloin kompuroimme tai kohtaamme esteitä. Visio auttaa meitä näkemään mutkan taakse sekä suuntaa tekemisiämme määriteltyjä tavoitteita kohti.

Vastuu yhteisöstä, suunnitelman mukainen toiminta sekä tulevaisuuteen ennalta varautuminen ovat niitä asioita, joita hallitukset miettivät niin omissa killassamme kuin yrityksissä ympäri maailman. Hallituksella on vastuu kiltamme toiminnasta ja sen edelleen kehittämisestä jäseniensä toiveita palvelevaksi yhteisöksi.

Kiltahallituksen edellisestä suunnittelukokouksesta, joka pidettiin Kolilla, on vierähtänyt aikaa kohta viisi vuotta. Oli aika pysähtyä, tehdä tarkistuksia sekä suunnitella tulevaa toimintaa. Pe 27. toukokuuta hallitus kokoontui melkein täydellä vahvuudella lomakeskus Huhmariin. Edessä oli työntäyteinen iltapäivä, jota sävytti välillä erittäin vilkkaaksi yltynyt keskustelu sekä aihealueittain jaetut työryhmät.

Puheenjohtajamme Hannu Saharinen toivotti kaikki tervetulleiksi ja viritti mieleemme avoimiksi omintakeisella alustuksellaan. Ennalta nimetyt kolme ryhmää johtajineen siirtyivät pois yhteisestä kokoustilasta ja alkoivat miettimään omaa osa-alueitaan.

Yksi ryhmistä mietti tulevaisuutta ja toimintaa jäsenasioiden kannalta. Ryhmä otti kantaa mm. seuraaviin kohtiin: uusia jäseniä, liittyminen helpoksi, uusi kiltaesite, kiltapäivän ohjelma ja maanpuolustusjuhlat. Toisen ryhmän tehtävänä oli miettiä miten suhteita ympäristöön ja yhteistyökumppaneihin voidaan parantaa tai käyttää entistä tehokkaammin yhteisen päämäärän saavuttamiseksi. Kolmas ryhmä keskittyi pelkätään jäsenrekisterin siivoamiseen. Jäsenrekisterin ylläpito ei ole ollut tehokasta. Se sisälsi useita jäseniä, jotka olivat siirtyneet jo viimeiseen iltahuutoon. Tässä vaiheessa siivottiin pois myös ne jäsenet, jotka olivat jättäneet jäsenmaksun hoitamatta useana vuonna peräkkäin.

Tehokasta ryhmätyötä kesti vajaat kolme tuntia, jonka jälkeen kokoonnuttiin taas sovitusti yhteen. Oli aika esitellä ryhmätöiden tulokset ja purkaa ryhmien mietteet johtajiensa johdolla. Ideat jalostuivat, saivat välillä aikaan kovaakin keskustelua ja lopuksi ne kirjattiin ylös jatkotoimenpiteitä

varten. Työvaliokunta tulee tämän syksyn aikana palaamaan suunnittelukokouksen aineistoon ja valmistelelee sitä lisää tuleviin hallituksen kokouksiin. Tärkeimpiin kysymyksiin saatiin monia hyviä vastauksia. Ne tulevat viitoittamaan tietämme eteenpäin seuraavat vuodet. Muutokset eivät ole kovin suuria tai mullistavia, koska perinteet velvoittavat meitä. Killan toiminnan tarkoitus ei ole myöskään tuottaa kvartaalitalouteen liittyvää maksimaalista voittoa. Muutoksilla ja uudistuksilla haluamme saada aikaan luontaista kiinnostusta sekä näkyvyyttä vapaaehtoisen maanpuolustuksen saralla. Kaikille-kaikkea ja hinnalla-millä-hyvän ei tule toimimaan näissä ympyröissä, joissa kilpailu "sieluista" on jakaantunut niin monen ottajan kesken. Vanhaa toimintatapaa on vain hiottava nykyaikaisemmaksi ja kiinnostavammaksi, jotta voimme vastata jäsenistömme sekä yhteistyökumppaneidemme kutsuun.

Kiltatoiminta ja vapaaehtoinen maanpuolustustyö jatkuvat edelleen ja voivat hyvin. Haluamme mukaan juuri sinut, joka on valmis uhraamaan vähän aikaansa ja on kiinnostunut alueensa turvallisuudesta sekä perinteidemme vaalimisesta. Seuraathan ilmoitteluamme, olet sydämellisesti tervetullut mukaan!

Hallituksen suunnittelukokous Huhmarissa.

Puheenjohtajamme alustaa ryhmiä iltapäivää varten.

Kiltaretki Puolustus ja turvallisuus 2005-messuille

Järjestämme syyskuun alussa kaksipäiväisen retken Tampereella pidettäville

Puolustus ja turvallisuus messuille. Messujen teemana on turvallisuus laajasti käsiteltynä. Puolustusvoimien ja maanpuolustusjärjestöjen lisäksi messuille osallistuvat rajavartiolaitos, monet sisäministeriön alaiset yksiköt sekä yritykset, jotka ovat puolustusvoimain yhteistyökumppaneita tai toimineet turvallisuuteen kuuluvalla liiketoiminta-alueella.

Messuilla on paljon nähtävää ja koettavaa, joka varmasti kiinnostaa niin nuoria kuin vanhoja, niin siviilejä kuin sotilaitakin.

Lisätietoja messuista: www.tampereenmessut.fi.

Miinanraivaajan puku ja tarvikkeita Jyväskylän messuilla kaksi vuotta sitten.

Retken ohjelma:

lauantai

- Lähtö la 10.9. klo 06.00, Koskikatu 1:stä
- matkan aikana pysähdymme tauolle
- saapuminen messualueelle n. klo 12.00
- klo 18.00 Tattoo-konsertti, jossa esiintyvät mm. Janne Tulkki ja Heidi Kyrö
- n. klo 19.20 siirtyminen ja majoittautuminen Hotelli Villaan
- vapaata ohjelmaa oman tahtiin

sunnuntai

- aamiainen ja huoneiden luovutus
- lähtö kohti Mikkeliä klo 10.00
- Mikkelissä tutustumme viestikeskus Lokkiin
- lounastamme Tertin kartanossa
- lähdemme kohti Joensuuta n. klo 14.30
- saapuminen Joensuuhun n. klo 18.00

Retken hinta:

- killan jäsenet 65
- muut 75

- menomatkan aikana tullaan keräämään tarvittavat rahat pääsylippuja ja sunnuntain lounasta varten, varaathan summan valmiiksi: jäsenet 27 euroa ja muut 37 euroa
- majoituksen saamme halvemmalla, kun jokainen maksaa itse oman osuutensa huoneesta esittäen S-etukortin vastaanottotiskillä
- kahden hengen huoneen hinta on S-etukortilla 76 (ilman korttia 85)
- huonemäärät varataan ilmoittautumisien perusteella

Ilmoittautumiset Leena Piipariselle 2. syyskuuta mennessä puh. (013) 181 3215.

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry

Toimintasuunnitelma 2005

Elokuu:

Kiltapyöräily 19.8.2005 Rautavaaralle
20.8.2005 II/05 saapumiserän vala Rautavaaralla
26-27.8.2005 KPK:n jotos
Korpisoturi ilmestyy
Varusmiesten valokuvaus

Syyskuu:

10-11.9.2005 Retki Maanpuolustusmessuille Tampereelle
Veteraanien hengelliset päivät Pyhäselässä
12.9.2005 JR9:n perinneosaston aamukahvit

Hallituksen kokous

Maanpuolustusjuhla yhdessä JR9 perinneosaston kanssa 30.9.2005 Nurmeksessa
Allakointitilaisuus P-K:n Sotilasläänin Esi-kunnassa

Lokakuu:

10.10.2005 JR9 perinneosaston aamukahvit
8.10.2005 Kiltapäivä Kontiorannassa
Kotiuttamisinfo I/05
Kotiuttamisjuhla I/05

Hallituksen kokous

Marraskuu:

14.11.2005 JR9:n perinneosaston aamukahvit
Hallituksen kokous
18.11.05 Osallistutaan Prikaatin vuosipäivän viettoon
Syyskokous

Joulukuu:

12.12.2005 JR9:n perinneosaston aamukahvit
Hallituksen kokous
6.12.2005 Osallistutaan itsenäisyyspäivän tilaisuuksiin
Osallistutaan jouluaaton kunniavartioon Joensuun sankarihaudoilla

Korpisoturi -lehden osoitteenmuutoskortti

Nimi _____

Entinen osoite _____

Uusi osoite _____

Voimassa ____ / ____ alkaen Allekirjoitus _____

Leikkaa tämä kortti irti tai ota kopio ja lähetä osoitteella: Korpisoturi -lehti, Taloudenhoitaja Jari Nousiainen, PL 5, 80791 Kontioranta.

Pohjoismaiset Maanpuolustuskiltapäivät Helsingissä 9. - 12.6.2005

Santahaminaan kokoontui 250 osanottajaa kaikista pohjoismaista ja kaksi kutsuttua tarkkailijaa Virosta. Kaikilla pohjoismailla on samanlaisia haasteita maanpuolustuksessa ja turvallisuudessa. Pohjoismaiset kiltapäivät antoivat mahdollisuuden keskustella yhteisistä asioista ja samalla vieraat saivat tutustua Suomen maanpuolustuksen tilanteeseen. Päivien ohjelma oli monipuolinen ja järjestelyistä vastannut Kaartin Jääkärirykmentti onnistui kiittävästi.

Santahaminasta osanottajat siirtyivät Suomenlinnaan merivoimien aluksilla.

Seppeläiden lasku ja kenttähartaus Hietaniemessä.

Osanottajia tutustumassa kaupunkisodankäynnissä käytettäviin välineisiin.

VIIPURIN RYKMENTIN HISTORIA
Matti Turunen - Jukka Partanen
KARJALAN PUOLUSTAJA 1626-1940
On 300-sivuinen kuvateos, joka kertoo Viipurin Rykmentin vaiheet yli kolmen vuosisadan ajalta.

Suomalainen Kirjakauppa
80100 Joensuu
Kauppakatu 23B, puh. (013) 264 4329
Siitakatu 10, puh. (013) 264 4340

HINTA 25€ + toim. maksu
Kirjan tuotto menee Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan kautta varusmiesten hyväksi.

JR 9 Perinneosasto Puheenjohtajan palsta

Karjalasta kajahti - veteraanilaulajien mahtava voimannäyte

Joensuussa vietettiin tämän vuoden toukokuun toista sunnuntaita tavalista juhlavammin, kun oli sekä heluntai että Kaatuneitten muistopäivä. Kun edellä mainittuihin vielä lisätään Suomen Sotaveteraaniliiton kuorojen VIII laulujuhla ja Kaatuneitten muistojuhla, oli sunnuntai tilaisuuksia täynnä.

Jo aamulla kokoontuimme Joensuun sankarihautoille perinteiseen kunnianosoitukseen ja seppelien laskuun. Tilaisuutta juhlisti Helsingin ja Espoon yhdistetty sotaveteraanikuoro laulamalla yli 60 miehen voimalla Klemetin "Oi, kallis Suomenmaa". Puheen piti Sotaveteraaniliiton puheenjohtaja Aarno Strömmer. Joensuun neljän kirkon jumalanpalveluksen aluksi kävi neljä veteraanikuoroa esittämässä kirkkoväelle laulutervehdyksensä.

Varsinainen spehtaakki alkoi Joensuu Areenassa klo 13. Massiivinen kuoro oli koottu 31 sotaveteraanikuorosta laulajamäärän ollessa yhteensä yli 700. Heidän kanssaan esiintyi musiikkikapteeni Juha Tiensuun johtama reserviläisillä vahvistettu Karjalan Sotilassoittokunta sekä 116 lapsilaulajaa Niinivaaran musiikkiluokkien kuoroista Prenikat ja Niinikat.

Laulujuhlaan toivat oman arvokkuutensa valtioneuvos Riitta Uosukainen toimiessaan tilaisuuden juontajana sekä kenraaliluutnantti Kari Rimpi juhlapuheen pitäjänä. Laulujuhlien itseoiikutettuna taiteellisenä johtajana toimi musiikkineuvos, Puolustusvoimien entinen ylikapellimestari Arvo Kuikka. Hän oli koonnut mahtavan konserttiohjelman niin yleisöä kuin laulajiaakin ajatellen.

Konsertin solistit, oopperalaulaja Henrik Lamberg ja Rukajärven veteraani Armas Tuononen, lauloivat itsensä kuulijoiden sydämiin. Monen silmät kostuivat kuunnellessaan Veteraanin iltahuutoa. Sodan kauhut kokeneet laulajat tulkitsevat esityksen yhdessä sotilassoittokunnan kanssa Armas Tuonosen laulaessa soolon upeasti, kauniisti ja koruttomasti. Lähes yhtä voimakkaan tunnelatauksen koin itse kuunnellessani Finlandia-hymniä, jonka yli kahdeksankymppiset veteraanit lauloivat yhdessä alle viisitoista vuotiaiden lasten kanssa. Kuorojen koko säilyi samana koko juhlan ajan, mutta vaihtelua toivat useat eri kuoronjohtajat niin veteraani- kuin lasten kuorossakin. Areena puolestaan osoittautui erinomaiseksi laulujuhlapaikaksi. Yleisö näki ja myös kuuli hyvin, kiitos siitä äänentoistolle.

Laulujuhlien päätoimikunnan puheenjohtajana käytän tätä palstaa hyväkseni osoittaakseni sydänlämpöiset kiitoksemme juhlien onnistumiseen vaikuttaneille tahoille. Joensuun Mieslaulajille oli uskottu juhlan järjestämisvastuu, mutta ilman suurenmoisia apujoukkoja emme olisi selviytyneet. Joensuun kaupunki mahdollisti vastaantulollaan Areenan käytön juhlapaikkana. Pohjois-Karjalan Prikaatin apu oli suorastaan korvaamatonta. Yliluutnantti Taneli Mäkisen johtamat joukot tekivät mahtavan työn, olipa sitten kysymyksessä Areenan kalustus, purkaminen, muonitus ja niin edelleen. Pohjois-Karjalan Rajavartiosto, johtaja Reijo Ikonen ja Joensuun koulut omalta osaltaan varmistivat sen, että jokaisella salissa olleella oli istuin. Kontiolahden Sotilaskotiyhdistyksen vihreät sisaret kahvittivat lähes mahdolltomalta tuntuneen määrän väkeä

konsertin väliajalla. Vapaaehtoista työväkeä oli saatu sotaveteraanien naisjaostolta, rauhanturvaajilta, reserviläisiltä, sotilaspojilta ja niin edelleen. Keskussairaalan lääkäri sairaanhoitajineen auttoi apua tarvitsevia. Yhteistyö Pohjois-Karjalan Sotaveteraanipiirin ja Joensuun osaston kanssa oli saumatonta. Ilman puheenjohtaja Juhani Soilan aktiivisuutta laulujuhlia ei olisi Joensuussa pidetty. Jos joku taho jäi tässä vielä mainitsematta, lausun kaikille yhteisesti ja jokaiselle erikseen vilpittömät kiitokset. Teitte mahtavan työn.

Sitten vielä yleisö ja esiintyjät. Odotuksemme olivat korkealla, mutta sittenkin hie-man varovaiset. Toiveet toteutuivat, kaunis kiitos teille kaikille.

Voitaneen sanoa, että tässä muodossaan sotaveteraanien laulujuhla oli viimeinen. Jatko jää pitkälti perinnekuorojen hoidettavaksi laulajaveteraanien harvenevan määrän vuoksi. Henki oli ainakin Areenalla niin vahvaa, että jatkoa jossakin muodossa varmasti seuraa ja se on erinomainen asia. Jäämme odottamaan.

Veteraanin iltahuudon sanoilla: "Hoivatkaa, kohta poissa on veljet, muistakaa, meille kallis on maa. Kertokaa lapsenlapsille lauluin. Himmetä ei muistot koskaan saa". Kiitoksemme teille kunniakansalaisemme vapaasta isänmaastamme. Kiitoksia mieleenpainuneesta laulujuhlasta.

Jorma Mikkonen
JR 9 Perinneosaston puheenjohtaja

7. divisioonan asevelijuhla

Jatkosodan 7. divisioonan, Kalpa-divisioonan asevelijuhlaa vietettiin Pohjois-Karjalan Prikaatissa 11.6.2005. Paikalle oli saapunut 85 divisioonassa palvelutta veteraania seuralaisineen.

Juhla alkoi paraatikselsmuksella ja kenttähartaudella Kasarmin kentällä. Paraatijoukkojen komentaminen oli jaettu Urpo Kupiaisen ja prikaatin esikuntapäällikön Matti Karjalaisen kesken. Urpo Kupiainen sai kunnian ilmoittaa divisioonan Itäisen Maanpuolustusalueen komentajalle kenraaliluutnantti Ari Puheloiselle. Divisioonan katselmuksen jälkeen olivat vuorossa lipun nosto, seppeleenlasku ja kenttähartaus. Sepeleen laskivat JR 9 muistomerkille Veijo Saloheimo, Erkki Pesonen ja Eero Makkonen. Kenttähartauden toimittivat sotilaspastorit Juha Eklund ja Vesa Takala. Aiemmin samana aamuna oli sepele laskettu Kalpaki- velle Tohmajärvellä.

Päiväjuhla oli sotilaskodissa. Tervehdys- sanoissaan Pohjois-Karjalan Prikaatin komenta- taja eversti Harri Ohra-aho toivotti juhla- väen tervetulleeksi prikaatiin ja ilmoitti prikaatin olevan ylpeä Kalpa-divisioona- laisten päätöksestä viettää asevelijuhlansa Kontiorannassa. Olihan divisioonaan kuu- lunut jalkaväkirykmentti 9 Kontiorannassa toimineen 9. prikaatin perustama.

Juhlapuhujana oli ministeri Veikko Pihlaja- mäki, joka puheessaan muisteli aikaa ennen sotaa ja Kalpa-divisioonan toimia taistelu- kentällä. Erityisen mieleenpainuvana huo- kuivat ministerin puheessa esille tuodut asevelihenki ja maanpuolustustahto. Samaa tahtoa hän uskoi olevan nykyajan nuorissa- kin.

Tervehdykset juhlaan toivat kenraaliluut- nantti Ari Puheloinen ja pitäjäneuvos Eero Hintikka. Nuorten puheenvuoron käytti Anna Rantanen Kontiolahden lukiosta, Kuopion alueen Kalpa-divisioonalaisten tervehdyksen toi Pentti Lappeteläinen ja päätössanat lausui Veijo Saloheimo. Juhlan musiikillisesta annista vastasivat Joensuun Mieslaulajien Seniorit ja Karjalan Sotilas- soittokunta. Runollista ohjelmaa juhlassa esitti Taavi Pöyry.

Lippurivistö. JR 9 perinnelipulla Eero Hintikka.

Kontiorannasta vänrikkinä jatkosotaan lähtenyt Urpo Kupiainen ilmoitti divisi- oonan.

Teksti ja kuvat: Toimitus.

JR 9 Perinneosasto

7. divisioonan asevelijuhla, kuvia

Kalpa-divisioonalaiset katselmuksessa.

Kuvat: Toimitus.

Pentti Lappeteläinen toi juhlaan Savon Kalpaveljien tervehdyksen.

Päiväjuhla Sotilaskodissa. Eturivissä vasemmalla nuorten puheenvuoron käyttänyt Anna Rantanen. Juhlpuheen pitänyt ministeri Veikko Pihlajamäki istuu neljäntenä vasemmalta.

Arvoisa veli,

Kalpa-juhla Kontiorannassa jää meille vieraille arvokkaana muistona. Paikka oli ihastuttava, sää kaunis ja ohjelma kaikkineen erinomainen. On arvokasta, että olitte saaneet varuskunnan aktiivisesti mukaan järjestelyihin.

Näin päättyi pitkä Kalpa-juhlien sarja, päättyi, vaikka sitä ei kukaan tahtonut ääneen sanoa. Mutta se on ymmärrettävää, kun ehkä yli 20 000 Kalpasoturista mukana oli enää yhden komppanian vahvuus.

Lämmin kiitokseni Joensuun Kalpaveljille ja antoisaa kesää sekä kaikkea muutakin hyvää...

Viljo Holopainen

Kirjoittaja on vanhin läsnä ollut Kalpaveli, JR 30:n joukkueenjohtajana ja komppanianpäällikkönä palvellut mies.

JR 9 Perinneosasto

JR 9:n Perinneosaston Pohjanmaan alaosaston kesätapahtuma Kauhavalla 3.7.2005

Jorma Mikkonen, Veijo Saloheimo ja Erkki Lehtinen osallistuivat perinteiseen Pohjanmaan osaston kesätapahtumaan Kauhavalla 3.7.2004. Päivät alkoivat Jumalanpalveluksella Kauhavan kirkossa ja kunniakäynnillä sankarihautoilla.

Lentosotakoulun tervehdyksen juhlaan toi majuri Markus Renko.

Kuvat: Erkki Lehtinen.

Päivillä oli mukana myös aseveljiä JR 7:sta, jonka tervehdyksen toi eversti Ensio Koivisto.

Puheenjohtaja Jorma Mikkonen kertoi osanottajille perinneosaston toiminnasta ja Veijo Saloheimo mm. Karjalan jääkäreiden toiminnasta Pohjanmaalla v.1809 Suomen sodassa.

Päivien osanottajia.

JR 9 Syvärin ylityksen vuosipäivän tapaaminen 6.10.2005

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry Helsingin osaston ja JR 9 perinneosaston vuositapaaminen toteutetaan vierailun Eduskunnassa sekä yhteisen lounaan merkeissä Ostrobotnian Jääkärisalissa Helsingissä 6.10.2005 klo 11.00 alkaen.

Ohjelma:

klo 11.00 Kokoontuminen Eduskuntatalon rappujen yläpäähän, tutustuminen Eduskuntataloon.

Isäntänä kiltaveli, kansanedustaja Eero Reijonen

klo 13.30 Yhteinen lounas Ostrobotnian Jääkärisalissa. Lounaan hinnaksi on neuvoteltu 15.00 euroa/osallistujia.

Ennakoilmoittautumiset Osmo Eskolalle, puh. 040 740 3883 mielellään 30.9.2005 mennessä.

Asiasta lisää Helsingin – Uudenmaan alueen syyskirjeessä.

JR 9 Perinneosasto

JR 9:n perinneosaston aamukahvitilaisuudet syksy 2005 – kevät 2006

11.9.2005	Hengelliset päivät Pyhäselässä
10.10.2005	Tutustuminen Metlan taloon Joensuussa
14.11.2005	Potero, vierailijana rehtori Pekka Ravi
14.12.2005	Potero, vierailijana kirkkoherra Petri Karttunen
9.1.2006	Potero, esitelmöitsijänä diplins Urpo Kupiainen
13.2.2006	Sairaskoti, isäntänä Ahti Karttunen
13.3.2006	PKarSl:n esikunta, isäntänä eversti Seppo Pesonen
10.4.2006	Potero, vierailijana eversti Jouko Hälvä
8.5.2006	Potero, vierailijana rovasti Aune-Inkeri Keijonen

Aamukahvitilaisuuksiin ovat perinneosaston veteraanit ja kiltalaiset läheisineen tervetulleita. Tilaisuuksista ilmoitetaan tarkemmin sanomalehti Karjalaisen järjestöpalstalla.

Kuvat Erkki Lehtinen, Reino Laakkonen ja Jorma Mikkonen.

Tammikuun aamukahvilla vierailimme Pohjois-Karjalan museossa kiltaveli Veijo Saloheimon opastamana.

Maaliskuussa vierailimme Pohjois-Karjalan Sotilasläänin esikunnassa eversti Seppo Pesosen kutsusta.

Helmikuussa kävi Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja Harri Ohra-aho esitelmöimässä kiltahuone Poterolla.

Toukokuussa rovasti Aune-Inkeri Keijonen saatteli meidät kesään kiltahuone Poterolla.

Huhtikuussa vierailimme Tulikivi Oy:ssä kehitysjohtaja Pekka Horttanaisen isännöimänä.

JR 9 veteraaneille pidettiin tiedotustilaisuus Iломantsissa 24.5.2005.

JR 9 Perinneosasto

Helsingin paikallisosaston vuosikokous 17.11.2005 klo 13.00

PKarPr:n Kilta ry Helsingin paikallisosaston ja JR 9 Helsinki-Uusimaa perinneosaston vuosikokous pidetään torstaina 17.11.2005 klo 13.00 Kampin palvelukeskuksessa Helsingissä. Kokoustilana tulee olemaan ruokasalin takainen kokoushuone. Kokouksen kuluessa nautitaan tavanomaiset kokouskahvit.

Veteraanikuntoutukset Joensuun Kuntohovissa

Broman Groupin ja Salomaa-säätiön kustantamat JR 9:n veteraanikuntoutukset ovat Joensuun Kuntohovissa **10. – 15.10.2005 ja 12. – 17.12.2005** (ä 5 vrk/12 paikkaa).

Ilmoittautumiset pyydetään tekemään lokakuun kuntoutukseen 31.8.2005 ja joulukuun kuntoutukseen 31.10.2005 mennessä puheenjohtaja Jorma Mikkoselle, sihteeri Erkki Lehtiselle tai hallituksen jäsenille.

Sihteerin terveiset

Osoitteenmuutokset, yhteysmiestiedot sekä ilmoitukset viimeiseen iltauutoon kutsutuista pyydetään ilmoittamaan perinneosaston sihteerille Erkki Lehtiselle, puh. 040 742 8623 tai 013 731 880.

Kutsu JR 9:n Perinneosaston kirkkopyhään 11.9.2005

JR 9 Perinneosaston kirkkopyhää vietetään Pyhäselässä su 11.9.2005.
Päivän ohjelma:
klo 10.00 Jumalanpalvelus ja sepeleen lasku Pyhäselän kirkossa
klo 11.30 Ruokailu ja kahvitilaisuus Pyhäselän ylä-asteella
klo 12.30 Päiväjuhla ylä-asteen tiloissa

Tervetuloa!
Perinneosaston hallitus

Perinneosaston hallitus vuonna 2005

Mikkonen Jorma	puheenjohtaja	Sumikontie 3, 80910 Kulho (013) 891 441
Lehtinen Erkki	sihteeri	Alapihantie 30, 81100 Kontiolahti (013) 731 880
Hintikka Eero	jäsen	Kirkkokatu 32 B 23, 80100 Joensuu (013) 821 496
Laakkonen Reino	jäsen	Mäkitie 5, 80710 Lehmo (013) 893 827
Eronen Teuvo	jäsen	Vepsäntie 241, 82685 Littilä (013) 623 548
Kupiainen Urpo	jäsen	Sepänkatu 3 A 6, 80110 Joensuu (013) 227 828
Saloheimo Veijo	vpjohtaja	Särkätie 11, 80100 Joensuu (013) 224 629
Makkonen Eero	varajäsen	Kierreniementie 67, 82220 Niittylahti (013) 872 130
Myller Aimo	varajäsen	Niskakatu 27 A 9, 80100 Joensuu (013) 229 940
Pesonen Erkki	varajäsen	Sepänkatu 36 b A 1, 80100 Joensuu (013) 123 327

JR 9 Perinneosasto

Esko Mikael Tiilikainen

3.1.1920 - 28.12.2004

Esko Tiilikainen kuului niihin ikäluokkiin, joiden vastuulla puolustustaiste-luamme, niin talvisodassa kuin jatko-sodassakin, paljolti käytiin. Hän ehti juuri suorittaa Kuopion kauppakoulun ennen kuin sai kutsun konepistoolimieheksi talvisotaan, 2. Erilliseen Sissikomppaniaan Ilomantsiin. Varusmiespalvelus jatkui välirauhan aikana ja oltuaan viikon siviilissä nuori upseeri sai määräyksen Jalkaväkirykmentti 9:ään jouk-keenjohtajaksi. Hyökkäysvaiheen Tiilikai-nen taisteli Syvärille asti silloisen luutnan-tin, myöhemmin Mannerheim-ristin ritarin ja puolustusvoimain komentajan kenraali Yrjö Keinosen luottomiehenä. Sodan jatku-essa Esko Tiilikainen yleni komppanianpääl-liköksi ja osallistui muun muassa Sortavalan ja Loimolan puolustustaisteluihin.

Varsinaisen elämäntyönsä Tiilikainen teki kaupallisella alalla, ensin Ahlströmin ja sitten Teräs Oy:n palveluksessa, pääasiassa

Lahdessa, mutta myös Vaasassa ja Kuopi-ossa. Eläkevuodet hän asui Vantaalla ja Hel-singissä.

Jo rintamavuosilta jäi mieleeni Esko Tii-likaisen osalta kuva luotettavasta ja pe-lottomasta taistelijasta, juuri sellaisesta upseerista, jollaisten varaan menestykselli-nen puolustustaistelumme paljolti rakentui. Kovin läheistä yhteyttä minulla krh-mie-henä ei rintamalla häneen kuitenkaan ollut, vaikka kuuluimmekin samaan rykmenttiin ja aika ajoin taistelimme suhteellisen lähellä-kin toisiamme. Lähemmin tutustuimme ja ystäväystyimme sitten, kun Esko Tiilikainen muutti työtehtäviensä takia Vaasaan ja oli heti valmis osallistumaan JR 9:n eteläpoh-jalaisten toimintaan.

Jo aika varhain olivat eteläpohjalaiset JR 9:n Kalpaveljet alkaneet kokoontua lähinnä "omien ritareittemme" Yrjö Keinosen ja

Ahti K. Vuorensolan innoittamina vuotui-siin kesätapahtumiinsa. Sodasta jäänyt kohtalonyhteys on osoittautunut yllättävän väkeväksi ja kestäväksi siteeksi. Näissä ke-sätapahtumissa Esko Tiilikanen on ollut us-kollisesti mukana nimenomaan eläkevuosi-naan. Killan kunniapuheenjohtajaksi hänet kutsuttiin vuonna 1996.

Esko Tiilikaisen kuultiin usein sanovan: "Maanpuolustustahto on ollut koko elämäni perusta". Rintamalla hän edusti suomalaista sotilasta ja upseeria parhaimmillaan. Hän oli aito rintamamies, joka pani itsensä likoon monissa todella vaikeissakin taistelutilan-teissa. Sotilaana ja taistelijana hän nautti aseveljiensä suurta luottamusta. Rauhan tultua hän jatkoi isänmaan miehenä aktiivi-esti työtä reserviläis- ja kiltatoiminnassa.

Veikko Pihlajamäki

Black Horse

Tiedustelut: Black Horse/markkinointi,
puh. 020 125 8450

Kyösti Kallion Sotilaskoti on nyt Paloaukean päiväkot

Ylämyllyn Paloaukealla tehtiin sotilaskotityötä kevästä 1940 lähtien. Silloinen sotilaskoti pystytettiin pahvista, myöhemmin rakennettiin parakkikoti Jyrinjärven rannalle.

Paloaukean päiväkodin vihkiäiset 3.12.2004. Kuva: Veijo Wälkky.

Varusmiesten määrän kasvaessa tarvittiin lisää tilaa. Uusi koti rakennettiin presidentti Kyösti Kallion lahjoituksen turvin ja se vihittiin käyttöön huhtikuussa 1941. Tämä koti sijaitsi Leinosenlammien rannalla ja siirrettiin myöhemmin Venäjän Karjalaan Uuksun pitäjään, missä se tuhoutui sodan loppuvaiheessa.

Sodassa tuhoutuneen tilalle rakennettiin uusi huhtikuussa 1947. Se puolestaan myytiin huutokaupassa, kun kesäkuussa 1960 vihittiin käyttöön se sotilaskoti, joka on edelleen muistona Paloaukealla tehdystä sotilaskotityöstä. Tämä koti kantoi loppuun asti nimeä Kyösti Kallion Sotilaskoti. Muistona tästä on prikaatin perinnetilaan sijoitettu presidentti

Kyösti Kallion reliefi marmorialustalla. Viimeiset alokkaat tulivat Ylämyllylle 9.7.1996. Samana vuonna marraskuun 29. päivänä laskettiin lippu Paloaukealla varuskunnan lopettamisen merkiksi. Sotilaskotimme oli vuosia tyhjillään. Sitten alkoi kuulua huhuja päiväkodin perustamisesta entiseen kotiimme. Nyt se on totta. Paloaukean päiväkot vihittiin käyttöön 3.12.2004.

Muistoina nykyisessä päiväkodissa tehdystä sotilaskotityöstä ovat muun muassa entisen pääsisäänkäynnin yläpuolella SOTILASKOTI-laatta sekä sisällä sotilaskotiviiri ja sotilaskotityöstä muistuttavat esineet.

Me Ylämyllyn sotilaskotisisaret iloitsemme siitä, että entinen kotimme palvelee nyt lapsia. Toivotamme menestystä Paloaukean päiväkodille.

Sirkka Reko
Ylämyllyn sotilaskotiyhdistys
puheenjohtaja

KAHVIA JA KOTOISUUTTA VUODESTA 1934

*Kontiolahden
Sotilaskotiyhdistys ry*

80790 Kontioranta, puh. 013-732 554

SALPALINJAN BUNKKERIMUSEO JOENSUUN MARJALA

Avoinna:
17.5. - 14.8.2005 ti-su klo 11-17, ma suljettu

Liput: 3/2 €, osuus tuotosta veteraanityöhön

Tiedustelut ja varaukset:
Carelicum (013) 267 5222 tai
050 520 2762/Kankaanrinta

Kanttiini- ja nuotiopalvelut: Joensuun sotaveteraanit ry.
Pohjois-Karjalan Sotilaspoikien Perinnekilta ry.

Satama on kesäisin kansainvälinen, järvi-Suomen vilkkain. Taustalla näkyy Puijon torni.

Yli 90 000 asukkaan Kuopio nostaa mainettaan opiskelu- ja matkailukaupunkina

Kuopio – nykyisin yli 90 000 asukkaan kaupunki, järvi-Suomen talouselämän keskus, matkailukaupunki ja nykyisin entistä leimallisemmin opiskelijoiden kaupunki. Aurinkoisena viinijuhlapäivänä Kuopion toria ympäröivä alue tulee verratuksi eloisuudeltaan Barcelonan ytimeen Ramblasiin. Matkailijat ja kesäasukkaat nostavat kaupungin kesäväestömäärän pitkälti yli 100 000:een. Syyskuun alusta lähtien saman ilmiön saavat aikaan opiskelijat.

Kuopion jatko-oppilaitoksissa opiskelee ja valmisteele itseään ammattiin ja työelämään noin 14 000 nuorta eri opintosuunnilla perusopintojen. Kuopion kuusi lukiota ja yksi aikuislukio nostavat nuorten opiskelijoiden määrän 17 000 nuoreen.

Kahden yliopiston ja seitsemän tiedekunnan opiskelupaikkakunta

Kuopioon on perinteisesti yhdistetty vain lääketieteen opiskelu ja tiedekunta. Mutta se oli seitsemänkymmentälukua se. Kehitys on ollut poikkeuksellisen laajaa ja nopeata. Yliopistoja on nyt kaksi: Sibelius-Akatemia ja Kuopion yliopisto.

Sibelius-Akatemian uusin opintosuunta on järkevästi poikkitieteellinen. Siinä ovat mukana myös markkinoinnin ja taloustieteen opinnot. Tähtäimessä on kulttuurin ja eri kulttuuritapahtumien taloudellisen ja markkinointipuolen hallitseminen. Suomi pullistelee kesäisin erilaisia musiikkitapahtumia. Osanottajat ovat useimmiten kansainvälistä huippuluokkaa. Tunnelma on loistava, järjestäjät hymyilevät kilpaa sponsoreiden kanssa.

Mutta kullisseja naftaliiniin kannettaessa järjestäjien mielessä pyörivät ahdistavat ajatukset: jääkö kassaan kulujen ja esiintymispalkkioiden jälkeen yhtään rahaa, pääsimmekö omillemme vai onko edessä konkurssihuhuja? – Juuri tätä tilannetta välttämään Sibelius-Akatemian Kuopion osasto valmistaa taloussuunnittelun ja taloushallinnon taitavia ihmisiä, joilla on musiikin perustutkinto, hyvä tuntuma kulttuurin ja musiikin kenttään.

Kuopion yliopistosta valmistuu esimerkiksi farmaseutteja, kauppatieteiden, tietojenkäsittelyn, sovelletun eläintieteen ja ympäristötieteen tutkinnon suorittaneita maistereita, lisensiaatteja ja tohtoreita. Yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan opiskelijoista pääosa suuntautuu sosiaali- ja terveystieteisiin. Lippulaiva on toki kansainvälisestikin korkeatasoiseksi tunnustettu lääketieteellinen tiedekunta ja sen 60 laitosta valmistavat vuosittain kymmeniä eri alojen lääkäreitä työhön, tutkimukseen tai tohtorinopintoihin.

Edelläkävijäkaupunki: 18 000 vuokra-asuntoa

Kuopiossa on lähes 18 000 vuokra-asuntoa. Asukasmäärään suhteutettuna se on tältä

osin maamme kärkikaupunki. Myös lähes 90-prosenttinen työllisyysaste on pääkaupunkiseudun ohella maan korkein. Opiskelijoiden asunto-olot ovat mainiot, samoin opiskelijaperheiden. Yliopiston laitokset sijaitsevat kauniilla kampuksella lähellä Kuopion ydinkeskustaa, joka on yhtä kuin tori. Valtaosa opiskelijoista käy luennoilla jalkaisin tai polkupyörällä. Opiskeluaika opettaa, mistä voi kevyesti säästää rahaa, euroja.

Opiskelija joutuu priorisoimaan. Kampuksen ohella kiintopisteitä ovat esimerkiksi ravintola- ja pubirikas Kauppakatu, Maa-herrankadulla sijaitseva mainio Kuopion kaupunginkirjasto, Valkeisenlammen tuntumassa toimiva Kuopion kaupunginteatteri, Kuopionlahden rantamien Musiikkikeskus sekä ulkoilu- ja urheilukeitait: kesällä Väinölänniemi, talvella Puijo.

Tapahtumat jäsentävät Kuopion vuosikiertoa

Kuopio on syytä jäsentää myös ajallisesti.

Tammikuussa ovat talvimarkkinat ja lasten pakkaspäivät, helmikuussa kansainvälinen luistelumaraton, maaliskuussa mäkihypyyn maailmancup-tapahtuma, huhtikuussa Via

Tori on Kuopion sydän. Parhailaan kaupunki vie eteenpäin alatori-hanketta, jossa torin alle tulee liike- ja elokuvakeskus sekä talvilämmän ostoskatu. Torin suuret liikkeet ovat sitoutuneet hankkeeseen täysillä.

Dolorosa –spektaakkeli, kesäkuussa Kuopion rockfestivaali sekä Kuopio Tanssii ja Soi –tapahtuma, heinäkuussa kansainvälinen viinijuhla kaupungin matkustajasatamassa, elokuussa valtakunnalliset kalamarkkinat, syyskuussa valtakunnallinen opiskelija-viikko, lokakuussa Vilimit –valtakunnallinen elokuvatapahtuma ja joulukuussa Puijon joul.

Tämänhetkessä Kuopiossa on kaksi huomattavaa kasvukeskusta: Kuopion yliopisto Tiedelaakso-ympäristöineen ja toisaalla valtakunnallista kiinnostusta herättänyt Saarisstokaspuunki ja Saarisstotie. Molemmat ovat merkkejä Kuopion kasvun ja menestyksen suunnasta.

Järvikaupungin maine palautettu

Sijainniltaan Kuopio tahtoo esittäytyä entistä vahvemmin järvikaupunkina. Sitähän kaupunki onkin, mutta sitä ei ole tähän asti painotettu riittävällä tarmolla. Matkustajasataman uusiminen ja rakentaminen, Saarisstokaspuunki, laiva- ja venematkailun vilkastuminen sekä Kuopiosta Nilsian Tahkovoorelle avattu vesireitti ovat merkkejä muutoksesta.

Kuopio on hyvää vauhtia profiloitumassa terveysosaamisen keskuspaikaksi maassamme. Kuopion yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan ympärille nousseet uutta tekniikkaa hyödyntävät kymmenet terveysalan yritykset ovat Kuopion terveysosaamisen tienraivaajia yritysmailmassa.

Toinen terveysosaamisen uusi tuote on Kuopioon suuntautuva uudentyypinen terveysmatkailu, joka pitää sisällään terveysmatkailijan kokonaishoidon: terveystarkastukset, mahdolliset leikkaus- ja lääkähoidot, kuntoutuksen aloittamisen ja jatkohoidon suunnittelun. Terveysmatkaan sisältyvät lisäksi kaikki Kuopion tarjoamat kulttuuri- ja viihdepalvelut: konsertit, teatteri, kulttuurihistoriaan tutustuminen, shoppailu.

Kulttuurihistorian linnake Suomessa

Kuopio on Suomen kulttuurihistorian vahvimpiä linnakkeita. Kaupunki on alkanut nostaa myös kulttuurihistoriansa profiilia. Kaupunki on maamme ortodoksisen kirkkokunnan keskuspaikka, maamme talous- ja valtiojärjestyksen luoneen Johan Vilhelm Snellmanin kotikaupunki, lahjakkaiden Wright-maalari-veljesten, taitelija Juho Rissasen ja Eero Järnefeltin, säveltäjä Armas Järnefeltin, valokuvaaja Victor Barsokevitshin, kirjailija Minna Canthin, Maria Jotunin, Aapelin, Jorma Korpelan ja Elina Karjalaisen kotikaupunki.

Liikunta-Akatemia räätälöity urheilijalle opiskelijoille

Kuopion urheiluelämä ei pääty Hannes Kolehmaiseen. Hän aloitti uransa Väinölänniemen juoksijapatsaana ilman housuja. Rouvasyhdistys kävi viikkojen ajan lukuisilla tutkimusmatkoilla Vänärillä. Hanneksen

patsas syynättiin tarkoin: yksikään jäsen ei jäänyt vaille julkilausumia. Lopputulos oli murskaava. Hymyilevälle Hannekselle piti naputella jalkaan urheiluhousut.

Nykyurheiluelämä on kansainvälistynyt entisestään. Huippunimet ovat kosmopoliitteja: NHL:n Kimmo Timonen, Sami Kapanen ja Olli Jokinen, mäkivalmentajat Mika Kojonkoski ja japanilaisia valmentava Pekka Niemelä. Urheilun asiantuntijoille lyhenteet PHS, Kalpa, KuPS, ja SiVe sekä Puijon vuotuinen maailmancup kertovat paljon.

Urheilun ja työelämän yhteensovittamista pohtivan nuoren kannattaa tutustua ehdottomasti Kuopion Liikunta-Akatemiaan: opiskelijoita on kuuluntyohtaja Mika Vasara nuoriin mestaruussarjajalkapalloilijoihin: tyttöihin ja poikiin. Monen nuoren jalkapalloa harrastavan naisen tai miehen ura on kääntynyt Kuopion Akatemiassa koivaan nousuun. Liikunta-akatemia neuvoo ja avustaa nuorta sopivan ammatin valinnassa, koulutuksessa ja koulutuksen rahoituksessa.

Nettiosoitteita esimerkiksi:

www.kuopio.fi/vap.nsf

www.uku.fi

www.pohjois-savonliikunta.fi

www.kuopio.fi

Teksti: Pertti Kovanen

Kuvat: Kuopion kaupunki

Veikkausliigassa pelaava Kuopion Palloseura (KuPS) juilaa vastustajiaan Keskuskentällä. Väinölänniemen jalkapallokausi on siirtynyt historiaan.

KEKÄLE

Kauppakatu 20 Joensuu. Puh 225 371

RAKENNUSTOIMISTO

K TERVO OY

SILTAKATU 18. 80100 JOENSUU Puh. (013) 223 251

Fortum

Canon Keskus artema

EI NIIN PIENTÄ ARKEA,
EI NIIN SUURTA JUHLAA.

www.citymarket.fi

K CITYMARKET

EI NIIN PIENTÄ ARKEA, EI NIIN SUURTA JUHLAA.

**JOENSUU
KAUPPAKATU**

Kauppakatu 16, puh. 266610.
Avoimena: ark. klo 8-21,
la klo 8-18.

www.citymarket.fi

Aliupseerikoulun kurssi 32

Kiväärilinja

Ylhäällä vasemmalta: Hietaranta JS, Tissari AUJ, Mononen MJ, Lukkarinen HP, Ovaskainen OJ, Hoffren HV, Jalava JP, Leinonen AJ, Kontkanen LA. Keskellä vasemmalta: Itäniva LH, Juvonen JT, Voutilainen J-M, Mäkinen ME, Happonen JK, Hyvärinen AP, Salmi JT, Kauppinen EL. Alhaalla vasemmalta: Väyrynen NSH, Marjola TP, Turunen JI, Keinänen JO, Pihavaara SKH, Lampinen TP, Joronen AI, Vartiainen JJ, Jetsonen AT.

Vasemmalta ylhäältä: Lintunen AMT, Järveläinen AK, Sormunen JAI, Levy IJ, Tuunanen JI. Vasemmalta alhaalta: Salo JT, Väyrynen AP, Pesonen JHJ, Tiihonen MS, Melanen MJ, Remes JI.

Moottorilinja

Takarivi vasemmalta: Hyttinen TVT, Nevalainen JVT, Korolainen JV, Paavola HJ, Kärki RJ, Pyykkö HMJ. Keskirivi vasemmalta: Lappeteläinen TT, Kupiainen APA, Keskisalo MP, Lipponen JH, Kovanen PT. Eturivi vasemmalta: Ryytänen JJ, Pekkarinen AJA, Kiiskinen MJ, Lindgren LE, Viikman PAM, Oinonen JT.

Sissilinja

Takarivi vasemmalta: Räsänen, Niskanen, Nieminen, Hassinen, Hyttinen, Kinmunen, Sironen, Koljonen. Eturivi vasemmalta: Tiilikainen, Pölonen, Kiljunen, Kettula, Paloheimo, Takkinen, Ryöppy.

Kranaatinheitinlinja

Ylhäällä vasemmalta: Timonen, Kettunen, Mäkkeli, Vuojärvi, Rätty, Heinonen, Suortti, Väänänen, Toivanen. Keskellä vasemmalta: Miettinen JO, Putkuri, Hakkarainen, Happonen, Kastinen, Vinni, Tykkyläinen, Tikka. Alhaalla vasemmalta: Mujunen, Muhonen, Miettinen PJ, Pesonen, Malinen, Huuskonen, Mäntysola, Pitkänen.

Tulenjohtolinja

ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖKUNTA

Yksikköpseeri
yliluutnantti Hannu Sihvonen

Koulunjohtaja
kapteeni Markku Vääänen

Varajohtaja
yliluutnantti Jari Pantsari

MOOTTORILINJA

Luutnantti
Karri Kalenius

KIVÄÄRILINJA

Yliluutnantti
Harri Kankainen

Luutnantti
Jarno Rähä

Kersantti
Esa Saarelainen

SISSILINJA

Luutnantti
Jarno Asikainen

Luutnantti
Mikko Kettunen

TULENJOHTOLINJA

Luutnantti
Tero Metelinen

Luutnantti
Antti Hämäläinen

KRANAATINHEITINLINJA

Luutnantti
Marko Ylönen

Luutnantti
Marko Karppinen

Aliupseerikurssi 32

Velvoitteenne sotilasvalasta:

“... jos minut asetetaan esimiesasemaan, tahdon olla alaisiani kohtaan oikeudenmukainen, pitää huolta heidän hyvinvoinnistaan, hankkia tietoja heidän toiveistaan, olla heidän neuvonantajanaan ja ohjaajanaan sekä omasta puolestani pyrkiä olemaan heille hyvänä ja kannustavana esimerkinä.”

Tehtävänne joukko-osaston komentajalta:

“Kouluttakaa joukkonne siten, että ne ovat vähemmän ja sijoituskelpoisia joukkoja kotiutumispäivänä.”

Velvoitteenne ja tehtävänne ovat selkeitä, mutta äärimmäisen haastavia. Tehtävänne ette ole täyttäneet ennen kotiutumispäivää, vaikka tekisitte sankaritekoja matkan varrella. Viimeisenä päivänä on mahdollista kohdella alaista siten, että hän ei halua olla missään tekemisessä kanssanne enää koskaan!

Ette kouluta alokasta räyhämällä, mutta ette myöskään mielitelemällä. Räyhämällä alokas aluksi pelkää ja jatkossa turtuu käyttäytymiseen. Mielitelemällä teette itseltänne sankareita -mutta toisten johtajien

kustannuksella. Teette vertaisistanne johtajista roistoja alaistenne silmissä.

Pitäkää tehtävänne kirkkaana mielessä: vähäinenkin ja sijoituskelpoinen joukko kotiutumispäivänä.

Neljän k:n muistilista:

kouluta
kasvata
kannusta
kuuntele

Aliupseerikoulun johtaja
kapteeni Markku Väättänen

Kurssin 32 apukouluttajat yhteiskuvassa. Kuva: Toimitus.

OLEMME TUKENEET POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN TOIMINTAA

Joensuun kaupunki

Kontiolahden kunta

Enon kunta

Liperin kunta

Kuopion kaupunki

Leppävirran kunta

Varkauden kaupunki

Nilsian kaupunki

Varpaisjärven kunta

Kiväärilinja

Peruskoulutuskauden jälkeen saapumiserästä I/05 erotettiin hyvät akanoista ja reilu 100 taistelijaa aloitti aliupseerioppilaina Aliupseerikoulussa. Ensimmäinen päivä jäi varmasti kaikkien mieleen, kun tupa-, kaappi- ja siisteystarkastus ei mennyt läpi aivan ensimmäisellä eikä toisellakaan kertaa. Asiallinen, mutta kova koulutus pitää paikkansa erityisesti kurssin kuningaslinjalla eli kiväärilinjalla. AuK 1 meni opettellessa perusasioita ryhmänjohtamisesta aina yksittäisen taistelijan etenemismuotoihin ja tuliaseman pikalinoittamiseen. Yhtenäiskoulutusleirillä saatiin kokeilla niin fyysisiä kuin henkisiäkin rajoja. Myöhemmin, kun eteen tuli ylipääsemättömältä tuntuvia asioita, oli hyvä sanoa, että: "Kyllä me selvittiin yhtenäiskoulutusleiristäkin!". Puolustus- ja hyökkäyskuvioita hiottiin niin, että kaikki osaavat ne unisaankin. Myös aseensittely tuli tutuksi.

Huhtikuun loppupuolella porukka väheni, mutta pidot sen kuin paranivat. Alkoi AuK 2 eli se aito, kova koulutus. Kurssille jäi 25

kiväärimestä ja kaksi kiväärinaista. Moottorilinja eriytyi omaksi linjakseen, muutamia lähti Lahteen ja Haminaan. AuK 2:n aikana opettelimme teoriassa jääkärijoukkueen hyökkäys- ja puolustustaistelua. Kun teoriapuoli oli käyty läpi, lähdimme tekemään hommia käytännössä. Jaamankangas tuli kaikille tutuksi, kuin toiseksi kodiksi. Vedimme asemarallia. Toisinaan hyökkäilimme sekä suuntaan että toiseen. Ruutia paloi ja sysäyksenvahvistajat joutuivat koville pilkkoessaan paukkupatruunoiden puuvaippaluoteja säpäleiksi. Ampumaleirillä maalilaitteet joutuivat puolestaan koville tarkkasilmäisten aseksittelymestareiden ampuessa kovia.

Kouluttajille annettakoon kaikki kunnia. He loivat meihin taisteluhenkä ja kiitosta tuli, kun hommat toimivat. Yliluutnantti Harri "Hojo, Hojo" Kankainen ja luutnantti Jarno "Viheltää" Rähä sekä kersantti Esa "Linja! Suuntaan poistu!" Saarelainen saivat ihmeitä aikaan. Tietenkään ei pidä unohtaa apukouluttajiammeakaan. Kiväärilinja on linjojen linja.

Moottorilinja

AuK1:n alkaessa tulevan moottorilinjajän miehistä kahdeksan oli samassa tuvassa. Meitä oli tuvassa kymmenen, yksi Jääkärikomppaniasta, kaksi Rissalasta ja seitsemän Esikunta- ja Huoltokomppaniasta. Kaksi takin kääntäjää lähti AuK 2:n aikana Haminaan. AuK 1:n ajan olimme kiväärilinjalla, jolloin havaittavissa oli selvää motivaation puutetta. Varuskuntasairaala tulikin muutamille tuvastamme erittäin tutuksi. Seitsemän piinaavaa viikkoa kuluivat erittäin hitaasti. Mielessämme kiilui tuleva moottorilinja.

Lopultakin AuK 2 eli moottorilinja alkoi. Tupamme vaihtui päivystäjänpöydän vierestä rauhalliseen käytävän päätyyn ja kaikki moottorimiehet majoituivat samaan tupaan. Lisäksi linjallemme tuli lisää oppilaita, kaksi kranaatinheitinlinjalta ja yksi sissilinjalta, eli meitä oli kaikkiaan 11. Moottorilinjän päivittäinen koulutus kesti pääsääntöisesti aamupalasta iltavahvuuksalaskentaan asti. AuK 2:n yhdeksän viikkoa olivat siis työtä täynnä, pääkouluttajanimme toimi linjamme johtaja luutnantti Karri Kalenius. Koulutuksemme päätavoitteina olivat yhdistelmäkortti ja viikon leiri Sotinpurolla, missä saimme johtamiskokemuksia johtamalla oman saapumiserämme jääkäreitä. AuK 2:n loputtua ylennyimme alikersanteiksi ja jakauduimme omiin yksiköihimme sekä Rissalaan. Uusilla moottorialiupseereilla oli muutaman päivän loma hengähdystaukona ennen uusien alokkaiden saapumista. Suuret kiitokset linjamme johtajalle Karri Kaleniukselle.

www.ncp.fi

Pohjois-Karjalan ammattikorkeakoulu

POHJOIS-KARJALAN AMMATTIKORKEAKOULU

Kiväärilinjan oppilaat:

Timo Tapani "Hampiainen" Hampinen

"Kiväärilinja on käyttäytynyt huonosti jo aivan tarpeeksi!"

Joonas Kalevi "Jääkuutio" Happonen

"Hmmm..Voi helevettiläinen!" Lämäri vailla vertaa.

Jarkko Samuli "Kuk-kuu" Hietaranta

Iloinen ja reipas taistelija vailla vertaa. K-mikko.

Henri Valtteri "Hoh-hoijaa" Hoffrén

"Ei päivystäjän tarvii tehdä punkkaa aamupalalle." -"Niin, mutta nyt ollaan menossa iltpalalle."

Ari Pekka "Peksi" Hyvärinen

"En voi huutaa, kun päähän koskee."

Liisa Hellevi "Machinegun" Itäniva

Ruuti paloi, kun konekivääri nakutti. "Hei, tää itkk-simulaattori on kiva!"

Jani Petteri "Jamppa" Jalava

"Asento!" Kuorsaa kuin keppihevonen. Whiskey-basso-nauru.

Antti Tapio "Zezon" Jetsonen

Prikaatin paras p****poteron kaivaja. Nakikone.

Aki Ilmari "Hymyilevä basisti" Joronen

Puhuu vähän, mutta asiaa.

Joni Tapio "Entinen palloilija, nykyinen pulloilija" Juvonen

"Onko sulla hyvän näköistä pikkusiskoa?" "Minä, yks, kaks, kolme.. joku puuttuu?"

Antti Mikko Juhani "Garfield" Karvinen

"No, kun mulla on VMTK:n hommia."

Eljas Lari "Han Moo Do" Kauppinen

Hajosi tupaan kolme, liekö siinä syy jalan kramppaamiseen?

Janne Olavi "Pertti" Keinänen

Henkinen ikä laski ainakin viisi vuotta AuK2:n aikana. Provosoi Lukkarista koko AuK:n ajan.

Lauri Artturi "HV, UK, PV" Kontkanen

Tuo suunnistuksen mestari. Linjan ei niin särmä jätkä.

Ari Juhani "Leiska" Leinonen

Leirille 39 asteen kuumeessa. Kurssin ennätys: pisin leiri kaksi vuorokautta.

Hannu Pekka "Liru" Lukkarinen

Hajosi Keinäseen. "Saisko VMTK:n kyydin kulkemaan Lieksaan?"

Tommi Petteri "Move your body" Marjola

"Vapautus on vapautus!"

Mika Juhani "Metsän hiljaisin eläin" Mononen

Hajosi muitten matka-ajan pidennyksiin. Taistelija, joka avautui eniten.

Mikko Ensio "Repe" Mäkinen

"Pariviinjonoon järjesty!" Puhuu paljon, mutta otapa selvää.. Vastuu siirtyy kuuntelijalle.

Olli Johannes "Mäkinen p***e" Ovas-kainen**

Jaamankangas on Ovaskaiselle kuin Bermudan kolmio. "Ai mikä KK?"

Salla Kaisa Helena "Pikkumyy" Pihavaara

Pieni ja pippurinen. Menee läpi vaikka harmaan kiven.

Jouni Tapani "Salami" Salmi

Se juoksee sittenkin.

Aku Viljo Johannes "Ööööö" Tissari

"SMitä?" Aina jäässä. Etanaakin hitaampi.

Janne Ilmari "Tikka" Turunen

Teki uuden polun varuskuntasairaalaan.

Janne Johannes "DJRaminStereot" Vartiainen

Linjan Mielikäinen. "Ei oo järkee!"

Juha-Matti "Jönssi" Voutilainen

Voi ---, että minnuu ----! Tyhjä arpa.

Nico Samuel Henrik "Väre" Väyrynen

Linjan ykköslipastaja. Tupakkapaikan Tiger Woods.

Moottorilinjan oppilaat:

Antti "Kohublondi" Järveläinen

-Mies, jonka maastoajo meinasi loppua lyhyeen? (Krhk-blondi.)

Ilkka "You stole my moves" Levy

-Löytyi usein naven takaa nukkumasta.

Antti "Birdie" Lintunen

-Harvahiuksinen heitinmies. "Onko kaikki heitinmiehet blondeja?" (Krhk-blondi.)

Miika "Teräsbetoni" Melanen

-Tuhansien tilanteiden mies. Omistaa koh-talaisen ison puukon.

Jarmo "Kiire HV:lle" Pesonen

-Huipulla pysyminen vaatii uhrauksia.

Janne "Nollataulu" Remes

-Reemes löysi 502:n polttoainesuodattimesta "silikkaa paskaa".

Juha "Tenavatähti" Salo

-Mies joka kuolasi omaan kypärään. Huhujen mukaan harrasti ratsastusta.

Jaakko "VMTL" Sormunen

Kaikki hajosivat Sormusen unissakävelyyn, esimerkiksi yhtenä yönä klo 03.40 huusi keskellä tupaa herätystä.

Miska "Kaduilla on kovaa" Tiihonen

-Mikä on vaarallisinta kaduilla? Kierrepotku. Syytti äitiään ihan kaikesta, missä ei onnistunut, muun muassa ylipainosta.

Jaakko "Annan marssikäskyn" Tuunanen

Tunnettiin myös nimellä ADHD-Tuunanen. Porukan rauhaton sielu. Hiljaisuus kymmeneltä ei koskaan toteutunut.

Arto "Marttyyri" Väyrynen

-Mies, joka turhautui linjan puolesta. Ei koskaan varuskuntasairaalaan. "Mulla on ollu samanlainen yskä jo kolme viikkoa enkä ole vielääkään käynyt VKS:ssa!"

Yläriivi vasemmalta: Tiuhonen Miska Samuli, Turunen Janne Ilmari, Ovaskainen Olli Johannes, Koponen Tony Marko Kristian, Sonninen Maija Tellervo, Remes Janne Ilmari, Salmi Jouni Tapani, Marjola Tommi Petteri, Leinonen Ari Juhani, Mononen Mika Juhani, Happonen Joonas Kalevi, Pesonen Jarmo Heikki Johannes, Koivisto Manu Henrik, Hoffren Henri Valtteri, Väyrynen Nico Samuli, Hampinen Timo Tapani.

Keskiriivi vasemmalta: Jalava Jani Petteri, Juvonen Joni Tapio, Myller Juha Olavi, Väyrynen Arto Petri, Hietaranta Jarkko Samuli, Räsänen Jouni Matias, Tissari Aku Viljo Johannes, Hiltunen Tommi Tapani, Tiainen Paavo Juha Sakari, Levy Ilkka Juhani, Sormunen Jaakko Antti Ilmari, Kumpulainen Kalle Harry Aulis, Martikainen Mika Anssi Ilmari, Itäniva Liisa Hellevi, Lukkarinen Hannu Pekka, Kontkanen Lauri Artturi Hyvärinen Ari Pekka, Roivainen Joonas Antero, Mäkinen Mikko Ensio, Pihavaara Salla Kaisa Helena.

Alariivi vasemmalta: Joronen Aki Ilmari, Ollikainen Veera Annika, Keinänen Janne Olavi, Melanen Miika Johannes, Salo Juha Tapio, Kauppinen Eljas Lari, Jetsonen Antti Tapio, Karvinen Antti Mikko Juhani, Voutilainen Juha-Matti, Vartiainen Janne Johannes, Salmi Niina Karoliina.

**POHJOIS-KARJALAISTA
OSAAMISTA
PARHAIMMILLAAN**

Välikankaantie 3, 80400 Ylämylly
www.mantsinen.com

Pizza Express & Cafe

Kaupungin parhaat pizzat

Varusmiehille annos kuin annos

6 €

Avoinna joka päivä klo 11-22

Ilmainen kuljetus, kun tilaat 10 pizzaa.

Ilmainen pizza tilaajalle, kun tilaat väh. 20 pizzaa.

Puh. (013) 223 551

PUB FEVER

Avoinna:
ma-to 16-02
pe 13-02
la 18-02
su suljettu

A-oikeudet

Niskakatu 7, Joensuu
(katutasossa, Anttilaa
vastapäätä)

**Varusmiehille aina
edulliset hinnat**

Sissilinja

"In hoc signo vinces"

Me olemme sissejä, tosimehiä. Luutnanttimme Asikainen ja Kettunen ovat tästä välillä eri mieltä, mutta omasta mielestämme olemme kuitenkin kunnan äijä. Tykkäämme kovin samoilla pitkin metsiä ja katsella koti-Suomen kaunista luontoa mitä mielenkiintoisimmista perspektiiveistä. Tienvarsi on meidän toinen kotimme, se toinen koti onkin sitten se tien toinen puoli. Tykkäämme losautella erinäköisiä ajoneuvoja aiheuttaen mielipahaa ajoneuvon matkustajille ja etenkin sen kuljettajalle. Kovin he meitä yrittävät kyseisistä tempauksista hiillostaa, mutta oivallisin keinoin tai aivan järjetömän tuurin ansiosta emme joudu kiipeiliin. Olemme keskenämme hyviä ystäviä ja osoitamme tämän välillä niin, että tuntuu. Meitä saatetaan pitää hieman outoina, jopa erakoituneina yhteiskunnan muista eläjistä, mutta omasta mielestämme ainakin olemme kovin sosiaalisia. Meitä ei haittaa sade eikä viima. Ei meitä myöskään harmita kovinkaan paljoa piskuiset suunnistusvirheet saati selässämme painava rinka. Emme tykkää kyttyrää, vaikka joku ystävä välillä kiukkuilee, sillä tiedämme sen olevan ohimenevää myöhäisen puberteetti-ian kriisin jälkihormonien jylläystä.

Kaikin puolin olemme onnellisia sissejä, joilla ei tietävästi mene sormi kovinkaan nopeasti suuhun, vaikka tilanne näyttäisikin olevan pulmallinen. Kiitämme kaikkia kouluttajiamme sekä apareita siitä, että ovat jaksaneet ohjeistaa sekä kasvattaa meitä. Good hunting, brothers! Lepo.

Tapio "Jutku" Hyttinen

"Hei jätkät! Ottakaa tää kamiina!" Ruokaa oli luomuleirillä liikaa ja Hyttisen mielestä piti säästää...

Mika "Keskijää, KeskiAAA..." Keskisalo

"Kyllä mie älysin, luutnantti." Himoköyrijän hanskat ja kireä smurffipuku.

Markus "Isäntä" Kiiskinen

"Voi elämä.. Niin kauan, ku miussa henki pihisöö, nää on miun maita!" (Ja henkselit paukkuu.)

Jussi "Jäkispeppu" Korolainen

"Tääkii rinka hiertää meikän persettä!" Mies, joka ei ikinä puhunut unissaan...

Petri "Pehmis" Kovanen

"*****! Ei kypäri! WTF?!" Miten paljon taistelijaa voikaan *****?

Antti "Peacemaker" Kupiainen

"Hei, ne on tummaihoisia." Linjan oma Martin Luther King.

Risto "viisas filosofi nollataulu" Kärki

"Kärki! Herää ja syö aamupala!" -"En jaks." Kyllä puolikkaalla näkkärillä jaksaa 30 tuntia potkia.

Teppo "Vanha juoppo" Lappeteläinen

"Jätkät, en mie oikeesti mikää militaristi oo.." Mies, joka suunnistaa tähdistä ja etenee kuin hirvi metsässä.

Lauri "Gruppenführer" Lindgren

"Vilkman! Mennään pelaa Ultimatea?" Linjan koomikko. Jos jokin asia ei miellyttänyt, niin voihan siitä aina aukoa päätä.

Jari "Flipidiflipflop" Lipponen

"Jätkät, enää 3,5 km (oikeesti 7,5 km). Nyt on kiire!" Linjan metsuri.

Juhani "Törni" Nevalainen

"Purskepurskepurskee!" Kaikkihan lähti siitä, kun Nevalainen hävitti baretin taskuunsa.

Juha "Onanoidi" Oinonen

Oppitunti: "Jouluuupuu on raaakennettu, jeepaariit..." Sissitön havu hetken aikaa.

Heikki "Pavetron" Paavola

Kahdeksan päivän leiri: "Pitäsköhän käydä suihkussa?" SiPa & levyttäjämestari.

Aarne "Bukkake" Pekkarinen

"Kenenkäs suuhun nyt pannaan?" Aina vaiheessa.

Henri "Keisari" Pyykkö

"Taas on yks lehti hävinny!" Parhaimmat xxx-arkistot, huolehti linjan puutteista.

Joni "Rynkky" Rynnänen

Kivilahden leirillä oli asemista siirretty yli 3km ja rinkakätköllä kuului: "Missä miun rynkky on?" Ja eiku takasi.

Petri "Omistusmappi" Vilkmán

"Hei jätkät! MAP (matka-ajan pidennys, toimituksen huomautus) alkaa kolmen tunnin päästä ja marssia jäljellä 2 km." Käiväro, jolla oli kiire MAP:ille.

Yläriivi vasemmalta: Häkkinen Henry Juhani, Lindgren Lauri Elias, Röntynen Janne Johannes, Pekkarinen Aarne Juhani August, Hyvärinen Lauri Johannes, Hirvonen Janne Petteri, Kupiainen Antti Pauli Aleks, Tuunanen Jaakko Ilmari, Lipponen Jani Henrik, Hynninen Pasi Olavi

Keskiriivi vasemmalta: Rantala Perttu Kalervo, Rynnänen Joni Juhana, Vainio Jukka Henrik, Paavola Heikki Juhani, Kärki Risto Juhani, Korolainen Jussi Viljami, Hyttinen Tapio Ville Tuomas, Pyykkö Henri Markus Juhani

Alarivi vasemmalta: Kovanen Petri Tapio, Vilkmán Petri Aki Markus, Oinonen Juha Tapio, Hakkarainen Antti Matti, Kiiskinen Markus Juhani, Lappeteläinen Teppo Tapani

Kuva: Toimitus.

Tulenjohtolinja

"Taakse POISTU!" Tulenjohtolinja aloitti hämärän aamunkoiton uudessa uljaassa työssään. Odotukset olivat suuret ja haaveet huipussaan, ei ollut harmainta hajuakaan koko hommasta. Jopa 1000 kilometrin marssi alkaa ensimmäisestä askeleesta, mutta mihin hittoon tässä on tullut lupauduttua!? Perusasioiden oli tultava absoluuttisen selviksi jokaiselle ("suuntaan poistu"), mutta oikea linjavalinta varmistui viimeistään leirillä, kun yöllä tulenjohto nukkui ja kiväärilinja onnellisena etsi mustikoita Jaamankankaan hangen alta.

Loputtoman pitkän AuK I:n loputtua ja yleistä turvallisuutta eniten uhkaavien poistuttua Haminaan aloimme saada kiinni itse sisimmästä ytimestä koko tulenjohtamisessa*. Taitotasomme kohosi yhä ylemmäs ja ylemmäs. Tupatuopissakin järkytimme olemassa olevaa maailmanjärjestystä sijoittamalla sijoille 2 ja 5 ilman pyllyrasvaa ja tämän vuoksi koko sissilinja oli ilmoitettua sotilaspastorille järkytyksen vuoksi. Lappeenrannan TUKSI-reissusta puhuttiin etukäteen vain kuiskaten, mutta Dragoonmäellä jokin meissä muuttui lopullisesti ja tulenjohtotoiminta muuttui vaistonvaraiseksi – opimme lukemaan toistemme ajatukset silmien liikkeistä. Linjan "hiljaisetkin" näyttivät kyntensä.

Kohta oli AuK:n loppu edessä ja mieleemme oli terästetty betonilla; taivas lyö tulta ja tulenjohto ratsastaa maineellaan. Mutta... "Onko järkee vai ei?" jäi selvittämättä kaikesta huolimatta ja senkin vuoksi.

PS: Tiedoksi ihanan pörröisille Tertsalle ja Antsulle: naisia voisi olla enemmän.

*ensin hävisi tuvan ovi, sitten pinkat ja loppulta koko kaappi

Ilkka "Übel", "Lucky Luke" Hassinen

Ei tajua itsekään puoliakaan jutuista mitä sanoo. Oli aina toisissa maailmoissa. "Kyllä, mitä? HÄH?"

Teemu "HDN", "Arviniksi Arvinin paikalle" Hyttinen

"Eei helevetti pojat, ei näin!"

Jarkko "Foxhole Norman" Kettula

Olisi halunnut aina tetsata enemmän, mutta lähes hajosi jummakaution kantaan. Aikoo pyrkiä super... eiku erikoisjäädäkäräksi. "Een mie stressaa..." "Elä sie tule sanoo, mitä mun pitää tehdä!"

Mika "Ripuli" Kiljunen

Vannoutunuttakin vannoutuneempi hevin kuuntelija, jolla olisi pitkät hiukset, jos ei olisi kalju. Vatsataiteilijan ensimmäinen kova p***a vei tiputukseen.

Matti "Kassi" Kinnunen

"Saatte pojat tietää, miltä tuntuu silmäpusit, kun yöllä laskeutuu kassit silmille..." Kertoi kuollut vauva -vitsejä ja liukui käytävällä vaaka-asennossa. Hajosi totaalisesti siihen, kun jotkut lähtivät kassulta "pihaan".

Teemu "Eräjorma", "Mitsubishi", "Kelju K" Koljonen

"Perjantaina ajoin miun pakettiautoks rekisteröijällä ysikymppi 1.8i Speis Wagonilla pihhaan ja söin kuus kanamunnaa ennen kuin läksin Kesälahelle onkimmaan nelikilosa taimenia." "Elä näihen kanssa!"

Jouni "***" Nieminen**

Vemppakuningas, movetti jopa lomilta. Kehitti vemppaamisesta taiteen ja sai VP:tä aina kun halusi. Rapsutti Kinnusta mahasta ja pyöritteli nipple twistereitä joutessaan.

Pekka "Nippe" "Lipas" "Nikkelinde" Niskanen

Kiusasi muita Niemisen kanssa, hymyili apareille iloisena ja lipasti hyötytavaraa siinä missä Koljonen teetä ja voinappeja. "Kiitän – lepo."

Juhani "Heimo" Paloheimo

Kävi yhden miehen kapinaa valtakoneistoa vastaan pitämällä maastolakkia m62 lippa taaksepäin. Välillä puhui ja nauroi ja välillä oli hiljaa. Tuning-mies.

Altti "Polonen" Pölönen

Kaikesta huolimatta harrasti painonnostoa

s/m-tasolla. Avautui ylemmilleen niin, että nesteessä oltiin useammin kuin kerran.

Toni "Pope" Ryöppy

Hajosi tupatuopissa venttiseiskan kantoon, kirjaimellisesti. Lisäksi tämä Johannes Paa-
valin reinkarnaatio nöksähti leirillä, kun he-
rätys oli viittä vaille sianpieremä.

Tapio "RUK" Räsänen

Aiheutti uskottavuudellaan yleistä hilpe-
yttä, josta loukkaantuneena meni tupaan

poistuttamaan banaania. Katkeroitui lempi-
nimestään (Mad Max, Rambo tai Gruppeföh-
rer olisivat kelvanneet) ja sen sai painaa
vasta, kun Hyttinen oli perustellut tunnin
verran. "****..."

Ossi "Siro 69" Sironen

Ecce homo – kosketa ihmistä. Kosketteli
myös esineitä ja kuului nipple twister po-
rukkaan. Rapsutti Kinnusta mahasta ja aihe-
utti levottomuutta.

Jari "Rotsi" Takkinen

"What can I say? Tee työtä, jolla on tar-
koitus." Halusi lähteä tulenjohtoryhmään,
vaikka jalka oli enää lahkeen varassa kiinni.
"Kyllähän se perässä tulee..."

Ari-Pekka "Pokeri" Tiilikainen

Kotkan kosto Kontiorannalle. Sekä alaisena
että johtajana. Juttu alkoi aina: "Itsehän
aina henkilökohtaisesti Kirkonmaalla..."

Yläriivi vasemmalta: Hassinen Ilkka Matti Emil, Paloheimo Juhani, Luhtaniemi Robert Joonatan, Ikonen Tero Tapani, Liimatainen Kari Jo-
hannes, Hyttinen Teemu Tapani, Saarelainen Erno Matias

Keskiriivi vasemmalta: Sistonen Eero Tapio, Niskanen Pekka Jooseppi, Nieminen Jouni Olli Petteri, Räsänen Tapio Ilari, Kananen Juha Tapio,
Väisänen Antti Ensio, Hafrén Alex Erik Henrik, Rantala Riku Tapio, Sironen Ossi Johannes, Masalin Lauri Sakari

Alarivi vasemmalta: Kiljunen Mika Petteri, Kinnunen Matti Ville, Tiilikainen Ari-Pekka, Kohonen Janne Ilkka Kristian, Puikko Jyrki Johannes,
Ryöppy Toni Tapani, Pölönen Altti Antero, Koljonen Teemu Ilmari.

Kuva: Toimitus.

Kranaatinheitinlinja

Kurssi 32 alkoi kylmänä maaliskuisena aamuna. Kranaatinheitinlinjan oppilaat huomasivat jo ensi silmäyksellä, että he olivat astuneet eliittilinjalle. Linjamme kovuuden takia moni joutui jättämään kurssin kesken jo ennen kaikkein kovinta koitosta, joka oli Lappeenrannan työreissun sisältänyt kolmen viikon tuplagines.

Keskeyttäneiden ja RUK:iin lähteneiden jälkeen vahvuudeksemme jäi 26 eliittisotilasta. Näistä neljä oli lähtöisin Kotkan Rannikkoalueelta ja loput tulivat eri puolilta prikaatiamme. Linjamme yhteishenki on huippuunsa hiottu, mikä tuli todistettua muun muassa Maasotakoulun leirillä Taipalsaarella tehdessämme ennätysajan lyhytkanta-ammunnassa. Kadetit ovat muuten loistavia ammusmiehiä. Yhteishengen todisteena syntyi myös linjallemme oma laulu.

Putket lyö tulta

Katset ylös luokaa, veljet aika tullut on!
Meidän edessämme sissikin on voimaton
Aika pysähtyy, siirtyy pommit paikoiltaan
Me emme järky vaikka tulta satais päälle
maan

Heikoille voi olla liikaa jutut Karpaisen
muttei niille joiden hihassa on merkki heit-
timen

Putket lyö tulta etupuolellemme,
kaikuu asemissa huuto Ylösen
Heitinmiehen merkki on aina suojanamme,
tuo merkki metallisen veljeyden

Missä liikummekin, aina meidät huomataan
Kunnia ja voima saavat meihin uskomaan
Tulivana seuraa joukkoamme mahtavaa
On Tj puolellemme väistämässä murkulaa.

Pasi "Keppi" Happonen

Tiesi heittimen perusasiat "hyvin", kun vempvasi 4 viikkoa aukista. Ehkä "nopein" aamulenkkeilijä.

Jarkko "Hakkis" Hakkarainen

Ei pidä läheisyydestä teltassa. Hajoaa ahtaisiin paikkoihin ja miehiseen kosketukseen.

Ari "Diileri" Heinonen

Kotkan vahvistus Kontiorantaan. Diilaa mitä vaan. Kurssin suurin lipastaja ja aina vaiheessa.

Jani "Ruma" Huuskonen

Mies joka usein mieltii, että "mitä *****a minä täällä teen!" Omien sanojensa mukaan Kuopion "kingi".

Pasi "Kastiaku" Kastinen

Todellinen IV:den suurkuluttaja. Ei ole jättänyt ainuttakaan mahdollisuutta käyttämättä. "Missä Kastinen?" "IV:llä."

Tero "Majuri Foxinen" Kettunen

Linjan kovin suunnistaja. Mies, jota ei valitettavasti ole siunattu laulutaidolla. Hajosi virka-apuosastoon.

Paavo "Devil System" Malinen

Malisen vempakuutio pelasti monen taistelun päivän. Linjan kovin levyttäjä.

Reka "Muhis" Muhonen

Maailman vahvin ja rumin nalle. Mr. Corolla.

Matti "Mojo" Mujunen

Mies, jonka hymy ei hyydy edes kirveellä jalkaan lyödessä. "Ei *****a, löin jalkaan."

Mikko "Mäcci" Mäkkeli

Onnellinen uimahallista ja "Hartsan portista". Mitä pidempi gines, sitä parempi vauhti.

Petri "Räksä" Miettinen

Miettisen tuleva viikonloppu on tiedossa tupalaisilla jo maanantaiyönä. Ei tiedä mitä hiljaisuus tarkoittaa. Erittäin hajottava "nauru". Aina auki.

Jarkko "Turisti" Miettinen

Tuvan ahkerin siivoaja. Onnistui särkemään kolmet housut viikossa. Hajosi myös virka-apuosastoon.

Ville "Kiinnostaa" Mäntysola

Omistaa prikaatin tiukimmat bokserit. Gonahti täysin AUK:n loppumetreillä.

Jonne "Baskeri" Ollaranta

Lopetti särmäreiden käytön jo P-kauden alussa. Kevyenheitin lataajana vaarallinen.

AUK:n kurssijulkaisu

Teemu "Olinpas kömpelö" Pesonen

Vietti liikaa aikaa kadettien kanssa.

Jaakko "Pokeri" Pitkänen

"Maataanko siellä tupapöydällä hattu päässä?" Kurssin priimus.

Pete "Ei oo mietoo" Putkuri

Eihän se Putkurikaan nyt joka päivä jaksaa särmänä olla. Hajoaa aina, kun silmä välttää.

Aapo "Jukeboxi" Rätty

Rättyä kannattaa varoa ginessien aikana. Pitkäsen pahin painajainen.

Riku "Stuertti" Suortti

Kotkan poika. Kulki puolet AuK:sta kypärä väärinpäin.

Aki "Ice-man" Tikka

Jamiksella kuin kotonaan. Kassulla iki-roudassa.

Henri "Timbe" Timonen

Mies, jota ei näy missään, mutta on silti joka paikassa.

Petri "Kultakutri" Toivanen

Hajosi Tikkaan. Tärkeintä ei ole vauhti, vaan kova vauhti.

Tomi "Varasto-führer" Tykkyläinen

Vietti AuK:n varastoryhmässä ja hajosi siihen.

Sami "Sensored" Vinni

Kaveri, josta ei löydy julkaisukelpoista asiaa.

Vernereri "Vuokko" Vuojärvi

Kotkan poika. Hajotti tupakaverinsa musiikimauullaan. Iskelmän "ystävä".

Antti "Wänni" Vääränen

Kuuluu linjan sikariportaaseen. Särnä ja hiljainen kaveri.

Kuva: Toimitus.

Yläriivi vasemmalta: Vinni Sami Tapani, Mäkelä Mikko Juhani, Timonen Henri Oskari, Tikka Aki Tapio, Kastinen Pasi Kalevi, Timonen Antti Henriikki, Lyytinen Valtteri Viljami, Berg Mika Antero, Väänänen Antti Tapani, Tirronen Antti Juha Kristian, Karjunen Niko Tapio, Koistinen Kosti-Heikki, Pesonen Teemu Aleks, Miettinen Petri Juhani.

Keskiriivi vasemmalta: Huuskonen Jani Markus, Ollaranta Jonne Pekka Juhani, Järveläinen Antti Kalevi, Tykkyläinen Tomi Antti Henriikki, Lintunen Antti Mikko Tapio, Heinonen Ari Seppo, Pirinen Sami Jari Ilmari, Kuiri Jukka Samuli, Toivanen Jukka Samuli, Rätty Aapo Altti Antinpoika, Kettunen Tero Juhani, Suortti Riku Johannes, Ollikainen Akseli Joonatan, Hakkarainen Jarkko Olli Petteri, Ruuskanen Juha Tapani, Malinen Paavo Veli, Voutilainen Niko Petteri.

Alariivi vasemmalta: Romppanen Juho Petteri, Pitkänen Jaakko Olavi, Mujunen Veli-Matti, Mäntysola Ville Knut Johannes, Happonen Pasi Antero, Putkuri Pete Jussi Kristian, Heiskanen Petri Markus, Pietarinen Teemu Tapio, Lievonen Tommi Tapio, Sormunen Jaan Heikki Vernereri, Hyvärinen Kimmo Erkki Ensio, Kuikka Kari Pekka, Muhonen Reko Robert Kalevi, Tikkanen Lauri Jaakko Johannes.

VÄRITAUSTAKUVAT

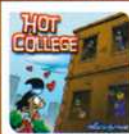
VÄRITAUSTAKUVAN TILAAMINEN:

Lähetä viesti ARMYTAUSTA NIMI (esim. ARMYTAUSTA TJ100) numeroon 17209. Kaverille tilattaessa lisää perään kaverin matkapuhelinnumero (esim. ARMYTAUSTA TJ100 040123456). Vastauksena sinä tai kaverisi saa palveluviestin, jolla kuva voidaan noutaa. Taustakuvat maksavat 1,30 € / kpl + operaattori-kohtaisen WAP-maksun ja ne toimivat uusimmissa värinäytöllisissä taustakuvia tukevilla Nokian puhelimissa (ei kuitenkaan Communicatorissa), joissa on toimiva WAP-yhteys ja palveluviestien vastaanotto päällä.

JAVAPELIT

HOT COLLEGE

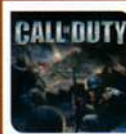
Olet Jimmy Coctain, joka löi vetoa kavereiden kanssa -onnistutko tapaamaan kaikki talon työt? Voittaaksesi Jimminy pitää kiivetä seinä pitkin ja tehdä näyttäviä entree ikkunoista. Kun pääset sisään huoneeseen, juhlat alkakoon!

LÄHETÄ VIESTI
6E ARMYPELI HOTC
NUMEROON
179000

CALL OF DUTY

Olet osa armeijan eliittiä jonka tehtävänä on toimia parhaana yksikkönä. Peli sisältää 10 erilaista ja todella monipuolista tehtävää. Laajamittaisia taisteluita, sabotaaseja, etsi & pelasta, takaa-ajoa sekä tankkitaisteluita.

LÄHETÄ VIESTI
6E ARMYPELI CALLD
NUMEROON
179000

ITALIAN JOB

Tämä kaahailupeli ei jätä ketään kylmäksi. Yritä löytää kultatallissa oleva rekka ja varastaa sen arvokas kuorma. Lopuksi vielä kulta Minillasi juna-asemalle ja olet tehnyt täydellisen rüstön, mutta älä jää kiinni!

LÄHETÄ VIESTI
6E ARMYPELI IJOB
NUMEROON
179000

VÄRITAUSTAKUVAN TILAAMINEN:

Lähetä viesti 6E ARMYPELI NIMI (esim. 6E ARMYPELI HOTC) numeroon 179000. Tilaa pelin kaverille lisäämällä perään hänen numeronsa (esim. 6E ARMYPELI HOTC 0401234567). Pelit maksavat 6,00 €/kpl + operaattori-kohtaisen WAP-yhteysmaksun. Puhelimissa oltava toimivat WAP-asetukset. Pelit toimivat seuraavissa matkapuhelinmalleissa: Nokia 2650, 3100, 3200, 3220, 3230, 3300, 3650, 3660, 5100, 5140, 6020, 6021, 6030, 6100, 6101, 6170, 6220, 6230, 6230i, 6260, 6600, 6610, 6610i, 6630, 6650, 6670, 6680, 6681, 6800, 6810, 6820, 6822, 7200, 7210, 7250, 7250i, 7260, 7270, 7600, 7610, 7650, N-Gage, N-Gage QD.

HUPIPUHELUT

2519 Voisitteko lopettaa sen seksin harrastamisen
2521 Vessassa pamahti, saanko tulla teille istunnolle?
3105 Halusitte mun strippaavan teille?
2512 Liittymänne saldoraja on ylittynyt

1102 Aivan mahtavat synttärionnittelet
2538 Ota nyt vastustamaton DDR-liittymä omaan puhelimeesi!
2530 Korkki kiinni ja sassiin
1607 Sinut kutsutaan seuraaviin linnanjuhliin

VÄRITAUSTAKUVAN TILAAMINEN:

Lähetä viesti ARMYPILA KOODI PUHELINNUMERO TERVEHDYKSESI (esim. ARMYPILA 2519 0401234567 TÄMÄ OLI MASALTA) numeroon 17209. Kaverillesi soitetaan puhelu, jossa valitsemasi aito julkkis tai imitaatio saa hänet hämmästyttämään. Hupipuhelun voi lähettää suomalaisten operaattoreiden matkapuhelinliittymiin ja lankapuhelimiin, mutta ei yritys- tai palvelunumeroihin. Voit ajastaa puhelun tapahtuma-ajankohdan lisäämällä perään haluamasi päivämäärän ja kellonajan (esim. ARMYPILA 2519 040123456 24.07.2005 13:30 TÄMÄ OLI MASALTA). Hupipuhelut maksavat 1,30 € / kpl.

UUSIMMAT SOITTOÄÄNET JA MUUT PUHELINPIRISTEET WWW.KIIVI.FI

Palvelut toimivat Soneran, Tele Finlandin, Zerofortyn, Kolumbusken, Elisan, DNA:n, Saunalahden, SK Mobilen, Hesburgerin ja EUNETin liittymissä - laskutus tapahtuu matkapuhelinlaskussa. Kirjoita tilausviesti huolellia, sillä operaattori veloittaa myös virheelliset tilaukset. Tilauksilla ei peruutus-oikeutta. Logot, ikonit, soittoäännet ja kuvaviestit toimivat niillä tukevilla Nokian, Samsungin tai Sony Ericssonin matkapuhelinmalleissa, muut tekstipalvelut ja pilat kaikissa tekstiviestejä tukevilla matkapuhelimissa. Yhteystietoja voidaan käyttää markkinointiin, voit antaa markkinointikiellonsoittamalla matkapuhelimellasi numeroon (03) 33944013. Mainoksessa esiintyvät tavaramerkit ovat oikeudenhaltijoidensa omistuksessa. Soittoäänissä kappaleen tunnetuksi tehneen esittäjän nimi on mainittu vain kappaleen tunnistamisen helpottamiseksi, eikä esittäjä ole osallistunut soittoäänien tuotantoon. Käy katsomassa koko palveluvalikoima netissä osoitteessa WWW.FRENDILLE.NET - Vastuullinen palveluntuottaja on Mobile G Host Oy, PL 107, 37101 NOKIA. Voit soittaa palautteesi numeroon (03) 339 448 tai lähettää sähköpostia osoitteella palaute@mobileghost.fi. Rekisteriseloste saatavissa asiakaspalvelusta tai kotisivuiltamme.

PARTURI-KAMPAAMO
Paananen

Siltakatu 18, Joensuu, puh. (013) 122 061

ERÄRAATE OY

Ukkolantie 4, 80130 Joensuu
013-285 240

DRIVERS WANTED!!!

Surffaa... www.driving.fi
Soita infopuh. 0207 599 929

Kuorsaatko?

Väsyttääkö?

www.uniapnea.info

Pizzeria Nallenpesä
Keskuskatu 21
81100 Kontiolahti
Puh. (013) 732 030

Isot pizzat neljällä täytteellä

5 €

Ilmainen kuljetus varuskunnan portille
jo viiden pizzan tilauksesta
Sama hinta paikan päällä

- PELTIOSAT
- KORJAUSPELLIT
- JÄÄHDYTTIMET
- VALOT
- PUSKURIT
- TUULILASIT,
MYÖS ASENNUS

- LÄMMITYSLAITTEEN
KENNOT JA
PUHALTIMET
- POLTTOAINE-
TANKIT

JOENOSA

Kuurnankatu 38,
Joensuu
Puh. 748 660

Prikaatin kunnikunnat ja -yksiköt

PÄÄKIRJASTO/LEHTISALI
PL 114

80101 JOENSUU

JOENSUU

KUOPIO

PRIKAATIN ESIKUNTA

KONTIOLAHTI JUANKOSKI

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN ESIKUNTA

RÄÄKKYLÄ

TUUSNIEMI

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA

NURMES

KITEE

RAUTAVAARA

VARKAUS

JÄÄKÄRIKOMPPANIA

ENO

KESÄLAHTI

LEPPÄVIRTA

NILSIÄ

KRANAATINHEITINKOMPPANIA

POLVIJÄRVI

JUUKA

SIILINJÄRVI

VARPAISJÄRVI

SISSIKOMPPANIA

LIPERI

PYHÄSELKÄ

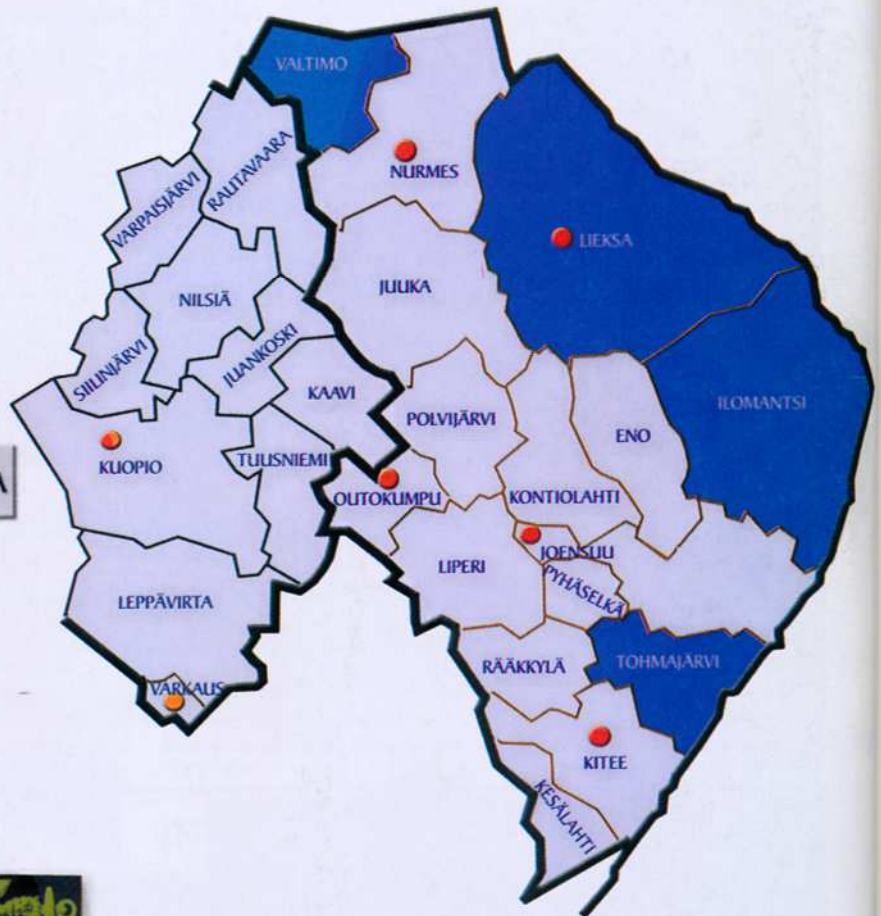

OUTOKUMPU

KAAVI

ALIUPSEERIKOULU

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00742672